

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVNA, 1911.

ČÍSLO 6.

HOY, TO THE CLOUDS MY FALCON FLY!

(Hoj, vzhůru, pestrý Sokole!)

(Slova J. V. Sládka. Nápěv A. Brotana.)

HOY, to the clouds, my falcon fly!
Hoy, to the clouds on guard!
To highest hills, their tops where lay,
Oh, fly as strong thou art!
Now far, and far to highest points
To hem of clouds, their band,
From hills to hills, till you will see
Our Bohemian land.

Thou hast strong wings of steel my bird,
Of steel thy claws shall be,
Thine eyes are full of flame, and heard
Thy voice should be by me.
Now far, and far to highest points!
See!—hunter! Guard! He runs,
He's after thee in higher sphere,
But thou laughs at his guns.

Hear over country shouts of joy,
My bird, dear falcon mine,
Thousands of people greet their boy
In his flight, highest shine.
Now far, and far to highest points!
Thou of our strength, art type,
Thou surely reach the aim of ours,
The storm against, the wide.

Hoy, Bohemian falcon mine,
Fly to clouds stormy hem,
Struggling with gale, so people thine
May see thee fight for them!
Now far, and far to highest points,
Guard our flag, truth designed,
Strong up in sky sway thy wings,
As we in body, mind.....



REDAKČNÍ ÚVAHY.

Znamenitě vyjímá se v listě kdys tak trochu svobodomyslném, dnes zcela bezbarvém, když redakce přijímá "hluboce založené úvahy" nějakého toho reverenda, jenž odhaluje "vředy naší společnosti" svobodomyslné, těch svých a těch rozhodně jest víc, nechá jednoduše na pokoji. Za to, že kdys dostali jsme na studie na to své kněžství také nějaký ten "dolláree" z rukou "insertních pavouků" a českých mecenášů, vydřiduchů, konáme nečistou práci "bílení hrobů" soukromých institucí a že tehdy mnohý dollar byl i z kapes lidí volných nám nyní již nikterak nevadí. Vylíčiti svobodomyslné co nejhůře za každou cenu, pochvalovati si výehovu bezzásadnou a pod fangličkou národní schvalovati činnost všelijakých úpírů, šarlatánů a výrobců toho "pravého vlastenectví", jež prodává se pak na quarty s nálepkou v českých barvách, tomu se říká "nerv", zejména povážíme-li, že pan reverend zapomněl se podepsat jako reverend. Nežli zase bude reverendíček čísti svobodomyslným levity ve "Sla-vii" a jinde, doporučujeme mu, aby přečetl si v Macharově čítance na stránce 28. článek s tímto nadpisem: "O vlasech, etapě, samostatnosti, nezištnosti kněžské atd." a jestli se dovede studem ještě

zardíti — o čemž ostatně silně pochybujeme — pozná jak krásné to sloužiti "zlatému teleti", když platí, ale když odbyde nás jen tak nějakou tou "žaludeční hořkou", to aby kat spral.

V Chicagu ujala se chvalitebná myšlenka, oslavovati rozumným způsobem památku prohlášení neodvislosti a s potěšením zaznamenáváme, že naši krajané v hnutí tomto nezaujímají místo poslední. Američané patrně shledali, má-li býti tak významný den důstojným způsobem oslaven, že musí při tom spolehnouti hlavně na živel přistěhovalý a našemu zdárnému vystupování v dobách minulých a schopnosti našich reprezentatů přičísti lze, že v hnutí tomto zaujímá česká národnost jedno z nej-přednějších míst. Leč při tomto potěšitelném úka-zu s pociť trpkosti vzpomínáme na loňské usne-sení českého výboru, kdy jednalo se o to, které organizaci sokolské má býti v průvodu vykázáno první místo. Nejsme tak dětinskými, abychom vi-děli v tom nějaké vyznamenání, jdou-li "naši mo-dří" v čele průvodu, aneb jsou-li na druhém, třetím nebo dokonce i posledním místě — a kdyby byl vý-bor tenkrát zcela přímo a otevřeně řekl, že "čer-

vení" Sokolové svým krojem se jim lépe zamlouvají pro veřejný průvod a proto že jim vykázano jest místo první, ani bychom slovem o celé věci se nezmnili, jelikož nechceme si osobovati právo někoho nutiti, co se mu má více líbiti. Ale výbor zůstal nad rozhodnutím v rozpacích stát — "nechtěje žádnou stranu urazit" — až posléze pomohl si z neshody usnesením, "aby v čelo průvodu zařadění byli ti Sokolové, kterých bude více!" A to jest, co nás naplnilo takovým překvapením a že jsme již tenkrát se o věci nerozepsali, zavinila ta okolnost, že jsme v době té meškali mimo město. Nár. Jed. Sokolská, založená r. 1878, za tu dlouhou řadu let snad získala si aspoň tolik zásluh, aby působnosti a zásluh její bylo pamatováno tam, kde — dle domněnky výboru — jednalo se o "čestné místo"! Rozhodne-li se ale, že "čestné místo" náleží těm, jichž přijde více, tím zavírají se oči nad dlouholetou prací, nad obrovskými obětmi, jaké Nár. Jed. Sokolská již na oltář národní za více než 30 roků přinesla, a "čestné místo" vyhrazuje se jednoduše těm, kde si více jednotlivců potrpí na "parádování".

Několikrát již jsme zmínili se na místech těchto o nebezpečí a rozšíření nákazy mouchou domácí. Nyní jest čas zakročiti a mouchy se zbaviti a předejiti tak mnohé bídě, mnohé nemoci, jako jest hořčeka tyfová, souchotiny, spála, záškrt, neštovice, dětská cholera, letní nemoc a jiné nákazy, jež moucha přenáší z míst kde různé jsou odpadky, látky hnilé a v rozkladu, kde mnohé choroplodné bacilly se nashromáždily a její larvy líhnou. Proto niče mouchy, zabíjejte ty nevzhledné potvůrky všude kde se do cesty vám namanou! Chraňte nemocných před mouchou, hlavně ale tam kde panuje nemoc nakažlivá zabráníte tak rozšíření nákazy. Zabte každou mouchu, jež vnikne do pokoje, kde nemocný odpočívá. Zabte, protože na nožičkách svých moucha choroplodné bacilly, zárodky roznese. Nedovolte, aby odpadky a hnilé látky jakéhokoli druhu nalezaly se poblíž vašich stavení, vašich domovů. Našeho venkova se také týče! Jen vzpomeňte si někdy o výletě na oběd tu či onde na farmě. Co tu bylo much a odkud zrovna ku stolu přilétaly? Ze stájů, mrvy, zdechlin, záchodů, bažin a močálů, plivátek a bedniček na odpadky z kuchyně před několika dny vyhozených a nyní po dešti kdes za prasečnickem hnilých, z ohrad vepřového a jiného dobytka atd. Nenechávejte odpadků hnití, pokrýjte bedničky a schránky kam ukládáte, posypte chlorovým vápnem aneb naleyte na odpadky jednoduše petroleje. Jídlo kdekoliv máte uschované pokryjte a chraňte much, kdežto obchoďníci životní potřeby, ovoce, zeleniny a jiné ve výkladu vašem rovněž chraňte a pokryjte čistou gázou. Mrvu do uzavřených ohrad ukládejte a ob čas naleyte tam petroleje, roztok karbolky, aneb nasypete vápna (chloride of lime). Záchodky otevřené, kde mrva jest vydána na pospas much jsou sousedství nebezpečné velice a kde kal unikati může do blízké

studny tam jistě celé sousedství záhy odnese. Zbytky ze stolu nejlépe je spálit. Veškerá okna i vchody domovní at' mají na leto síťkové okenice a dveře. Kde více uvidíte much tam jistě jest jejich hnízdo v odpadech, masařky rodí se ve shnilém mase, ba může být i ve špíně a prachu za dveřmi, aneb i docela v plivátku. Kde panuje naprostá čistota, tam mouchám se nedaří. Kde městské úřady zdravotní dohlížejí na správné čištění ulic a uliček a hlavně kolem stájí, kde 99 procent much se zdržuje, tam jistě není tolik nakažlivých nemocí, tam i není tolik nemocných dětí, jimž mléko v láhvi pomáhá ssáti někdy i nanejvýš nečistá moucha! Niče a zabíjejte mouchy jakkoli, jen niče je a ve světnicích chytějte na lepkavý papír i jinak, jen hubte je na svůj i svých prospěch a dobro.

"Vše pro dítě!" s tímto heslem zahájena byla v Chicagu výstava dětské výchovy, která setkala se s neobyčejným zdarem. Ve výstavce této pořádány byly přednášky o dětské hygieně, o výchově, poukazováno na nebezpečí, jaké dětem v tom neb onom věku hrozí; matky byly poučovány, jak předejiti četným dětským chorobám, a s nemalým potěšením zaznamenáváme, že tělesná výchova, jako hlavní článek ve výchově mládeže, zaujímala ve výstavě místo nejpřednější. Četné ústavy, soukromé i veřejné, vystavovaly zde obrázky tělesné výchovy, a improvizované jeviště bylo den co den přelpleno dětmi, podávajícími ukázky tělesné výchovy různých ústavů, hřišť a veřejných škol. Celá výstava byla triumfem tělesné výchovy, neboť zde před zraky tisíců znázorňováno bylo, že na prvním místě nutno k tomu hleděti, aby dítě položilo pevný základ svému zdraví přiměřeným tělocvikem. Sokolové byli mezi prvními pionéry myšlenky této — kéž by se dovedli vzhopiti, aby svými tělocvičnými ústavami a výchovou nezůstávali za lidem americkým, který teprv v posledních letech důležitost výchovy tělesné oceňovati počal!

Sokolstvo americké staralo se vždy o to, aby dorost náš, mládež česká zůstala na nejdéle naše. Tělocvik byl tu v této práci záchranné vydatným prostředkem k utužení a posile i ozdravění šiků našich. Tak pracovalo se po leta a nikomu z nás ani v duchu nenapadlo, že by zánik měl být tak blízko, že ti, aneb oni škarohlídové měli by a mohli míti pravdu, že nás tu na dlouho nebude. Dejme tomu, že nebude, dejme tomu, že "zelená vlna", o níž tak pěkně rozhovořil se Vojan v jeho "Česko-amerických Epištolách" ustane a my opravdu pak půjdeme dolů. Nuž, tedy půjdeme, ale abychom již dnes skákali do rybníka zapomenutí, abychom již dnes zachváceni jsouce nějakou tou melancholií a steskem zbytečným páchali národní sebevraždu, protože náhodou oetli jsme se v jiných poměrech a jiném prostředí, toho zatím třeba není. A jak bychom také mohli a proč, když ještě tolik jevíme života a ještě hodně dovedeme. Jen nelomit rukama, nezoufat a nekoukat na vše skrze černá skla, jež

ihned odkládáme, jakmile se týče našeho přítele dobrého činu, kdežto čin sebelepší našeho protivníka podléhá u nás docela sprostému strhání. Tací jsme my to chlapci, rveme se navzájem a ty šiky naše svobodomyšlné pak ovšem jen živlům zpátečnickými ku posměchu jsou. Zapomínáme, že to množství našich volných lidí, zrozených z téhož kmene, bydlících na témž místě v nové vlasti, jiném světě, užívajících téhož zvláštního jazyka, vedle onoho v zemi obvyklého a tím spojených týpů svazky společné lásky, svornosti a snahy o dobro společné pracovatí bychem měli. Takový pak postup jednotný byl by nejlepší zárukou našeho budoucna, protože ve společném díle a za přičinění a soustředění veškerých sil pokrokových došlo by ku práci soustavné a v každém směru.

O příštích našich sletech a závodech chceme znovu a znovu zdůraznit, že šiky naše konají svou povinnost, že dokud bude těch řad našich a námi vychované mládeže, které pěstujeme tělo zdravé a krásné, mysl volnou a jarou, vzdělání přístupnou netřeba naříkati. Nechte ty různé naše mudrlanty psát co chtějí, nechte je i na dále přehlížeti naši činnost a ty naše cíle výchovné a učte dorost svůj i mládež a členstvo veškeré, aby toužilo a hájilo mravnost, pravdu a dobro. Co vykonáte dobrého na poli závodním a sletovém, to doplňujte doma prací ve výchově lidové a osvětové svými knihovnami. Špatné knihy jsou otravou mysle i mravů a protilek podávají knihy dobré a listy dobré! To v zimě v létě na zřeteli mějme. Nikdo at' nevymlouvá se na horko nyní a nedostatek času jindy.

Maďaři nejen ve Spojených Státech, ale hlavně doma smějí se do hrstí a mají také proč. Krise jakou prožívá americká Slovač v době poslední musí její nejúhlavnější nepřátele jen radostí naplňovati, zejména když vypozerují jak bratr bratra ubíjí a nejsilnější organizace podpůrná Národní Slovensky Spolek se poškozují v základech. Mají tam jakési techtle machtle, prý dobráčekové zašantrošili nějakou tu tisícovku při koupi pozemku na útulnu a sirotčinec a mluví se o řádném bakšiši. Celá úřadovna stojí jaksi v podivném světle, věc tahá se před soudy a pro jednotu jmenován bude prý receiver, aby nebyla nadále dojnici — vacca mulgens —, protože prý mají tato ubohá zvířátka někdy na vemínku zastaralé vřídky. Škoda, co dobré práce bylo vykonáno a nyní blátem a kalem vše se vleče.

Když zakládaly se v různých městech všeliké spolky, jednoty a kluby bezvýznamné a jiné divných snah říkali jsme si nač to a proč takové a podobné tříštění sil, poškozování již stávajících jednot dobrých a podobně. Když ale vedle velikých organizací našich sokolských stále se vymýšlí něco jiného i deklamuje se o kulturním povznesení českého člověka "takovým" aneb "makovým" způsobem jest již skoro na čase, aby se zvolalo: Kdo

chceš lidu svému, živlu pokrokovému prospěti, lid náš skutečně vychovati musíš počítati právě se Sokolstvem a jeho prací! Ono nestaví někde ve sférách vyšších plných humbuků, ale začíná dole od maličkých až k junáku a muži celému. Vaníček dí: "Sokolstvo povoláno jest udržeti národ v neseslabené svěžesti a síle, budit v něm sebedůvěru mužnou a zachování svéprávnosti a touhu po svobodě." Ti, kdož dnes nová a nová pole činnosti si vyhledávají a sem tam za zvůcnou frází tapou, chtěli mohou u nás síly své uplatniti, neboť práce sokolská pro pilné činovníky přináší i pravou radost ze života, tedy více, nežli jen tak nějaký ten "fedrupuš" a cetky pozlátkové. Kdo však na takové hlouposti si potrpí, kdo za živa již v mramor jména svého vytesává si nechá za své pochybné "zásluhy", kdo jen po "vůdcovství" se pachtí tomu ovšem u nás by se nelíbilo, neboť u nás musí býti opravdivosti a vytrvalosti, ku kterýmžto enostem jdeme dobrovolnou kázní svou!

Když tak po leta jste pracovali v životě spolkovém a tom našem Sokolství, a prohlednete si občas jen pouhé záznamy členstva shledáte ku svému úžasu, že právě ti, již dnes vám toho radí na celé sloupce toho či onoho listu, za dollarec sloupce, členy ani našich řad, ani spolků našich předních nejsou a byli-li kdy, tož následovalo obyčejně vyloučení pro neplacení, ne-li co's choulostivějšího... Radí se snadno, ale kde jsou činy, kde jest to nějaké vykonání práce, kterou po případě sami jiným jsme doporučovali, navrhovali a jako jedinou záchranu dnes naši "pravé svobodomyšlnosti" a zítra již celého našeho národa označovali? Jen zkuste a povolejte ty některé naše rytíře péra ku opravdové práci, řekněte jim, že u nás mnohé ze svých poněkud rad a návrhů by snadno mohli uplatniti. Uvidíte jak pochodíte a co bude tu hned výmluv po ruce! Co jim na tom, že u nás snažíme se vyrovnati různé protivy jednotlivých částí lidu našeho, že chceme, aby ti vzdělanější přibližovali se těm nižším, aby přilnuli k lidu ve skutečnosti a nejen pořád na papíře. A tyhle rady jdou v době poslední jako ve velkém, samý nový spasitel a hlasatel toho jedině pravého vlastenectví a té jedině čisté a neposkvřené svobodomyšlnosti. Rady ty přechází z jednoho papíru do druhého a jest jako dědičný byt se štenicemi, tak ošumělé, frázovitě a na jedno kopyto, že musí přestat zajímat, když se ví, že mluví se tu a píše zase jen do větru. Jest to taková eskamotáž, přežije se a právem se přežije, protože v té spoustě rad není všude upřímnosti a nezištnosti.

Po padesáti let se v té české Americe pracovalo a vedle té naší přichylnosti ku staré matce své tam doma, naučili jsme se milovati i tu ženu svou novou vlast, činíce co možná všem občanským povinnostem za dost. A kolik jsme udělali chyb, co přechmatů následovalo a co té naší mládeže jsme v tom příboji cizím ztratili! Však ale na kolik i

bylo zachráněno, tolik zachráněno, že těm mnohým novým lidem našim i v tom ohledu pěkné cestičky jsme vyšlapali. Že nejsou bez trní a překážek? Pevná vůle nepatrného hloučku mužů prostinkých a odhodlaných v těch dobách prvotních mnoho vykonala. Kde byli bychom my dnes, kdyby tito mužové železné vůle nebyli pracovali, prosekávající vlastní cesty — cesty nám. A proto snad máme po nich hodit kamenem?

Ve cvičení musíme dbáti toho, abychom rozhodně nepůsobili přílišně a nemírně na dýchání, oběh krevní, výživu srdce a práci srdeční, což nejprve zavinuje děj námahy a konečně i někdy poruchu. Čím delší jest děj námahy, přepínání sil hlavně jednostranného výkonu, tím mohutněji dokazuje se, že jen v práci soustavné záležitosti pravý výsledek těloeviku. Děj námahy nastává při všech obecných cvičích síly, hlavně vzpírání břemen, jakož i při zápasu a dále ovšem také při četných místních cvičích síly, zejména na náradí. Cvičení v kliku na bradlech toho doklad nejlepší. Borec neevičený a neobratný rád stahuje v přílišné míře souřadné svaly při každém cvičení sebelehčím a zadržuje dech i při eviku snadném a tak způsobuje mimoděk děj námahy. Leč námaha jest zvrát, který může býti potlačen tam, kde není nejvyšší míra síly naprosto nutná. Cvičitel vida zbytečnou námahu a zrychlený pochod dýchání u nového cvičence jednoduše jej upozorní za v čas a napomene. Pochod dýchání takto při cvičích síly a obratnosti pokud možno udržovati, jest důležitá úloha cvičitele, jenž správně chápe úkol svůj.

Bravo Cleveland! Několikrát "Na zdar" bratři drazí a chce-li kdo z těch našich sýčků i jednou "Sláva" Vám! Statečně jste se zachovali, mužně a po sokolsku! Byli jsme v době poslední zvykli na smutné jen zvěsti z těch našich kruhů sokolských z českého Clevelandu a tu jako blesk, jenž do mraků stérých zasvitl rozlétna se zpráva, že Sokolstvo české, bratři "červení" i "modří" společně účastní jsouce tam u vás průvodu Sokolstva polského osvědčili rázem a poctivě tu svou pokrokovost a volnost šiků našich. Když poznali, že do průvodu sokolského, a jen sokolského (jakž bylo jim slíbeno a pod tou podmínkou účast' česká řad našich zabezpečena) pojednou vešli kdes ze za rohu i katolické spolky rytířů a jiných spolků zpátečnických, ti naši jednoduše z průvodu vytáhli. Povel vyšel z řad a tak z pouhého pochodování na slavnosti polské, stalo se pravé sbratření šiků sokolských obou táborů v Sokolně T. J. S. Čech a to podle zásad našich a lidí volných vůbec.

Nuž, křídla vzhůru, k sokolímu letu! Hotovte se všude v Župách, kde přikročuje se ku práci závodní. Všude, kde sokolská vystoupení veřejná odbývají se mají. Učiňte přípravy své dokonale a ukažte lidu svému, co v řadách našich očekávají mu lze. Těch, kdož nad prací naší útrpně se usmí-

vají nedbejte, vždyť zítra budou první, jako politici a jiní šplhavci, již budou o vás do světa hlásati: "At' ti Sokolci naši, zdatných páží a krásných těl jdou v čele průvodu, který budeme pořádat před tváří ciziny, aby znovu zastkvěla se jména naše v anglických novinách a náš vliv, jako politických světél wardních mohli jsme pánům ve městě dokázati. A k tomu potřebujeme i vás gardo naše národní, Sokolstvo veškeré! Sláva! Na zdar!" — Nu, co tak koukáte bratři drazí, činovníci a předáci sokolští? Proč se ještě díváte? Že máte své slety, své závody, že jednot vašich všech jest povinností pracovat v jarém zápolu a ne "marčovat" kdes po ulici? Pravda, ale považte ten politický "pull", ta váha, to jméno české, ten národ náš slavných předků, ty drahocenné vozy allegorické, ty fábory v českých barvách, ty řeči skvostné a — nu a? Co ted'?

Spojení naše se světem odborným dovoluje nám získati vlastní posudky našich lidí, lékařů, odborníků téměř celého vzdělaného světa a proto kamkoli Sokol zaletí již předem opatřujeme si zvěsti o počinech, jež ku cti jsou národu českému a jichž význam jest dalekosáhlý. Tentokrát naši vyhráli v Turině, v zemi vlašské. A povážíme-li jak těžký byl zápas, jak chladné přijetí Slovanů i snaha porazit české Sokolstvo racou románskou stůj co stůj, tím více vítězství zdatných boreů Č. O. S. padá na váhu, tím více těší nás i tu za tou velikou vodou. My provázíme bystrým okem každý počin sokolský a každé vítězství věci naší jest, jakoby vzpruhou i těch šiků našich, pro něž žel u nás ještě tolik nepochopení. Bratři drazí, borei upřímní a nadšení, poznali jsme Vás, tiskli bodré pravice Vaše a čtouce o novém vítězství Vašem byli jsme myslí svou tam mezi Vámi, naslouchající s radostí všem těm slovům obdivu zaslouženého kruhů odborných, jako tomu všemu uznání lidu českého, jenž zdá se uznávati již co má v těch svých Sokolech, co v té výchově národní, za kterou jde sláva jména českého . . .



OD NEROZUMNÉ K ROZUMNÉ OSLAVĚ.

Konečně po tolika letech smutných zkušeností, po tolika obětích na životech lidských a mnohém zmrzačení tu a tam přichází se k náhledu, že nerozumná oslava slavného čtvrtého ustoupiti musí oslavě rozumné. Tak za pouhých tři leta koncem roku 1909 pouze jen v New Yorku bylo 1,330 zabitých a poraněných — tedy více, nežli bylo obětí v bitvách revolučních u Lexingtonu, Bunker Hill, Fourt Moultrie, White Plains, Fort Washington, Monmouth a Cowpens dohromady. A oběti tyto byly nikoli v zápasu vojínů, ale brž mezi dětmi a mladíky i mládeží pod 18 let stáří svého; a smrt nenásledovala náhle po ranách kulí a olovem, ale po strašném trápení, jakž jen známo jest vědě lékařské.

Americká jednota lékařská za minulých sedm let a v době přítomné — tedy doba po kterou trvala válka naše za neodvislost, sbírala náležitě poznatky

a v "Journalu", úředním svém listě uvedla, že za šest let do roku 1909 výroční oslava prohlášení naší neodvislosti vyžádala si celkem 29,296 mrtvých a raněných. Roku 1903 slavný čtvrtý stál nás 415 případů ztrnutí čelistě; 1904 bylo 105 případů hrozné té nemoci; 1905 104 případy; 89 bylo jich 1906; 55 roku 1907; 76 roku 1908; a 1909 bylo 150 případů tetanu, čili největší počet od roku 1903, patrně z toho důvodu, že slavný čtvrtý připadl tehdy na neděli, což znamenalo by oslavu skoro po tři dni, tedy jako letos, kdy jestli nestanou se všude žádoucí opatření, oslava se protáhne namnoze od neděle do úterý. A tu jen musí potěšením naplniti nás, že o věci se uvažuje a jako vloni od nerozumné k rozumným přistupuje se oslavám. A v tom ohledu měli bychom my jako Sokolové i Sokolky všude pomoci a příkladem jíti v před.

A v čem vlastně záleží tetanus čili ztrnutí? Jest choroba způsobená nákazou rány bacilly tetanu Nicolaioem popsanými, žijícími v zahradní prsti, rumu zdiva, mrvě koňské atd. Bacilly ty jsou anerobické, to jest daří se jim v ranách uzavřených a zbavených kyslíku; obyčejně nezůstávají však na místech poranění, aniž se vkrádají do žláz, aneb přímo do krve. Jedy, které vypouští do těže, zvláště na rukou, obličej, na nohou a podobně, ba někdy jest pouhé jen uškrabnutí, v ráně úlomek třísky, špinavého prachu, náboje, nečistého hřebu bodnutí a podobné. Nejvíce případů se udá po výbuchu tak zvaných nábojů na slepo, aneb velikých prskavek. Pouhý obal těchto může obsahovati ony bacilly, aneb otevřená rána může připravit cestu pro bacilly na ruce v kůži uvázlé, okolnost to, jež snadno dá se vysvětliti podíváme-li se na malé hochy v prsti si hrající a jinde před vlastním neštěstím. Rána sama bývá dosti nepatrná a více méně povrchní, však některé její části se uzavrou a tak prvá cesta k nákaze vznikla. Pouhé bodnutí, pohmoždění, tržná poranění jsou daleko nebezpečnějšími, nežli čistá rána otevřená; nejvíce se je co strachovati ran tržných a podobných poranění, ran střelných, jež tkáň podryjí a takových, kdy nečistý kusy zátek nábojů aneb oděvu vnikají do rozdrásané tkáně vůbec.

Nežli se vlastní příznaky hrozného tohoto onemocnění objeví může uplynouti pět až čtrnácte dnů. Čím déle tato inkubace trvá, tím lepší jest naděje na uzdravení. Vlastní onemocnění jeví se jednak záchvaty spínavých křečí, jednak trvalým stažením určitých skupin svalů. Poněvač svaly jsou v trvalém stažení, dán byl nemoci název ztrnutí. Nejčastěji bývají postiženy svaly čelní, kousací a žvýkací, svaly okolo úst, obličej nemocného má zvláštní výraz, horní část obličej činí dojem, že nemocný pláče, dolní pak že se směje. Proto říkáme, že u nemocného stíženého tetanem pozorujeme sardonický úsměv. Pro trvalý stah svalů kousacích a polykacích nemocný nemůže přijímati potravy. Dále nejčastěji stíženy bývají svaly šíjové, svalstvo na zádech i na končetinách následkem toho páteř je prohnuta, nemocný při poloze na znak leží jen na

záhlaví a na patách i nemůže se ani posaditi. Stav ten jmenujeme opisthotonus. Vyšin praví a víme z mnohaleté zkušenosti "džulajové" sami, že při každém dotyku křeče se stupňují, každý sebe menší vánek jest s to, aby způsobil nový záchvat křečí. Nemocní obyčejně během několika dní umírají udušením, když křeče postoupí na dýchací svalstvo. Zvláštní formou tetanu jest tak zvaný tetanus hlavy, u něhož vedle křečí pozorujeme obrnu lících nervů.

Bacill, který jest příčinou tetanu vypadá pod drobnohledem jako krátká tyčinka na jednom konci paličkovitě ztlustělá.

Před lety jsme léčili strašnou tuto nemoc hlavně zmírněním křeče, podávající nemocným utišující léky. V nové době tetanus léčí se specificky serem (tetanus antitoxin) a od té doby mnohý případ byl zachráněn, ba v některých případech, jež sami jsme v čas serem léčili zachráněny případy druhu nejhoršího. Dávka imunizační, čili ochranná (1,500 units) tohoto sera podle zpráv jednotlivých zdravotních odborů státních, zejména pak dle "Bulletinu" odboru státu new yorského a v Chicagu městského odboru zdravotního, zachránila mnohého před ztrnutím. "Pokud víme, v žádném případě ztrnutí se neudálo v zemi této u těch, kdož dostali imunizační dávku sera." Podle toho nejlépe poznáte jak účinné jest toto léčení a jeho ochrana. Rozumí se, že se vstříknutím sera nesmí se váhati a kdekoliv jen možno a poranění sebemenší se událo i okolnosti nebezpečí možnému nasvědčují, musí se zakročiti. Dnes již léčení serem není ve stavu pokusném, což dokazují ostatně i mnohé ty krásné a dobré výsledky docílené při záskrtu a jiných těžkých onemocnění, kde bacill toho či onoho druhu řádí. A v případech zmíněného poranění, jestli se ještě nezjevily a krev toxiny bacillů porušena nebyla, mnohemu trápení se předejde a co hlavního i mnohý život zachrániti lze.

A tak serum se stává prostředkem ochranným i léčebným. Dnes skoro ve všech větších městech zdravotní odbory v den slavného čtvrtého jsou otevřeny a na pouhé zavolání telefonem již dodají tento znamenitý léčebný prostředek, kdežto jinde v menších městech nemocnice mají čerstvé zásoby sera po ruce a také lepší lékárny. Jinde opět zdravotní odbory mají své stanice po těch kterých lékárnách jednotlivých čtvrtí. Při tom ovšem rozumí se samo sebou, že rána původní se musí důkladně očistiti povolaným lékařem a rozříznouti, tak aby byla zcela otevřenou a přístupnou, kdežto všeliké cizé předměty a tělesa musí se odstraniti. Napotom rána se ještě vypálí karbolovou kyselinou, rozedrané, pohmožděné okraje roztřepané nerovné části odstraní a zahojení děje se od spoda čili granulační, zrněním. Obvaz lehký borové gazy se přiloží. Tato mění se denně.

Bylo to hlavně roku 1909, kdy zmíněná jednota lékařská upozornila číslicemi na hrozný poměr v zemi svobodné a volné, kde tu svobodu a získání

těže zabíjeli jsme v pravém toho slova smyslu zabíjením nejtělejší mládeže své, budoucna velikého národa. Číslice v celém vzdělaném světě rok co rok vyvolávaly zděšení a Americe smál se kde kdo, ba když naši byli v Čechách a o slavném čtvrtém i tam každý tahal revolver z kapsy, aneb nějaké ty prskavky, aby dokázal to své příslušnosti ku velikému národu americkému, mnozí z bratří českých jen útrpně se usmáli. A hle, nastalo vystřízlivění, ba co i v našich jednotách se pochopilo vlivem snad také trochu našeho hartusení na těchto místech, že i my od nerozumného bouchání, rámusení, střelby a nebezpečných ohňostrojů přistoupiti můžeme k oslavě vhodnější. Tak dne 2. července bude v Chicagu našich N. J. S., čtvrtého rovněž tak a v jednotlivých Župách přistoupí se ku veřejnému průkazu naší práce sokolské spíše, nežli starému sledriánu slušícímu spíše divochu, nežli člověku rozumnému. A po jednotách našich i jiné spolky a organizace následovaly, hlavně ony snah sociálních a tu již úřady chtě nechtě musely zakročiti, protože právě na jejich práh se zodpovědnost přímo kladla. A číslice, o jak číslice ty hrozně mluvily:

Případy úmrtí a poranění při oslavě čtvrtého července 1909.

Případů ztrnutí čelistě	150
Úmrtí otravou od prachu a p.	90
Ztráta obou očí	16
Ztráta jednoho oka	36
Ztráta nohy, rámě, aneb ruky	41
Ztráta jednoho, aneb více prstů	176
Poranění lehčí, jež nebyla smrtelná	5,092
Ztrnutí způsobeno bylo o slavném čtvrtém téhož roku jak následuje:	

Případů:

Náboje na slepo	60 procent
Veliké prskavky	16 "
Střelné zbraně	5 "
Malá děla	4 "
Prach	10 "

Za šest let tehdy ve Spojených Státech bylo mrtvých a raněných při oslavě svátku neodvislosti celkem 29,296.

Rok minulý přinesl již částečnou nápravu, však nikoliv docela. A tu sluší hlavně zmíniti se o městu Baltimore, kde přijata byla ordinance, že "žádná osoba nemá práva v hranicích města házet a vypalovati větších prskavek, tak zvaných squib, dále torped, granátů aneb používati jiných výbušných látek, ohňostrojů a jiných nebezpečných třaskavin a přípravků výbušných vůbec." Také výroba takových látek a prodej byl jednoduše zakázán. Tak bylo již 1908 a neštěstí se tam událo méně jindy a vloni ještě méně, ba co více, neudálo se tam též pak v roku 1909 již ani jeden případ tetanu a v hranicích města žádné větší neštěstí, o ohni ani nemluvě. Hned pak následovala města jako Denver, Detroit, Minneapolis, St. Paul, Louisville, Omaha a nikde neměli k zaznamenání ani jediného případu úmrtí zaviněného pitomou oslavou. A hle, Philadelphia ještě 1908 neměla žádného zvláštního opa-

tření, protože prý "zájmy obchodní" nedovolovaly a vykazala tou dobou 432 úmrtí a poraněných. Kdes na Východě jistý policejní komisař prohlásil, že u nich bude "slavný čtvrtý" jako jindy a za zvuku hudby a hřmotu prskavek, děl i pušek umřelo tam pět lidí a 167 bylo jich poraněných, co zatím na sta bylo ohňů a zmrzačených na do smrti celé řady. A při ohni ještě tři lidi uhořeli.

Illinois, Massachusetts, New Jersey, New York a konečně i Pennsylvania rok na to také uznaly, že třeba něco dělat i obmezily prodej třaskavin vůbec. Města Washington a Cleveland rovněž přijala ochranná opatření, rozumnou oslavu místo nerozumné a co v r. 1908 měli na sta poranění a úmrtí r. 1909 již neměly úmrtí takového ani jednoho. Jiná města následovala, jako New York a některá města na Západě a tak toto prospěšné hnutí pomalu se šířilo na prospěch lidu a jeho drobotiny, budoucna národa! A ku podivu jednoty lékařské, ty jednoty, jimž všelijaká holota patentů a insertních pavouků "trustu" nadává, spojily se ku společné akci, aby všude, kde jen se dá letos třaskavin prodej a látek výbušných byl obmezen, o prvou pomoc všude nezištně je postaráno, antitoxin, aby pohotově byl a neštěstím, poraněním i zabít se předešlo. Pokud nás se týče, víme s určitostí, že naši všude i na venkově a o výletech hlavně stávajícím, aneb novým opatřením v tom ohledu se rádi podřídí a dítky své i dorost dle toho povedou, nabádají budou i raditi, protože druhdy i v mnohé české rodině po slavném čtvrtém zármutek se rozhostil, zármutek, jemuž tak snadno předejiti se dalo.



VÝCHOVA CVIČITELŮ.

Vedle zřizování skutečných ústavů tělocvičných, nejdůležitější otázkou našeho sdružení jest výchova schopných cvičitelů—vlastně učitelů. Problémem tímto zabývá se Nár. Jed. Sokolská již po několik roků a nelze říci, že bychom při veškeré té naší snaze a dobré vůli byli již tam, kde bychom důležitou otázku tuto pokládali mohli za blízkou žádoucího rozluštění. Po každém novém pokusu nabýváme nových zkušeností: co včera zdálo se nám býti tím jediným prostředkem, přivést otázku tuto k úplnému rozřešení, to zítra již jeví se nám v jiném světlé a my uvažujeme znova. Nelekáme se obětí, vědouce, že dobré síly učitelské jsou nezbytny pro další naše trvání — ale neradi také vydávali bychom veliké sumy peněz zbytečně.

Učiníme krátký přehled našich posavadních pokusů. Ve sjezdu omažském usneseno bylo uspořádati cvičitelský kurs v Chicagu, trvající šest týdnů. Od kursu tohoto očekávalo se mnoho a také veškeré naděje naše byly by se splnily, kdyby kurs byl býval obleslán tak, jak se očekávalo a jak bylo žádáno. Ale vedle schopných, již značně vyškolených sil bylo mnoho začátečníků, což zavinilo, že sbor učitelů nucen byl látku připravenou na rychlo měniti. Ukázalo se, že bude nutno začít od tělocvičné abecedy,

nebot' většina posluchačů byla pro kurs úplně nepřipravena a okolnost ta zavinila, že výsledek nemohl býti takovým, jak se původně očekávalo.

Na základě zkušenosti této přišlo se k jinému náhledu. Měli jsme za to, že osvědčí se lépe pořádati dříve kursy župní a posluchači těchto že pak lépe připraveni, opatření základními vědomostmi, budou působivějšími pro kurs hlavní, který dle usnesení sjezdu uspořádán býti měl během tohoto léta.

Ale jsme opět nuceni o vhodnosti plánu tohoto náhledy své změnit, nebot' župní kursy poučily nás o věci, na kterou z počátku nebylo pomýšleno a sice, že není jisté, že všichni posluchači kursů župních budou s to účastniti se kursu hlavního. Jsme lidem pracujícími a málo jest těch, kteří by mohli obětovati tolik času, co by hlavní kurs vyžadoval. Vezměme na př. Župu Východní, kde byl kurs velmi četně obslán: ti, kdož z vukolních míst mohli na dva týdny zajetí do New Yorku, stěží mohli by jeti na šest týdnů do Chicaga a tu jest více než jisté, že v hlavním kursu měli bychom zase většinu začátečníků a kurs byl by jen opětným opakováním prvního, čehož se chceme vystríhati.

Jest zajisté mužnější, přiznati, že nabyté zkušenosti změnilly náš náhled, nežli tvrdošíjně lpěti na původním usnesení a plýtvati tak zbytečně silami i penězi, jichž není nadbytek. A tu ocitujeme se před otázkou: jelikož ve výchově sil učitelských ani na chvíli ustáti nelze, jaká cesta nám zbývá nyní, po této druhé zkušenosti?

Tuto cestu naznačiti, je účelem tohoto článku.

Na prvním místě klademe důraz na to, aby pořádány byly zvláště kursy pro evičitele členstva a evičitele mládeže a ženských odborů. Kursem společným maří se mnoho času a při tom nelze probrati nic důkladně. Jmenovitě sestry sokolky v společném kursu mnoho času ztratí při evičení na náradí a výkladech o evičení členstva.

Pokračujeme v pořádání kursů župních a to v místech většiny posluchačů nejbližších. Není třeba, aby kurs trval dva týdny — týden postačí, když pracovati se bude pilně, ve dne i večer. Od večerních hodin slibujeme si více, nežli od hodin denních, poněvač v městech, jako je Chicago, New York a Cleveland, mohlo by se účastniti přednášek značný počet těch bratrů, kteří ve dne kursu účastniti se nemohou. Tyto časté, drobné kursy časem odchovaly by nám řadu odborných sil, na které bychom mohli později s jistotou počítati, že se hlavního kursu účastní. Potřeba odborně vzdělaných, placených sil učitelských jeví se čím dále tím naléhavěji; chceme-li čeliti ústavům cizím, chceme-li si mládež udržeti, musíme míti tělocvičny a v těch dobré učitele. A když schopní bratři budou viděti, že jest mezi námi dosti příležitosti své odborné vědomosti přivést k platnosti, že možno jest, aby se práci té cele věnovali, budou pak s větší chutí vzdělávání svému se věnovati a jen tenkrát bude možno od hlavního nákladného kursu očekávati zdárné výsledky. Dříve nikoliv.

PABĚRKY Z DOPISŮ.

Br. J. Dvořák od Plz. Sokola z Chicaga v posledním čísle S. A. píše: "Tak mne napadá, nebylo-li by záhodno začít s tím spojováním na svoji pěst tady v Chicagu. Což kdyby se spojily jednoty a postavily společný stánek?..."

Milý bratře, s tímto způsobem spojování vyhlíží to na vlas tak, jako s tou prací osvětovou. Chceme šířiti osvětu a sami, je-li pořádána poučná přednáška, zůstaneme doma, nečteme svůj vlastní list — natož pak listy jiné! — S tím spojováním vyhlíží to na vlas tak, jako s naší výchovou tělesnou: voláme k veřejnosti, aby do našich tělocvičen spěla, aby prý se stalo skutkem "co Čech, to Sokol" — a sokolské jednoty, čítající sta a sta členů, nařikají na prázdné tělocvičny. Je vidět, že nekonáme sami to, k čemu veřejnost vyzýváme a proto veřejnost právem zase domnívá se, že nevěříme tomu, co kážeme, k čemu radíme, co každému tak nadšeně doporučujeme. Pohlíží na nás jako na vyrabitele patentních léků, který své výrobky odporučuje lidu jako neomylné prostředky proti všem možným i nemožným chorobám, a když se sám roznemůže, shání se po dobrém lékaři. Bedlivému pozorovateli zjevujeme se zrovna v takovém světle. A to spojení k docílení něčeho kloudného? Milý bratře, na veliké věci jest třeba velkých lidí. My si raději dáme mládež lákati do ústavů cizích, jen když máme kde tancovat, veselit se a zpívat: "At' na nás národ patří!"

Br. J. A. Pohanka z Clevelandu pronáší v posledním svém dopise následující stesk: "Mělo by býti více pospolitě činnosti a vytrvalosti. Chtějme imponovati nejenom občasným vystoupením, ale svorností ve vlastních řadách, vytrvalou prací..."

Ano — ta vytrvalá práce! Co divů by u nás vykonati mohla — ale navštívili-li sokolské shromáždění, marně hledáš ty známé tváře, které v dřívějších dobách vždy takovým nadšením pro věc sokolskou plály. Kde jsou? Vypudila je z řad našich omrzlost? Mnohé ano — ale veliký počet jich odpuzujeme si sami. Byly doby, kdy žádná práce nebyla obtížnou pro sokolskou věc — pracovalo se s nadšením, myslí veselou — s chutí, s láskou. Kdyby mnozí z nás byli jen polovici času v sokolské službě ztráveného obětovali svým vlastním potřebám, mnozí z nás dnes mohli také těšiti se té vážnosti, jakou každému u nás dodávají nádherné residence, automobily nebo akcie výnosných podniků. Ale my starší sokolští kozáci byli jsme tak prací zaujati, že jsme neviděli ty cesty, kterými se jiní k blahobytu brali a zůstali jsme — upřímnými, ač ne tak "váženými". Přišel mladší živel a z řad jeho často zaznělo: "Co ti starí — co vykonali? Nic!" K tomu přidruží se několik jedem záští napuštěných poznámek — podezřívání — "nadhazování", že "kdyby se chtělo mluvit, že by se mohlo říci to či ono..." Slova tvá jsou křivě vykládána, práce tvoje sesměšňována, zlehčována — a žádej za těchto poměrů potom kýžené svornosti, vytrvalosti. A žel, že téměř všichni ti, co řady naše

bud' opustili neb se veškeré součinnosti vzdalují, pronášejí stejné stesky. Bude kdy jináče? Doufejme — at' aspoň ti mladší, až sestárnou jako my, nemají příčiny k truchlivým steskům, jaké mají "ti starší" nyní.

Br. J. Zázvorka, z Ennis, Tex., stěžuje si, že "cvičenců přibývá, ale starší že ochabují..." Přirozený to běh — nejen u vás, ale všude jinde. A vinu nese pochybené pochopení, co výchova tělesná znamená. Pokud naši snahou bude jen naučiti umělým cvikům na náradí — budou mladší přistupovati a starší se budou ztráceti. Tito shledají, že nejsou více s to v pokročilém družstvu cvičiti a proto přestanou. Seznají, že je námaha vysiluje a proto přestanou. Touha po vyniknutí je ukojena — přestanou. Až budeme v tělocvičnách našich pěstovati takový tělocvik, kde hlavním cílem bude zdraví a všestranný vývin těla, až z tělocvičny i starší budou se vraceti osvěženi na těle i na duchu, až budou vědět, proč cvičí a sami budou na sobě poznávati účinky cviků jejich síle, vyspělosti a stáří přispůsobilých, pak nebudeme stěžovati si, že starší ochabují, pak nebudeme slyšeti od boreů, že "se dřou pro jednotu" — poněvač každý bude vědět, že návštěvou cvičení prospívá na prvním místě nejvíce sobě. A tam dospěti — tot' naším cílem, naším přáním — tam vidíme tu naši nejvyšší metu!

Zajímavou výtku pronesl v posledním dopise br. F. Rýzner ze San Francisea. Upisovalo se na stavbu a různé úpisy byly přijímány s potleskem — podle obnosu. A br. R. praví: "Sám z ješitnosti na trochu potlesku, hleděl jsem upsati co nejvíce, což však nebylo nic platno — potlesk jen od stovky nahoru..." A tomu se, bratře, ještě divíš? Vždyť i Sokolové jsou jen pouzí lidé — i u nich peníze váží více, nežli obětovnost, práce. U vás tleská se jen od stovky nahoru — u nás při sokolských manifestacích vybírá se representace Sokolstva asi tak od padesáti tisíce nahoru...

Br. Mička z New Yorku píše: "Přednáškový výbor měl zadány čtyři dny a — dostalo se mu jednoho — ostatní dny byly zadány pro zábavy, výnosnější pro obchod..." — Opět jeden rozkošný doklad k té naší vychvalované "práci osvětové" — není-liž pravda?

Br. C. Sádlo z Prague, Okla., píše o veřejném cvičení, pořádaném pod dozorem br. Dvořáka tamtéž: "Jest viděti, že br. Dvořák nadarmo nebyl v kursu a bude-li tak pokračovati, má před sebou pěknou budoucnost..." — Toho měli by si povšimnouti ti, kdož na kursy naše pohlíželi s takové výše své dokonalosti, že se jim vše v kursu zdálo býti pro jejich obsáhlé vědomosti příliš nepatrným. A při tom po dnes dopouštějí se věci, jakých by se nedopustil ani ten nejposlednější člen kursu. Nikdo není tak dokonalým v žádném oboru, aby se nemohl ještě přiučiti, zdokonaliti — ani stáří nám nemá býti překážkou v touze po pokroku!

Sestra Marie Česká z Baltimore táže se: "Kde je ta slibovaná četa vdáných Sokolek?" — Milá sestro, u nás poznání výchovy tělesné neproniklo

ještě tak hluboko, abychom znali důležitost a potřebu její nejen ve věku mladém — ale i věku dospělosti. Až posud evičíme jen pro zábavu — pro trochu okázalosti — a tu ovšem chováme ten mylný názor, že pro vdané se tělocvik více nehodí. Dali jsme před nějakým časem na tomto místě návrh, aby každému Sokolu i Sokolce při jich vstoupení do našeho středu věnován byl populárně psaný spis o účincích cviků tělesných jak ve věku mladém, tak i ve věku dospělosti, tak aby aspoň v našich řadách šířilo se poznání, proč evičíme, leč návrh ten stihl osud všech těch četných návrhů, pro dobro celku čelících: byl napsán — vytištěn — přečten (možná, že ani k tomu třetímu nedospěl) — a uložen k ostatním k věčnému odpočinku.... č.



V PŘEDVEČER SLETŮ.

Župy naše hotoví se opět k veřejnému vystoupení, aby podaly ukázkou své výchovné práce a při tom aby před veřejností pochlubily se pokrokem a vyspělostí svého členstva. Přípravné práce jsou hotovy — borei vědí neb aspoň vědět by měli, co jest od nich očekáváno — a nevíme, co bychom k uspořádání technického mohli ještě dodat. Proto zmíníme se několika slovy o tom, jaký výsledek měl by míti každý náš slet, každý náš zájezd do cizího města.

Nezapomínej nikdo, kdo k sletu vyslán budeš, jaké zásady vepsalo si na svůj štít Sokolstvo: "Tělesné a mravní povznesení národa!" Tot' naše snaha — náš cíl — naše nejvyšší meta! Ten nejskvělejší výsledek po stránce technické — ty nejskvělejší výsledky ukázky výchovy tělesné, pozbývají svůj význam, když sotva že odložíme cvičební oblek, již oddáváme se bujným veselostem, které často překročí i hranice slušnosti — když oddáváme se bezuzdnému požitkářství — kdy zapomínáme se tak, že slušní lidé s nelibostí, často s odporem se od nás odvraceti musí. Hlučné pitky, neslušné hulákání, dvojsmyslné zpěvy — vyrušování ze spánku — to v minulosti jsme přehlíželi jako výsledky mladistvé bujnosti — ale pro zjevy takové nesmíme více nalézati žádné omluvy, zjevy takové musí zmizeti! Bud' si kdo jakýkoliv — pokud dlíš v cizím městě, jako reprezentant myšlenky sokolské, udržuj pevně na uzdě všechny své náklonnosti k výstřednostem — zachovej se jako pravý gentleman, tak abys nerušil dojem, vyvolaný na závodisti. Sokol, který na závodisti budí obdiv svým cvičením a po závodech budí hnus a odpor svým chováním — nelíší se v nejmenším od pěstního rváče, který své síly pěstuje a zdrženlivostí je šetří do dne zápasu, a druhý den již svým nízkým náklonnostem tak uzdu popustí, že klesá pod zvíře!

Sokolové — lid musí naučiti se viděti ve vás pravé představitele sokolských zásad! Jen tak věřiti bude, že tělocvik sílí nejen tělo, ale šlechtí též ducha! Kéž nespátříme nikde zjevů takových, aby ozdoba závodů stala se již následujícího večera — hanbou Sokolstva! č.

NĚKOLIK POZNÁMEK O SBORU A ČÁSTEČNĚ VYSVĚTLENÍ JAK POČÍNATI SI MÁME PŘI VEDENÍ PRŮVODU, JAK OBRÁZEK UKAZUJE.

Sbor jest skupinou pravidelně čtyř čet spravovaných vlastními četaři, však podřízeny jedinému veliteli, vůdci sboru. Povaha sboru vyžaduje, aby čtyry nejmenší byli šesti spolové. Sbor jeví se nám ve dvou útvarech a sice jako šik anebo proud.

Oddělování sboru. Vůdce sboru vybere tolik spolehlivých četařů kolik čet jest, ostatní pak seřadí v šik. Po náležitém vyřízení rozdělí je od pr. křídla k levému v čtyry.

Oddělování děje se tím způsobem, že vůdce sboru označí rukou mezeru kde četa končí, hlasitě čtyry označuje číslicemi (první, druhá atd. četa). Po rozdělení přidělí každé četě četaře, kteří různými povely přesvědčují se odkud a kam až sáhá jeho četa. Také musí četař označit střed svoji čety. Odpočítavše a rozdělivše čtyry na čtyřstupy odeberou se četaři na své místa, které jest za četou jeho. Na ono místo jdou četaři první a čtvrté kolem svých čet, četaři druhé a třetí čtyry středem svých čet. To se stane, že dva evičenci v prvním a dva ve druhém členu, ku kterým četař přišel předskočí před svůj člen. Jakmile četař prošel ihned se četa uzavře. Místo své četaři neopustí ani kdyby byl evičen celý obrat, tu jsou pak v před. Obrátí-li se sbor at' ze šiku at' z proudu dvoj neb čtyřstupem, pospíší četaři k prvému členu dvoj neb čtyřstupu, zůstávající i nyní na straně druhého členu. Na povel vůdce sboru: Čelně v proud! První četa stojí na svém místě, druhé čtyry k povelu svých četařů, čtyřstup v pravo v bok vykonají co jim veleno bylo. K povelu vůdce sboru: Pochod! vykročí čtyry mimo první ve svém novém směru zatočí ihned každá v pravo jde tolik kroků, kolik třeba jest, aby zaujala nové místo od čtyry předcházející předepsanou vzdálenost tedy druhá četa 6 kroků, třetí 12 kroků, čtvrtá 18 kroků, znovu se zatočí v l. a zastaví k povelu svých četařů; zastavit stát; v šik v l. čelem: neb v šik srazit v l. čelem. Pak stojí všichni čtyry a četaři tak jak obrázek ukazuje; a nyní následuje jen povel k pochodu sboru již vydá vůdce sboru. Přeměna proudu v šik děje se tímto způsobem. Na povel vůdce sboru: Čelně na l. v šik! četaři 2., 3. a 4. čtyry velí současně: V čtyřstup v l. v bok! K povelu vůdce sboru: Po—chod! vykročí ony čtyry a pohybují se tak jak při tvoření proudu jenom že do šiku.

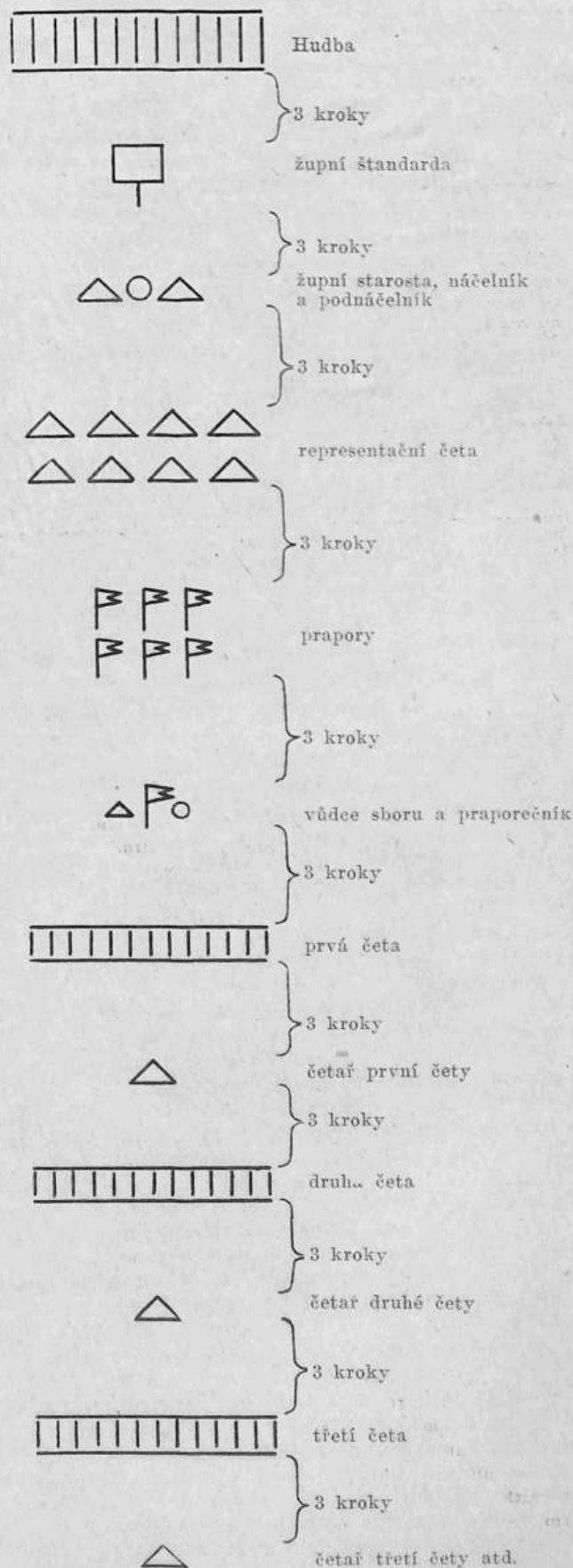
Tyto změny se nechají provádět různě, zatáčením vzpříčením atd., ale pro krátkost času šetřením místa podávám jen tuto jednu jednoduchou přeměnu. A přimlouval bych se o naevičení ji a to proto, že bude ji třeba. Na zdar!

R. Stýblo.

Bratří! Budete-li potřebovat nějaké vysvětlení pište na adresu: Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St. ne 1346 W. 20th St.

Všechny jednoty v Chicagu upozorňují, že zkouška do parku "Riverview" bude odbývaná, 26. června v pondělí v Parku "Svatopluk Čech" v 6 hod. odpo. žáci a žáčky a hned po nich Sokolky a Sokolové.

PRAVIDELNÝ ÚTVAR PRŮVODU SOKOLSKÉHO PŘI VEŘEJNÉM SOKOLSKÉM VYSTOUPENÍ.



SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:
Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION 75c per year
Předplatné 75 centů ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, dělá tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakožto oznámky do listu příjímá ředitel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zůstat.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k této a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.



Josef Švančara:

ZAVÁTÁ VĚTEV.

(Americké Čeststvo.)

Ty snítko jabloně s červenobílým květem,
větvičko nešťastná, tak opuštěná, — sirá,
tvůj život pozvolna, však jistě odumírá.
Ty snítko ubohá! — Orkánu divým letem
zavátá za moře — v cizoty obětí kletém...
Strach o tvé budoucno nám srdce těsně svírá,
Kdo že tě zachrání zeizeným zpola již dětem?!

Ty snítko jabloně s červenobílým květem
zvednutá Janke-em, vsazená na břehu vody
čisté kdys, svobodné; dnes však již změněné v brody
páchnoucí rozkladem korrupce, prodajnosti.
Hyneš nám, vadneš; hmyz černý slaví též hody
v květech tvých, housenky obtloustlé tebou se hostí.
Vstanou přec, ožijou sbělelé umrlčí kosti?!

Ty snítko jabloně s červenobílým květem
v hrob tobě souzeno klesnouti.—Známe to, známe.
Však aspoň život tvůj zdložit se postaráme: . . .
Vodou tě zpájet chceme předků svých, již pili po mnoho věků
z studnice pravdy té, která tmu, okovy láme;
odtud pil Mistr Hus, — legie Žižkových reků, —
ti mrouce vodou tou ožili . . . lepších ti netřeba léků.

Tak snítko jabloně s červenobílým květem
budeš jen k posile rodnému za mořem stromu,
který též v pospas jest tmářství a cizoty hromu.
Potom náš rodný peň pod lásky vřelým vznětem
dojista zavolá v slavnostním příkrovu:
"Ta snítka za mořem s červenobílým květem
v tom cizím stromovi se hlásí k domovu!"

KU VEŘEJNÉMU CVIČENÍ A ZÁVODŮM STŘEDNÍ ŽUPY V CEDAR RAPIDS, IA., 4., 5. a 6. ČERVENCE 1911.

Jelikož jest to již poslední číslo "Sokola" před našimi závody myslím, že nebude na škodu, zmíním-li se ještě o některých potřebných pokynech a poznámkách.

Za jeden z nejdůležitějších projevů našeho pořadu slavnostního stavíme průvod. Tam nad jiné postupující čtyři naše uchvacují mysl obecnostva. Svižný, stejně dunící krok, přímé nesení těla, přesný zákryt, ta všechna řídká podívaná musí diváka uchytit na nejcitlivějších místech. Jsem přesvědčen a jest povinností, aby se účastnili co možná v největším počtu bratří neevičeři. A máme bohužel smutné zkušenosti, jak že to tak pak při veřejném vystoupení chodí i s evičeři bratry. Připustí se do průvodu vůbec nepřipraveni, nedovedou ani ten čtyřstup poctivě utvořit. Jak zalekne je pak neznámý povel! Vidíte na nich, jak nejistě stojí v řadě, jak zmateně štrlejí očima na všechny strany, jak ustrašeně čekají na povel. A pak se třeba už podívejte na postupující řady. Jsou proborečné, každé přesné vyřízení činí druhý, třetí bratr zhola nemožným. Jeho chyba však nikdy není taková, jako chyba technického vedení, jako chyba náčelníka, evičitele, který zodpovídá za veškeré své mužstvo. Proto v čas ještě důtklivě upozorňuji, aby členstvu, jenž se evičení účastní, pořadová evičení důtklivě byla vysvětlena a jimi procvičena. Aspoň ony přeměny a útvary jednoduché, jichž bude v průvodu použito; na to musíme nezbytně stát bez nejmenších ústupků.

Cvičení prostrná jsou asi již všady z hruba nacvičena a v paměť evičenců vštípena. Začínají se vybrušovat do detailů: polohy dlanní, zákryt ku předu, bočné vyřízení stranou, stejný, vysvětlováním již netrhaný ruch provádění. Cvičencům necht' se připomíná, aby po každém povelu, tedy při každé poloze, než přijde povel další, myslil již napřed na pohyb následující, aby je nový povel nezastal nepřipravený, což bývá jedna z nejpodstatnějších příčin tak zvané "trémy".

Družstva ku evičením nařad'ovém (závodnické) jsou již asi částečně sestavena. Na povinných náradích bratří evičitelé už asi nacvičují povinné a volné výkony, skupiny eviků, z nichž pak sestavy ony se samy pomocí důvtipu evičence vykrystalují.

Doba se kvapem blíží a proto, bratří, nastavovat, kde nestačíte, evičební hodiny; evičit, hodně evičit a hlavně všecko evičit! Důkladně připraveni, stejnoměrně secvičení, všech hlavních druhů na náradí znalí, směle vstupte v závod a vítězně z něho vyjdete pro čest jednoty, pro čest Župy, pro čest jména sokolského.

Pořádek vždy a ve všem! A hlavně, bratří, při ubytování. Nepotloukejte se bezúčelně do noci. Pamatujte co a koho představujete v kroji! Víím, že se těšíte ne jako na závody ale jako na výlet, kde sobě zase po dlouhé době budete vyjadřovat city jeden druhému, to však nebudiž nijakou omluvou

vaším skutkům. Každý stojí na svých, sám ze sebe odpovídá, nepředloženým činem lze pokáletí čest jména sokolského. A proto s bezohlednou přísností ke komukoli, se zdvojenou bedlivostí budeme soudit každý krok křivý. A to jsme nuceni obzvláště v dobách, kdy se všech stran se na nás útočí, kdy mravní citlivost vůči řadám našim tak je napjatá! Zde vystoupí oficiálně celá Střední Župa před širší veřejnost, zde padá chyba každého jednotlivce na celek, každé bahno letí na náš čistý štít. Hrdost muže Sokola, hrdost Čecha bud' v každé hlavě. Dbej každý úzkostlivě cti a dobrého zvuku jména sokolského! Na zdar!

Rudolf Stýblo,
náčelník Střední Župy.



ROZMACH SOKOLSTVA NA RUSI.

O 16. dubnu v Moskvě.

Věren slibu svému píši, jako vyřizují pozdravy našich junáků a bratří českých, jichž tolik již mezi námi působí a na věci sokolské s nadšením i plíí nezměrnou pracují, že prý i u Vás tam až závist někdy vyvolává, závist, jež nese se ovšem snahou bratrskou po vůdčích silách. Však ale my tu nemít bratří českých, Č. O. S. doporučených, v mnohém bychom strádali, ba více Vás tam v té Americe, kde přece již jste se zakousli, a my tu s předsudkem i soustavou švédskou a německou museli se tahat na školách i po těch našich "turnvereinech". Byly těžké začátky a nyní již to Sokolstvo ruské samo k prvému sjezdu si přistoupilo, jako "Svaz Ruského Sokolstva" a sice ve dnech 14. a 15. dubna (27.—28. dubna). Výsledek to práce Sokolstva českého, jež vehází radostně do své padesátky s věrností svému národnímu poslání a významu. A tak jsme se tu sešli v Moskvě, mnozí delegovaní a jiní jako pozorovatelé, však všichni nadšení, že z bílé Moskvy prvý skřehot sokolů zavzní do všech koutů veliké Rusie. Sjezd odbýval se v T. J. S., prvě ruské jednotě na Kandrinskoj Sadovoj. Celkem máme nyní již přes 40 jednot a nově stále se hlásí a rozvíjí činnost svou. Poslanec ruské dumy, přítel veliké věci sokolské A. Gižickij sjezd zahájil slovy nadšenými, poukázav na to jak se jednoty sokolské utvářeti mají, na jakých zásadách mají spočívat i jakého druhu členstvo sdružovat. Tajemník Stekkis podal jednatelskou zprávu a hned již se delegovaní pustili do vlastních počinů a referátů. "O významu a úkolech Sokolstva" mluvil Váš druh milý F. K. Šnepp a to tak přesvědčivě, tak důvodně, že debata povstala byla nejen zajímavou, ale vyzněla v přijetí resolucí, které Vás i tam v té volné zemi americké jistě uspokojí, protože jimi vane duch sokolský a volný, jen slyšte:

1. Přijati v plném rozsahu sokolskou ideu slovanských bratří jakožto ušlechtilé snažení o tělesné, mravní a duchovní obrození a povznesení jednotlivce i národa.

2. Sokolstvo v Rusku má být jedním z elementů splnutí plemen ruské říše ve jménu blaha a mohutnosti Ruska jakožto veliké slovanské državy.

3. Zásady demokratismu, lásky k bližnímu, uvědomělosti občanských a sociálních povinností, altruism, jevíci se základními principy sokolskými, přijímají za vodítko ruských Sokolů. Sokolstvo, kráčeje s duchem času a pokrokem národa, považuje se za kulturní instituci, vzdálenou jakýchkoli politických úmyslů."

Po vyjasnění podstaty sokolské myšlenky jde se k druhému slavnému referátu náměstka Svazu našeho Krym Gireje, jenž vedle známého borcům Vaším ze sletu posledního z Prahy Gižického, jest rovněž pracovník čilý. Tu probírá se účel jednoty a členství i stanovy vzorné. Zdůrazňuje se opět národní výchova, již povznést se mají tělesné, mravní a kulturní

snahy na utužení dobrých synů ruských, dobrých deer národa. Resoluce se zařadily do stanov a hned také o pohlaví se mluví a členství prokazuje, stejné muži i ženy. Pak promlouvá se o odstavci "Cvičící sbor", i přechází se jako všude v řadách sokolských ihned ku "Vzdělávacímu sboru". Jak vidět sokolská věc se tu dočkala i u nás pochopení a největší slovanský národ po těch druhých menších družích se k velikému hnízdu sokolskému. Menší věci stanovní obstará výbor.

Vím, že Vás bude zajímati hlavně otázka kroje a praporu. V té záležitosti mluví L. Danilovič z Petrohradu osvědčil takt úplný a co hlavního vystihl co u nás možné a co nikoliv. Podle toho byly jeho náčrty, obrázky a ukázky kroje i praporu. Rovněž A. Čilja z Oděsy má návrhy. Debata jde do hloubky i rozumuje se a uvažuje a konečně český kroj se zamítá i návrh praporu a výbor dostává instrukce, jak se zachováti, na vzdor návrhu Šneppově, jenž chtěl aspoň jednotný kroj slovanských národů. Tu sami vidíte, že kroj český není všude přijatelný, uvážíme-li poměry, okolí a jiné prostředí a nutnost vlastního významu. Některé vzory jednoduché byly ovšem svérázné, ale tu maně vkrádá se člověku ruskému myšlenka, zdali cvičební kroj stejný a společný by nepostačoval docela a to přímo podle vzorů českých, jakž přijali i druží Slované. Však věc ponechána výboru i přechází se k "Dohledu lékařskému", vymoženost nad jiné vyšší, nežli by se snad zdálo, však u Vás dovedete doceniti a referentu Krym Gireji všechna čest.

Za všeobecného rozruchu a nadšení vychází návrh na účast o sletu šestém v Praze, jakž formuluje Gižickij a ve slovech K. Popela se jen zdůrazňuje: "Ku zřídlení vlastní energie půjdeme nasbírat nadšení a nových sil pro šiky naše na Rusi!" Účast bude asi značná, železnice podaly hodné slevy a studentům zvláště.

Příští slet pokládá se do Kyjeva na rok 1912 a výbor Svazu se rozšiřuje na 11 činovníků a 4 náhradníky. Také župní zřízení se přijímá, ale návrh, aby se přijímaly do Svazu i jiné slovanské, nesokolské organizace vzdělávací a jiné jednoty zamítnut. Řády cvičitelského sboru a odborů se vypracují ve výboru a předlohy po stránce technické tomuto odkazuji. Do Svazu Slovanského se ještě nepřistoupí, až všichni bratři čeští, cvičitelové a učitelové se dohodnou a stanovy se přeloží do ruštiny. Tu a tam není ještě souladu. Do sportovních organizací dovoleno vstoupiti jednotlivcům, ale jednotám nikoliv. Mimo to schválen návrh na zřízení ústavu pro vzdělání cvičitelů, učitelů a učitelek, sokolského tělocviku. Pořádání sletu odloženo a otázka tykání a názvu bratr byla rovněž nevyřízena. Svaz bude vydávati svůj úřední orgán. Nynější "Sokol" nepostačuje. Celá řada projevů, zdravíc a telegramů došla a u večer byl přátelský večírek.

Činovníci zvoleni jsou: Starostou A. S. Gižickij, do výboru H. A. Sultan, Krym Girej, M. Pospíšil, Dr. S. Spasskij, J. Čmėkkae, F. Schreiber, S. Erben, J. Kasatkin, Dr. A. Kologrívov, V. Opokov, K. Popel; náhradní síly: V. Vichra, L. Danilovič, B. Biškin, R. Taďt a F. Makarenko. Zastoupena byla Moskva, Petrohrad, Kyjev, Oděsa, Jekatěrinoslav, Poltava, Černigova a mnoho jiných, však Tiflis a Charkov scházeli a tam rovněž Vaši pracují, jak víte. Jak veliký význam mají takové a podobné práce sokolské pro veškeré Slovanstvo i pro Váš národ na poli národním, uměleckém, hospodářském, osvětovém a kulturním netřeba snad zvláště vyličovati, protože asi Vy právě nejlépe můžete posouditi, jsouce od hlavní větve své oddálení . . . Do viděníja v Praze."

Dr. J. Jaques.



Někteří bratři, když již v dopisech svých dále s klepem pouhým a snůškou nesmyslů nemohou, berou útočiště ku lži a tu teprve pochodí. Štěstí pro některé z nich, že "koš redakční" nemluví.

M. M. Mangasarian:

STOJÍ ŽIVOT ZA TO, PROŽÍTÍ JEJ BEZ NESMRTELNOSTI?

Z angl. přeložil K. Hybler.

(Pokračování.)

Jak již naznačeno, svobodnější část věřících považuje prof. Jamese ochráncem víry. Řadí jej k takovým mužům, jako Sir Oliver Lodge a Lord Kelvin, kteří ačkoliv byli učenici, přece věřili v nadpřirozené a svým příkladem dodali víře té úctyhodnosti. Jest třeba mít na mysli však, že tito vzácní mužové jsou křesťany, — jsou-li jimi vůbec, jen ve volném smyslu toho slova. Oni zavrhnou všechny hlavní články víry, jako: stvoření světa, odpouštění hříchů, vtělení a osobního boha — třeba jen jednoho, nemluvě ani o trojici. Tito lidé neměli dosti víry, aby se dali pokřtiti dnes, třeba byli pokřtiti v dětství svém — aniž mohou být přijati do lůna kterékoli křesťanské církve bez značných ústupků se strany této. Proto tedy zůstává pravdou — a tento argument nebyl dosud uspokojivě zodpověděn, — že není dnes ani jednoho opravdu věhlasného myslitele na světě, který by přijal víru křesťanskou, aniž by dříve nevzal modrou tužku neb nůžku ku seškrtání a sestříhání toho, s čím nesouhlasí. Ale prof. James, jakož i Lodge a Kelvin, nejsou-li sami supernaturalisty v obvyklém smyslu slova toho, také nejsou proti němu. Jsou jaksí na váhách — mohli užítí tohoto porovnání — nejspíše ještě hotovi úplně se od učení v nadpřirozené odloučiti, aniž jest jim možno držeti se téhož v celém jeho významu, a proto se drží jen jaksí na kraji.

První ránu, kterou musíme vésti vůči postavení těchto nových ochránu supernaturalistů, — i když ten supernaturalism, který oni zastávají, jest již oslabený či rozředěný — jest, že jejich argument není ani o trochu lepší tak zvaných důkazů bohoslovce. Mně líbí se spíše dogmatické a autokratické „tak řekl bůh“, jakž uvádí bohoslovec, nežli „uspokojte sami sebe“, jakž hlásají tito lidé. Jedno stanovisko jest tak záhubné myslí, obzoru a celistvosti, jako to druhé. Bohoslovec počíná klamem, že bůh může učiniti něco pravdou mocí své vůle, — že jeho slovo činí každý důkaz o tom zbytečným. Profesor James a lidé z jeho školy počínají s návrhem zrovna tak osudným vůči pravdě — jmenovitě, že cokoliv chceme, aby bylo pravda vzhledem k neznámému, jest pravdou. Čili, že stačí ku příkladu, dáti vesmíru boha, jest přáti si boha. Vše, co jest potřeba k tomu, učiniti člověka nesmrtelným, jest, jen si tak přáti a věřiti, že nemrtelným jest. „Vůle věřiti“, jest název jednoho ze spisů prof. Jamese, z něhož možno vyčísti, že pravda je výtvozem člověka, jako zase bohosloví činí ji výtvozem boha. Jak vidíte, přese vše bohosloví a vědecký supernaturalista táhnou za jeden provaz. Možná říci, že když věda propůjčí se bohosloví, že přestává být vědeckou. Není to bohosloví, jež vyhledává vědu, nýbrž věda, která přichází ku bohosloví. Jakmile se věda objeví v táboře bohosloví, jest ihned tímto pohlcena. Když prof. James mluví o „vůli věřiti“, bez ohledu na důkazy, vypůjčuje si od boha z bohosloví „vůli tvořiti“.

Tak jako bůh při stvoření nemusel bráti ohledu na nic jiného nežli na svou slávu a rozkoš, zrovna tak člověk ku věření nemusí bráti ohledu na nic více nežli své potřeby a žádosti. Ptejte se: „co jest pravda?“ a bohoslovec odpoví: „Cokoliv bůh si přeje.“ Zeptejte se teď vědeckých společenství supernaturalismu, „co jest pravda?“ a oni odpoví: „Cokoliv člověk si žádá aneb po čem baží, aby pravdou bylo.“ Ovšem, mohlo by se namítati, že jen pokud se týče neznámého, jest člověku dovoleno obejíti se bez důkazů a bráti radu se svou vůlí. Avšak není žádnou zásluhou člověka ku příkladu, nelhati, když jest si jist, že jeho lež bude poznána; jeho charakter přestojí zkoušku jen tehdy,

když odepře lháti tam, kde ví, že nikdy nevyjde na jevo. A jest právě vzhledem ku neznámému, o němž můžeme říci, cokoliv nám libo, bez obavy, že při lži budeme lapeni, kde bychom se měli umírnovati a býti věrnými věčnému zákonu etí a nikdy se neuchylovati od pravdivosti. Tvrditi něco o neznámém, jest osvojovati si nenáležící nám výhodu nad naším bližním. „Pravda není moje, abych s ní mohl naložiti, jak bych chtěl“, pravil Giordano Bruno, „já musím pravdu poslouchati, nikoli jí poroučeti.“ Však stanovisko vědců bohosloví jest pravým opakem toho. Kdyby se bůh zeptal „Co jest pravda?“, jeho sluha prý a takto kněz, by odpověděl: „Pane, cokoliv ti libo.“ Kdyby lidé se ptali „Co jest pravda?“, harvardský profesor a jeho kolegové by odpověděli: „To záleží na síle vaší vůle věřiti.“

Jméno, dané této „svobodné a snadné filosofii“, smím-li užítí toho výrazu, jest „pragmatism“, což jest slovo z řeckého „pragmaticos“, z něhož povstalo anglické „practical“ a „practical“, zčeštěně pak „praktické“. Základní myšlenka této filosofie jest, že cokoliv jest praktické, vhodné — cokoliv jest potřebné k dosažení vytčeného programu, to že je oprávněno. Filosof Kant byl jedním z prvních, který prohlašoval, že máme právo věřiti, jak si přejeme ohledně věcí, které nemožno dokázati anebo popřiti důkazy, jestliže takováto víra jest potřebná ku mravnosti. Jeho moderní apoštolové, následující jeho vedení, zaujímají postavení, že je to užitečnost předpokladu neb víry a ne její pravda, co by nás mělo zajímati. „Pracuje to?“ a ne „Jest to pravda?“, praví oni, a to jest pak zkušebním kamenem jistého plánu čili tvrzení. Pracuje-li to, co nám záleží na tom, je-li pravda či nie. Nepracuje-li, není k ničemu, není tedy dobré, třeba i pravdou bylo. Zrovna takový důvod jest onen římských katolíků, ospravedlňují na příklad víru v místo někde ve vesmíru, tak zvaný očištěc. „Nauka o očištění pracuje dobře“, dokazuje kněz, a proto nečiní žádného rozdílu, stává-li takového místa aneb ne. Jest užitečná, utěšující a výnosná nauka! Proto je tak dobrá, jakoby pravdivou byla. V mluvě pragmatismu, miliony lidí chtějí očištěc, a proto musí ho být. A ještě jednou k otázce: „Co jest pravda?“, odpověď obou, bohoslovce i pragmatika, jest: „Netrap se tím.“ A toto popisuje poměr jak protestanta, tak i katolíka vůči pravdě. Oni se tím netrápí. Ano, oni se tím netrápí! Ký div, že právě proto pokrok pokulhává a temnota vládne! Lidé byli vychováni netrápiti se o dosažení pravdy, což vysvětluje, že dosud lež králem nad víc jak polovicí světa. Nemohu naléztí slov ku vyjádření svého sklamání nad tím, že učitel naší mládeže v jednom z našich velikých ústavů, mládeže, která má býti naší budoucností, přispívá nějakým způsobem k povzbuzení učení, že pravda jest druhu podružného; že naše potřeby, naše zájmy, naše náklonnosti aneb naše rozmary, jsou přední, a že když nemáme dosti odvahy podívat se pravdě v tvář, že můžeme se obrátiti a dělati smířovačky s bájkami a vymyšlenostmi.

Kdybychom chtěli ve skutečnosti „podraziti profesoru nohy“ aneb jednou ranou učiniti jej neschopným k dalšímu boji na zápasisti myšlenkovém, mohli bychom říci, že i se stanoviska pragmatisty pravdě náleží první místo a že žádným možným manevrováním nelze pravdu postrčiti na místo podřízené. To není možno. Slyšte! Vy nemusíte dokazovat jsoucnost boha neb posmrtného života aneb očištěce dříve, než v ně věříte. Připustíme: jenže vy musíte dokázati a ostatně se snažte dokazovati, že jest to pravda, že nemusíte dokazovati. I pragmatisti, kteří praví, že užitečnost přednější, než pravda, namáhají se dokázati, že jest pravda, že užitečnosti náleží místo pravdy přednější. Jinými slovy, oni musejí teprve dokazovati pravdu jejich teorie, cožkoliv tato je, dříve než jí mohou dáti nějakou cenu aneb dříve, nežli se domůže naší úcty. Věci musí býti pravdivé, jinak nemají trvání. Veškerá práce prof. Jamese má

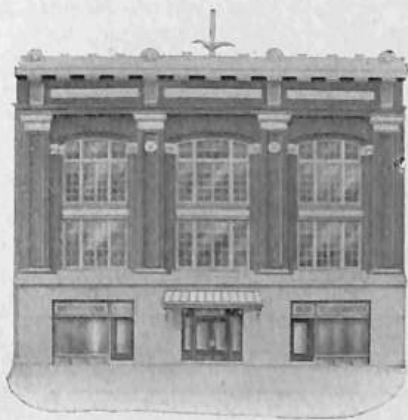
za účel dokazovati, co sám považuje za pravdu, jmenovitě: že pravda víry ohledně neznáma není potřebna. Jinými slovy, možno, že jest pravdou, že bůh jest a možno, že není; možno, že jest pravdou, že jest nějaký život posmrtní, a možno, že není; avšak ono musí býti pravdou, že to nedělá žádného rozdílu, je-li pravdivé či nie. Krut'me se, jak chceme, není nám možno vyprostiti se z kruhu rozumu, který obtáčí všecken život. A to právě míním, řka, že hvězdy bojují za rationalism (náboženství rozumu). Pravda jest tak těsně přišroubována a připevněna k vrcholku, že ani ruce železné nemohou ji strhnouti o stupeň níže.

(Pokračování.)



CEDAR RAPIDS, IOWA.

Má svůj podmaňující půvab vodopád Yosemite, Canyon řeky Grand v Colorado, krásný Yellowstone park a na Východě vedle Niagary, romantické Pennsylvanie a Virginie mnohé lze uviděti, jako na Jihu, aneb v Arizoně příroda zrovna hárá skvosty svými. Prudkost, výbojnost krajiny sráží pozorovatele na Pike's Pike a na Mount Sopris a ve Fork Valley v Colorado zatajujem dech — věčný snůh, třpytící se odrazem v jezeru, aneb moři kdes v Kalifornii u Shasta, aneb Mount Rinier, kol něhož tolik všude jest zeleně a lesů



Sokolna T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.

hojnost. Jaké krásy! Však má svit i půvab nekonečně něžný i tu a tam ten náš venkov a tak jest skoro všude, kde naši dli, at' již v Illinoisu, Wisconsinu, Minnesotě, Missouri aneb v té naší Iowě. A hle, zde právě vedle rovin jednotvárných najdeš i hluboké zalesněné hvozdy, zživené mnohými potůčky a větší řekou, ba i namnoze útesem skalním zdobené a tisíci květů poseté . . .

A octneš-li se v takové vlnité krajině, jakou jest ona kol Cedar Rapids, Ia., vzhůru proti vodě řeky Cedar k lesům a rozkošným Pallisadám, jež s městem spojeny jsou št'avnatě zelenými lesy, vroubenými květy, podél cest a drah i laškovně řeky — neupřeš této krajině zvláštního kouzla, které ztišuje i vlévá v mysl tvou pocit blaha a radosti, ba často tak potřebného odpočinku. I tato krajina má své krásy při západech slunce a město samo dovede "chytit" — a dlouho udržet, zejména udržet našince! Vždyť veliká tu česká osada, třetina obyvatelstva jest naše a živel svobodomyšlný a pokrokový patří k nejlepším. A ti naši Sokolové, o těch známo široko daleko co dovedou. Chlubiti se netřeba, protože o Župě Střední vždy šel jen hlas úsudku příznivého a tato na počet boreů i Sokolek a žactva obého pohlaví, jakož i na počet jednot sdružených v naší N. J. S. vždy vynikala. Bude tak i tentokráte? Bude tak při zápolu bratrském ve dnech, 4.—6. července t. r., právě v těch Cedar Rapidsích, kamž posledním sjezdem slet byl položen?

Bude! Musí být! Vždyť s námi jest veliké Chicago, to české Chicago, to sokolské Chicago! Náleží do Župy naší a přijede k nám, postaravši se o zvláštní vlak a boreů i sester a hostů počet největší. Jet' třeba Cedar Rapids mnohé oplatiti, jet' třeba horečnicků našich posílit, jet' třeba, průkazu práce sokolské na povzbuzení lidu svého i uznání spoluobčanů našich jiných národností, u nichž dnes to slůvko čarovné "Sokol" jen dobrý má zvuk. O našich jednotách se ví, že zrovnocení všechny vrstvy lidové a že v nezištné a poctivé práci neúnavně ve prospěch lidu svého a lidu vůbec konají vše ku zušlechtění těla i mysle. Co to naše Sokolstvo v Americe, české Americe za minulých skoro padesáte let zachránilo již mládeže, na kolik činovníci jeho pracovali a co té informace skutečné a pádné, doklady opatřené poskytl cizině o národu svém, přispívající tak ku cti jména českého zde v této nové vlasti naší dříve, nežli těm mnohým novým našim "spasitelům" napadlo, nežli "přišli z hub" a nás svou přítomností oblažiti ráčili, oblažiti mohli. A co ten list náš, ty námi vydané práce, ta účast' naše při všem dobrém? . . . Dnes nad každým řádečkem tisku anglického o nás a našich "vymoženostech" píšou se celé litanie v tisku českém a my skoro před čtvrt stoletím, ba více měli na příklad jen o "jubilejní výstavě" v Praze každou neděli čtyry a více stran i ilustrací z Čech v největších ne-



Hotel Montrose, Cedar Rapids, Ia.

dělních listech chicagských, magazinech, listech odborných přičiněním našich činovníků, písmáků. Ano, tehdy ve dvou největších listech českých "Národní Listy" a "Hlas Národa" vždy střídaly se pravidelně dvakrátě měsíčně "Listy z Ameriky" a zase byly brky sokolské, jež již tehdy "navazovaly styky" s pány doma . . . S pány doma říkáme výslovně, neboť i ty naše snahy nejlepší vždy se rozbily — až na Sokolstvo — právě o nevěli těch, kdož znali nás vždy, kdy zahájena byla nějaká ta sbírka a — však dosti již, odbočili jsme. Odbočili, protože ani tentokráte o tak mnohém našem počínu se neví, věděti nechce, vše naše se bagatelizuje, znehodnocuje a po našich cestičkách výchovných dnes se ubírajícím volá se: "Hossana!" Pro věci sokolské zde u nás bylo rovněž málo podpory, pro školy naše tělocvičné ještě méně a jen tehdy "páni" milostivě ráčili k nám vzhlednouti, ba půjčili i své automobily, když přistoupili jsme k nějakému většímu rozmachu, práci, sletu a závodům! Hned jakmile polnic našich prvý ozval se zvuk, prvé padly povely, tisk český a hlavně anglický výsledky práce naší výchovné se obíral, již byli tu všichni ti naši dobrodinečkové, ti naši "trubci", ti naši "spasitelové" . . .

A mělo by tak být i tentokráte? I nebude, o to již se přičiníme, o to se již přičiní naše šiky, naše řady, naše Župy. U nás v Cedar Rapids budeme všichni naši, budeme Sokolové a Sokolky a s námi každý Čech dobré vůle, každý náš přízni-

vec! A čím těchto bude více, těch hostů našich dobrých, tím větší bude naše radost a tím raději přistoupíme ku průkazu vlastní práce. Někdo nikoho ubanketovat, ani pouhým veselím zabíjet čas, ale bratrské paže podáváme všem vám vstříe a těšíme se na vás! Jen přijďte, navštívte nás a vy borci a sestry milé hotovte se...

Přinášíme několik pohledů na to naše městečko, na tu naši pýchu moderní Sokolnu i místo vlastního zápalu Alamo, vedle jiných zajímavostí Cedar Rapids vůbec. Osada naše poměrně jest nejčestější v celých Spojených Státech a jedna z nejstarších, kde ti naši pionéři první klesli cesty volnosti, pokroku a blahobytu i štěstí svých...

Ta řeka, jakoby podobala se Vltavě a ten ostrov našemu Zofinu, ba i ty cesty připomínají nám hodně stověžaté město tam doma. I zde dosti volným tempem kol středu města Cedar Rapids spěchá širokým korytem řeka, dělí město na východní a západní část, ta naše řeka a břehy vroubeny hezounkými domečky, mnohou pěknou obehodní budovou, ba i věžičkou chcete-li, pak stromovím, keřem i větším závozem a konečně i parkem, kde v listech hojných stromů, daleko zvukem ptactvem celek pěkný dojem činí. A zde i hříště se nalezá mládeže, kdežto nahoře řeka ve městě hučí jezem, trpytí se sty bílých jisker kapek vodních a pěn...

Okolí jest půvabné! A kde česká jest farma snadno poznáte. Všude naprostá čistota a úprava těch hezounkých domečků, jinde moderních stavení, stájí a jiného co třeba nad jiné dokonale. Také vedle nového stavení namnoze choulí se prostinký chatrný srub, kde býval děd, co zatím syn jeho již jiné pohodlnější postavil si bydlo a toho syn má již vše moderně zařízené, ba leckde ani automobila neschází. Všude bujné stromy, na sta akrů kukuřice, stáda dobytka na št'avnatých lučinách a tu tam lesy listnaté a mnohé tůně. Zde vine se dráha, tam druhá, třetí a čtvrtá, onde jezdí elektrické káry nejkrásším údolím českým do Iowa City, města universitního, co zatím v Cedar Rapids jest čilý obchod, průmysl a život milý. Parků dosti a ulice ozdobeny bohatým stromovím, pažitý jak koberec jemný a kvítím posety činí pěkný dojem....

Nejsme jako v Chicagu, naše úsilí nejdou do výšin závrtných, jsme malé městečko, ale hezounké s ještě hezčím venkovem, českým venkovem!

Proto přijďte k nám, přijďte na slet náš a závody a v bratrském nadšení, lásee a v práci sokolské společně necht' ukážeme znovu, seť perut' sokolů, seť Župa Střední, mužstvo jej, borci, sestry, žactvo a činovníci vůbec.

Tož perut' vzhůru, k letu sokolmu!

Na shledanou v Cedar Rapids, Ia.!

Na shledanou v červenci!

se přičiní, aby jednotlivé jednoty N. J. S. v Chicagu zvolily si výbory a ty pak, aby se poradili co a jak zaonačiti dlužno, abychom u příležitosti této významné ukázali, seť i my jsme a šiky naše. Podle dosavadních výsledků a porad, nelze si určití zcela přesně co a jak bude, protože o mnohých věcech ve schůzích dnes to se usnáší a podruhé zase usnesení ta se mění a tak jde dále, co zatím čas kvapí a dny slavnostní se přibližují. Zástupci naši Župy Střední pochopující zplna úkol svůj, chtějí navzájem i se zástupci svých jednot se poraditi a proto svolají si asi vlastní schůzi, kde na plánu svém, průvodu a po případě hudbě se usnesou, jako jeden celek náš. O hosty z jiných měst, již tou dobou do Chicaga zavítají, bude zdůstatek postaráno, protože ubytovací výbor pilně pracuje. Adresa: Mrs. Louisa Beneš, 1810 Fisk ul., Chicago, Ill. Provolání k lidu českému a velkým dnům slavnostním napsal E. St. Vráz. Jednalo se rovněž o získání řečníka ze staré vlasti a tamní Národní Rada doporučila poslance K. St. Sokola, redaktora měsíčníku "Kronika", jenže musely by se mu zaplatiti veškeré s cestou spojené výlohy. Řeč ta by trvala as hodinu a stála by několik set dolarů! Nevěříme v ochotníčeni, víme, že občan Sokol by sám útraty nésti nemohl, však když ta naše stará vlast u tak významné příležitosti chtěla by být za naše peníze zastoupena, pak toho raději nechme. Byl by věru zbytečný "luxus". Na ceně v očích Američanů by nám nepřibýlo, protože o řečníku jmenovaném se tu mnoho neví a jemu podobných, ba u nás vynikajících našinců těch kterých odborů, zejména kruhů žurnalistických — a ku památce nejlepšího českého bude žurnalisty — jest dosti, ano v samém Chicagu jest celá řada těch našich pokrokovců, svobodomyšlníků a chcete-li i velikých etitelů Havlíčkova péra.

— Upozornili jsme před časem na možnost, když nyní se tak pomalu a jistěji veškerá sdružení sokolská v Americe spojujeme, že by mohlo někoho napadnout a založit zase nějaké jiné a nové Sokolstvo, aneb slovu tomu se k vůli jeho národnímu významu vyhnouti a následovati "Orlíky". A nemýlili jsme se nikterak. Katoličtí "Orlíci" i s "Orlicemi" se tu a tam vyskytují, chodí ku zpovědi, mají své kaplany, ano i ti eviči tělo své, skáčeou přes kozy, o delší i kratší tyči, pořádají slety a za ceny prvé dávají "dotykané modlitby", galon pravé Lourdské vody z Chicaga, aneb nějaký ten "prýmek" s trochou toho posvěceného pozlátka na šavli i bez ní. Tak jest zde, kdežto upřímné úsilí jednoty D. A. S. na Východě, aby získali pod prapor svůj Dělnickou Těloevičnou Jednotu, jakž v Chicagu se musela utvořiti z důvodů socialistických, rozbíjí se a na prvním sjezdu této nové jednoty schváleno nebylo. Mezi tím, co my spojení všech sokolských jednot si přejeme a s D. A. S. rukou v ruce kráčet hodláme, vzniká tu docela třídní organisace dělnická, jakoby u nás pro nadšené pracovníky dělnické nebylo dost místa, jako by právě u nás a u D. A. S. zvláště, nebylo pokrokovců a konečně i hodně našich lidí, socialistů. A pak se dívíme, třístíe síly své české v každém počínu a každém větším díle českého lidu se dotýkajícího, že nemůžeme v před, že o jednotném postupu lidí volných u nás není ani památky a nemůže být, dokud — inu, řekneme si upřímně a poctivě, dokud tu ten a tam onen "papír" snaží se míti za sebou to nějaké organisované a jiné "vojsko" podobné Sokolstvu, jež na štěstí ještě nikdy a nikde nikomu nešlo do vleků. U nás bez rozdílu každý pokrokovce, každý volný, český člověk ku sokolské práci jest vítán. My netázeme se jej, zdali jest republikán, demokrat a jiného politického smýšlení a také nedbáme, je-li socialistou. U nás uplatnit se lze každému.

— T. J. S. St. Louis, Mo., poslala věhlasnému spisovateli a cestovateli W. S. Monroe, jenž dlel minulý měsíc a přednášel na státní normální škole v Mount Clair, N. J., pamětní list, v němž děkuje se tomuto příznivci našeho národa za zdařilé dílo jeho "Bohemia and the Czechs". Pamětní list byl vyzdoben skvostně, pravá práce umělecká, jaž zděluje se nám a prof. Monroe také i uznal a zvláštním přípisem jednotě

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídky domácí.

— Ku slavnosti Havlíčkově v Chicagu se dějí rozsáhlé přípravy. Otázka řečníků byla rozluštěna a to tím, že bude mluvití nadšený pracovník sokolský br. Jar. Kořář, člen Slávského Sokola a druhý anglický prof. Zmrhal. Nemůžete bratři a sestry posloužití lépe edětem svým jako, když jim opatříte a dáte čísti "Svobodnou Školu", kterou po zesnulém písmáku pořádá nyní vdova, paní Jandová. Obsah od čísla k číslu jest lepší a co hlavního volný a tak uspořádán, že tu pro malé, menší i větší děti látka vhodná. List přináší i ilustrace a řadu ukázek dětí, jež list čtou aneb z něho česky čítají a psát se naučily. List tiskne se v Národní Tiskárně a dle toho i je vkusná jeho úprava. Shodujeme se rozhodně s bratrem Jebavým členem dotýčeného výboru za naši Župu Střední, aby vystoupení našich u této příležitosti bylo co nejlepší, jako očekáváme, že spolu s br. Šimanem

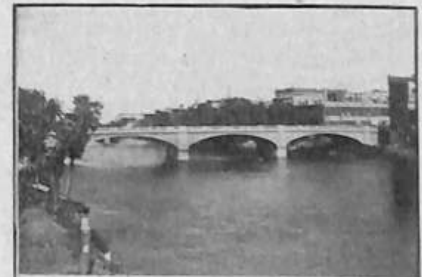
POHLEDY NA



Na shledanou



CEDAR RAPIDS, IA.



o sletu tamtéž!

našich poděkoval. V dopise se praví, v jaké veliké vážnosti spisovatel knihy má Sokola a jak milý mu ten český lid, jeho dějiny a nynější pokrok.

— V Clevelandu as před rokem vznikla polská jednota sokolská i nabyla co do počtu členstva i práce nemalého významu. Tak stalo se i přičiněním evičitelů českých a našich jednot vůbec. Prvé vystoupení Polského Sokola mělo být jaksi rázu manifestačního a proto usnesli si bratři, že pozvou i české Sokolstvo. Naši rozhodně slíbili, že se účastní a také bratři z druhého tábora Sokol Havlíček tu byli. Bratři Poláci však podivně se zachovali. Dali čestné slovo své, že v průvodu sokolském budou jen Sokolové a zatím, když se došlo na roh 61. ul. vyrazilo do průvodu několik kostelních spolků, rytířů, atd. Naši bratři náčelníci byli však připraveni a jednali dle předchozí úmluvy. Velení předáno bylo br. B. Klimešovi od Sokola Havlíček, kdežto naše šiky vedli bratři T. Čermák, V. Přech, župní náčelník A. Panka, evičitel Horica a župní starosta Jos. Fréka. Lid polský vítal český průvod sokolský s nadšením, avšak hned jakmile se ukázalo, že živly zpátečnické mají pochodovati s našimi, dán povel br. Klimešem u 63. ul.: „Pozor! V pravo v bok, pochodem, pochodem!“ a povel ten nesl se od šiky k šiky, náčelníci opakovali a české Sokolstvo rojilo se do ulice a na zpět do Sokola T. J. S. Čech, kde potom následovalo pravé sbratření našich řad sokolských vůbec, toho českého Clevelandu. Bratři Poláci zapřísahali Čechy, aby neodecházeli, omlouvali se a vykrucovali všelijak, bylo však již pozdě. Naši ukázali, že ve vleku klerikalismu Sokolu se špatně daří a třeba líbilo se Polákům, u českého Sokola jest přímo nemyslitelné. V Sokolně T. J. S. Čech promluvil bratři Čermák, Niederle, Panka a starosta Sokola Havlíček.

— Horujeme o spojení Sokolstva veškerého, pokrokového a v Detroit, Mich., naše vlastní dvě jednoty se na společné akci a vybudování společného stánku, moderní tělocvičny neshodly. Soutěž jest dobrá věc, moc dobrá a někdy i zdravá, však zbytečné tříštění sil vlastních našich lidí litujeme. Připsali jsme si do našich zápisů o jedno sklamaní více!

— O závodu při „Marathonu“, jakž pořádan byl, 6. května pod vedením časopisu „Evening Mail“ v New Yorku byl soudcem i náš br. M. A. Klein.

— Na sjezdu D. T. J. v Chicagu, kde dlel br. Voska od D. A. S. z New Yorku, aby tlumočil pozdrav jeho jednoty i přičinil se o nějaké to sblížení těchto jednot tělocvičných, stejných skoro zásad a stejných snah, přijata byla následující resoluce: „Sjezd českého odvětví socialistické strany, odbyvaný v Chicagu, ve dnech 28. dubna až 1. května uznává, že Dělnicko-Americké Sokolské Jednoty jsou nám ideově nejbližší, vítá spolupráci v dělnickém hnutí se sociál. sekcemi na východě. Stran sloučení dělnických tělocvičných jednot s Dělnicko-Americkým Sokolem není možno sjezdu rozhodnouti, an Děln. Těl. Jednoty již svůj svaz utvořily, a ponechává to jim samotným na uvážení.“

— Někteří lidé pro stromy lesa nevidí! Tak oznamuje se nám, že kdes jeden veliký řečník tvrdil, že v té české Americe není jiných svobodomyšlných listů, nežli tři, jež jmenoval. A zatím všechny ty tři, jež jmenoval, musely by tak mnohé a staré harcovníky radikálně svobodomyšlné hodně dohánět, ba co opravit tak mnohé tvrzení, že od doby roztržky v Chicagu na sjezdu svobodomyšlných, se lecos podniklo. Tak povídalo se i o tom, že Sokolstvo od té doby postavilo se vlivem „mladší strany“ pokrokové na cestu svobodomyšlnou, kdežto my, v St. Louis, Mo., o sjezdu našem přijali dávno, nežli nám někdo na nějakém jiném sjezdu, aneb v listě poraditi mohl! Svobodomyšlníku pravému vždy sluší trochu té pravdy, jako podivně se vyjímá bagatelizování toho či onoho počínu, protože vyšel z druhého tábora. U některých lidíček našich dnes platí pouze, kdo psal, nikoliv to, co napsal.

— Jsou někdy chvíle v tom našem životě smutné nanejvýš. A také šiky naše, jednoty naše mnohdy veliké postihne

neštěstí a jedince naše pohroma. O takové pohromě přinesl český tisk minule smutnou zvěst' z Chicaga z naší T. J. S. Tábora: „Přímo v květu mládí, jako když letní bouře mladý štěp zlomí, tak skončil minule v neděli odp. jeden z nejčinnějších Sokolůků Jednoty Tábora v Chicagu, Josef Čada. Čadovi bylo teprve 27 let, byl domáším správcem jednoty a bydlel v bezprostřední blízkosti budovy Sokola Tábora na 41. Ave. Odpoledne pomáhal Sokolkám vyzdobovati síň k večerní zábavě. Když se svojí prací byl hotov, odešel do koupelny se pod sprehami umýt. Asi ve tři čtvrti na dvě, kdy každý myslel, že je br. Čada již doma, vešel jednatel oné síně, br. Nedvěd do koupelny a tu k hroznému překvapení našel ležeti Čadu nehybně na cementové podlaze pod sprehou. Když na všechny pokusy přivésti jej k vědomí, nedával mladý muž znamení života, telefonoval br. Nedvěd pro lékaře Dr. Ocáska, jenž se v několika okamžicích dostavil, ale nemohl jiného konstatovati, než smrt srdečními křečemi. Jak dlouho Čada na místě ležel než byl nalezen, není známo, ale myslí se, že asi půl hodiny. Případ tento jest tím politování hodnější, že Sokol Čada se v listopadu oženil a manželka jeho je ve stavu, kde osudná zpráva může mít neblahé účinky na zdraví její i na život její pod srdcem, jež nosí.“ Naším T. J. S. Táborem, jakož i pozůstalým platí naše soustrast jako památce bratra dobrého buditelů vzdána čest'!

— Na sjezdu Seculární Unie a Svobodomyšlníků amerických v Chicagu jmenování jsme byli na výbor organizační, kterýž najíti má cesty, jak bylo by třeba pokračovati ve všech organisacích svobodomyšlných v Americe, aby se spíše čelili mohlo nepřátelům našim a živlům zpátečnickým, jež čím dál více se roztahují po té volné vlasti velikých zakladatelů této republiky. Snažili jsme se vykonati, seč byly síly naše a bude nás těšiti, jako každého volného člověka, pokrokovce, když trochu těch našich zkušeností se uplatní i trochu dále za mezí domáci.

— Při každém větším počínu, a sokolské dílo nevyjímaje, musí nevyhnutelně dojíti ku náhledům navzájem se různícím, ba někdy musí padnouti i silnější slovo, jestli jednotlivé výbory nepracují, jestli jedinci spoléhají na ty druhé, aneb jestli ten či onen myslí si, že musí dělat všechno — všecinko. Jak vidět i zde vše s mírou a při dobré vůli pak divy se tvoří! To platí zejména o vydatném průkazu práce sokolské, jakž povedla se poslední neděli minulého měsíce v Newarku, N. J. Tam dvě jednoty obou táborů se sešly, aby v zápolu bratrském podaly nám důkazy co v budoucnu očekávají by se dalo, kdyby tvořili jsme již jeden celek mohutný. České listy východní oplývají chválou o tomto jednotném počínu šiků sokolských a pokud dostali jsme zvěsti soukromé, byl mravní i hmotný výsledek jen krásný. Zápol pořádan ve prospěch fondu na postavení Národní Budovy v Newarku. D. A. S. měli tu sedm boreů a naši osm. Sokolek 24 evičilo s činkami, D. A. S. měli tu 14 sester, naši deset. Práce na nářadí, zvláště na hrazdě budila živý zájem obecnosti a borei se tužili. Vlastní zápol začal o 9. hodině ranní. Prostná se rovněž povedla boreům a žactvu ještě lépe. Mínilo totiž o veřejném a evičitelům všechna čest. Však také si rodičové libovali a jsme jisti, že tento počín bude mít jen dobré následky. Žactva bylo přes šedesát obou jednot a vedením svých evičitelů, jakž minule jsme v obrázku na místě tomto byli přinesli. Br. V. Ptáček, předseda společného výboru oznámil výsledek. Krátkou předmluvou vysvětlil účel toho dne a pak oznámil: Součet bodů četových (1. cena četová) D. A. S. 616.55. Součet bodů četových (2. cena četová) T. J. S. 579.47. — Sokolky: 1. cena četová T. J. S. 142.60; 2. cena četová D. A. S. 132.80. (Pozn. Sokolky D. A. S. měly původně 165.20 bodů, rozpočtem však, borei v poměru početném vyšlo číslo výše uvedené). — Borei jednotliví: 1. Jos. Peřina (TJS) 107.30; 2. Jos. Duda (TJS) 104.40; 3. Jos. Vojtěch (TJS) 96.25; 4. Jar. Pospíšil (DAS) 95.40; 5. K. Pospíšil (DAS) 91.40; 6. R. Pospíšil

sil (DAS) 90.05; 7. J. Nechvátal (DAS) 89.30; S. A. Pospíšil (DAS) 87.25; 9. F. Zika (DAS) 87.30; 10. J. Poduška (TJS) 78.65; 11. Vlasák (TJS) 77.—; 12. V. Vondráček (DAS) 77.85; 13. Štefanský (TJS) 72.—; 14. T. Popper (TJS) 65.25; 15. T. Prach (TJS) 61.40. — Jednotlivá nářadí (čtyři): Hrazda D. A. S. 116.90; Hrazda T. J. S. 98.07; Bradla D. A. S. 98.20; Bradla T. J. S. 84.42; Kůň na šif D. A. S. 109.20; Kůň na šif T. J. S. 98.35; Skok vysoký D. A. S. 75.—; Skok vysoký T. J. S. 68.—; Kůň na děl T. J. S. 81.—; Kůň na děl D. A. S. 72.75; Skok daleký T. J. S. 54.39; Skok daleký D. A. S. 50.60; Prostná T. J. S. 94.57; Prostná D. A. S. 93.90. — Jedno sluší ještě podotknouti, že cvičenci obou jednot jsou vyspělí, Inoucí ku věci láskou opravdovou, začez zaslouží uznání každého člověka. Zásahu arci mají evičitelé a hlavně V. Ptáčník, který řídil celý program (T. J. S.), jakož i V. Vondráček (D. A. S.). K šesté hodině večer přišla "in corpore" kapela T. J. Slovenského Sokola, která "k máči" sama si zahrála. Hudbu při prostných i k tanci řídil obě. Klán. Ku slavnosti vydán byl Památník.

— Slávský Sokol rozvinul minule nový prapor i uspořádal veřejné v Plzeňském parku, jež po stránce technické podalo důkaz, že bratři z druhého tábora se rovněž činí, ba nyní i o to usilují, aby zbudovali si vlastní stánek, vlastní Sokolovnu. Škoda, těch podniků stavebních a jeden přímo vedle druhého v Chicagu jest nad míru. O co by bylo lépe, kdybychom se zmohli tak na jednu velikou, moderní a ústřední Sokolnu společnou — však o tom se nám zdá, že již namluvili jsme se až dost. Br. Košar poskytl jednotě své celou řadu umělecky provedených pohlednic ve prospěch stavebního fondu. Těšíme se, že právě z této jednoty uvítáme borece i u nás v Cedar Rapids. Zástupcem Župy Fugner-Tyrš v dotyčném našem výboru na zvláštní vlak Chicago, Milwaukee and St. Paul jest br. Doležal. Oslava červencová v Chicagu neměla by rozhodně býti na újmu práci sokolské Župy Střední, neboť české Chicago, sokolské Chicago těm našim v Rapidsích jest dlužno větší návštěvu! Přičiňtež se činovníci i jedinci našich jednot a jednot sokolských vůbec, aby na zájezd do Cedar Rapids, Ia., ve schůzích se nezapomělo a přípravy se konaly, vedle cvičení boreů a družstev i Sokolek.

— Co toto píšeme, odbyl se sjezd šestý Venca Sokola, čili jednoty slovenských Sokolek. U té příležitosti uspořádána byla výstavka ručních prací. Sjezd zahájen byl župním sletem a pořad veřejného byl nejen vhodný, ale povedl se ve všech podrobnostech, cvičení valaškou a v národních krojích nové slavilo triumfy. Prostná cvičilo 44 boreů. Účast našich byla slušná. Těšíme se na podrobnosti, neboť spojení dotyčný

— Sluší zmíniti se o pěkné práci jakou vykonal dotyčný výbor v Chicagu a sestavil vždy ochotný a čilý br. J. L. Voborský. Na jeho podnět dráha C. M. St. P. v Chicagu vydala tak zvané "folders" ilustrované a se všemi potřebnými záznamy o sletu a závodech Župy Střední. Tím způsobem nejen slet, ale i město Cedar Rapids, sídlo župní se důkladně oznámí a pro zvláštní vlak z Chicaga znamenitě zaagituje. Vděčíme br. Voborskému za jeho přičinění a Národní Tiskárně za vkusnou výpravu pořadu ve formě u nás celkem nové.

Věci české a slovanské.

— Naši vyhráli v Turině. Po Londýně Turin! Tak dočtete se v překladu, našeho přítele, odborníka, jakž nám byl dopsal a to vítězné družstvo přivítala Praha, lid český co nejlépe, třeba úředního uvítání nebylo. Tak čtete v "Samostatnosti", jež věcem sokolským věnuje přímo obdivuhodnou péči a má rubriku sokolskou, vedenou br. Zykou: "Lid český uvítal je opět způsobem velkolepým, způsobem, na nějž nemožno nikdy zapomenouti — S námahou prodrali se zástupcové Žup a jednot a zdatní boreci v čele se členy předsednictva "Č. O. S." k připraveným povozům, kol nichž stále to hřmělo, burácelo jásavými pozdravy, do ulic, zejména před

nádražím a museem. — Vjezd našich Sokolů byl opět skvělý! Praha a český lid uvítal borece a miláčky své s nadšením a láskou. V mezinárodním zápolu opět tedy naše Sokolstvo na prvním místě, dobyvši první ceny. Zvýšilo zápasem tímto opět zájem o své národní snahy a poslání, a lid český dvojnásobně rozradostněn, že stalo se tak právě na půdě italské, kde tak skvělým způsobem obhájena myšlenka Tyršova, na půdě Garibaldiho, bojovníka za svobodu... Sokolstvo vrátilo se nám tedy s vítězným, novým vavřínem. Vítáme je, kěz úspěch a závod turinský vede naše zdatné borece k metám stále vyšším a vyšším... Bud'te nám, junáci, vítání! Na prej!!"

— Sokolské menšiny staly se poslední dobou předmětem několika pozoruhodných úvah a článků menšinového tisku. Jak bolestné tu časem výtky našich bratří na pohraniční čáře. Hlas krušnohorský zasluhuje povšimnutí: jednoty ochrannitelky i "Č. O. S." mohou poskytnouti a také poskytují jednotám v mnoha případech pomoci jak hmotné tak i morální, avšak Župa na př. nemá po ruce žádných prostředků hmotných, aby účinně zasáhla v hospodářský život jednot svých a zjednatí mohla jakousi rovnováhu v nejdůležitějších potřebách jednot; ba Župa ani po stránce výchovné nemůže dostáti svým povinností tak, jak potřeba toho se jeví, a to prostě z těch důvodů, že má nedostatek sil, nedostatek takových členů v jednotách, kteří by mohli a dovedli účinně zasáhnouti ve výchovu členstva ve všech jednotách sdruženého. Dozorem nad hospodářstvím a pořádkem, odstraňováním vad a nedostatků v jednotách, přehlídkou jejich činnosti atd. Menšinový odbor Č. O. S. rozvrhl novou síť ochrannílek a svěrenek, která se osvědčila.

— Všepolské Lvovské "Polské Slovo", časopis "Pręglad Sokoli" a "Dziennik Cieszyński" přinesly články, v nichž útočí se na české Sokolstvo, které je prý nepřitelem Poláků. Uvedeno to v článku několikrát; proč však je Sokolstvo nepřitelem Poláků, nenaznačeno. Mluví se nanejvýše o česko-polském sporu. A ten přirostují Poláci, ne Češi. Článek má zstuditi české Sokolstvo. Když určité části polského čtenářstva se zdělí, že Sokolové jsou nepřáteli Poláků — věří tomu a po dalších důkazech nepátrá. Ostouzení českého Sokolstva v polských listech je jenom novým důkazem protičeského štvání.

— Sokolstvo české zajede ku svátku Sokolstva moravského. Prvý den: Zkoušky na prostná v 9 hod. Odpoledne: 1. Členstvo, cvičení prostná (čtyři první oddíly). 2. Ženy, cvičení s obloučky. 3. Členstvo, vzorná župní družstva. 4. Ženy, cvičení s tyčí ozdobenou praporkem. 5. Dorost, rohování a cvičení prostná. 6. Cvičení Žup. 7. Ženy, cvičení s kužely (cvič. sbory). — Druhý den: 1. Dorost, cvičení s kužely. 2. Žačky, taneční rej se zpěvem. 3. Ženy, cvičení tyčí zdobenou praporkem. 4. Dorost a žáci, různosti a hry. 5. Žáci, cvičení prostná. 6. Společná cvičení členstva a dorostu župy Se-veromoravské.

— Rozměry cvičiště na Letné, kde odbývati se bude příštího roku slet šestý Sokolstva v Praze jsou ohromné. Očekává se do prostných tentokrát 10,000 cvičících a počet tolka cvičenců v rozstupu ovšem má vliv na vlastní plány. Tak plocha cvičení zabraná obnášeti bude 235 m. délky a 145 m. šířky. Kromě toho nutno po stranách kratších ponechati prostory 10 m. široké a po stranách delších 20 m. široké pro nářadí a pro vytočení proudů při nástupu. Kolem tohoto místa ohrazeného — vlastního cvičiště — bude 15 m. široký ohoz, k němuž přiléhají tribuny. Za tribunami ze tří stran umístí se seřadiště 30—40 m. široká, mimo seřadiště pro ženy, jež bude nutno asi za tímto obvodem umístiti. Celá plocha ku vypravení cvičiště vyžaduje 413 m. délky a 275 m. šířky. Seřadiště a šatny pro ženy kromě toho 10 m. délky a 34 m. šířky. Úhrnná výměra obnáší 119,698 čtv. m. čili 11.96 hektarů (téměř 21 jiter). Cvičiště o V. sletu měřilo 109,858 čtv. m. plochy, 11 hektarů (19 jiter).

— Sletový plakát bude opět dílo umělecké, jakž za to máme. Za tím účelem ustanovena byla totiž umělecká komise a přední umělci čeští vyzváni, aby podali návrhy na dílo významné, živé a jasné, dokazující naši lásku ke krásnu a vkus a naši věc výchovnou.



VEŘEJNÉ CVIČENÍ "PLZEŇSKÉHO SOKOLA" V CHICAGU.

Čekal jsem na článek pod tímto záhlavím v čís. 5. tohoto časopisu uveřejněný, na opravdovou polemiku, která by vytrřbila otázku upravení našich cvičení.

Ačkoli referát podaný je vskutku bratrský, sokolský, přece musím u denních záků na činěnou moji chybu vysvětlit podati, a to proto, že jedny a tytéž chyby povšiml si dva bratři. Prvý bratr píše:

"Cvičení bylo pěkně sestaveno — lahodilo oku a bylo vydatné, což milerádi doznáváme — ale nemůžeme nikterak schvalovati, aby Sletí žáci prováděli 8mi dobá cvičení složitá s obraty."

Druhý bratr píše: "Kritiku technickou ponechávám péru povolnějšímu. Jedna věc však trochu zarážela, a to bylo 8mi dobé cvičení menších žáků."

Myslím, že snad ví již každý, že jsem nedávno přijetý evičitel z naší staré vlasti, kde mi byla vřepována "česká soustava" a metoda. Jelikož též českou soustavu uznávám za nejlepší (proč, snad by bylo zbytečným vysvětlováním), též se toho držím, a dle toho též učím; a je mi to divné, že když v roce 1909 evičili všechny jednoty v Chicagu 16-dobé cvičení, že si toho žádný nepovšimnul; sotva ale z venku evičitel evičil 8-dobé (které bylo pěkně provedené) cvičení již si toho povšimnou dva bratři a zaráží to.

A nyní, proč jsem ono cvičení měl 8-dobé s obraty. Cvičili jsme 3 sestavy 8-dobé, t. j. 24 dob v celém cvičení, které to dítě má k pamatování, kombinované tak, že nemůže se zmýlit. Obraty jsou proto, aby napomáhali zvláště dítěti v přemýšlení, nikoli napínání mysle duševní. To dítě každé ví — když se 4krát obrátí, že konec sestavy. Kdežto bez obratu v čelném postavení, když evičí, nejenom, že ono dítě musí myslet na kombinaci, hudbu, ale ono musí dávat pozor a počítat kolikrát to má cvičit. Tedy o jedno veliké vysilující myšlení více. A nyní, bratři, který evičitel unavuje více ta útlá těla a mozky (jak bylo poznamenáno), který evičí 8-dobé cvičení s obraty, každou sestavu pro sebe, aneb ten který evičí 16-dobé, aneb 96 dob neb 128 dob, takřka každá doba jiná, — a vše v jedné sestavě v postavení čelném. Bratři, toto stojí za uvážení a za přesvědčení se. Sam věřím, že dítě neunavíme doby, pakli jsou ony sestavy kombinované, by odpovídaly dětské soustavě těla. Opravdu jest zde v Americe toho mnoho, o čem by nechal se velice pěkně mluvit. Byl jsem přítomen a nerad vynechám některé veřejné cvičení a tu rád poslouchám kritiku bratří z různých jednot a táborů. Byl jeden případ a sice letos již, kde jeden Sokol praví; ten chlap (evičitel) zaslouží pověsit, proč to řekl, musí vědět sám nejlépe, já se ho neptal na to a na proti tomu jsem viděl, že to není pravdou, že je zapotřebí jen přirovnati k sobě dva žáky stejného stáří, z nichž jeden evičí u té jednoty, kde evičitel má být pověšen, a druhý u té jednoty, kde si myslí, že mají výtečníka. Svalstvo prvního jeví se stejnoměrně vyvinuto a jeví přesnou harmonickou modelaci. Síla svalů jeho úměrně zvýšena, přímý postoj jeho, bezvadný hrudník vypjatý, klenutý. Pohyby svalů jsou přesné, účelné, jeví se uvědomělou koordinací. Proti tomu u druhého jest svalstvo slabé (povidla), málo zdatné bez přesné modelace. Hrudník jeho při postoji vpadlý, ramen postavených nesouměrně (křivých). Pohyby svalové nejvíce ani z daleka onu uvědomělou určitost jako u prvního. Čím to jest? A kdo zaslouží pověsit? Toto jest malý příklad, kdy evičila jednotka jednoho tábora a bratr druhého tábora podával takovouto kritiku. Ale k věci

dřívejší. Dnes ti žáci chtějí něco zábavného, ne úmorného, co patří do opatroven, a pakli záleží evičiteli na tom, aby děti v tělocvičně udržel (jejich dobrá vůle), musí též dle jejich schopností pracovat. "Plzeňský Sokol" má dnes přihlášených 211 dětí obojího pohlaví, ačkoli ve 4 blokách se nachází 9 tělocvičných jednot s evičením žactva, kteří pravidelně evičí i dnes v těch vedrech (o parku, když mají cvičení, nevědí) — snad je mi zbytečné dále o tom psát, to proto, že tyto číslce mluví za mně.

Co se týká výtky těl. valčíku, uznávám, že ta elegancie nebyla taková, a to proto, že nemůžeme v tělocvičnách Sokola tolik věnovati k naevičení jednoho tance. Takové pohyby, které více se nazývají balletní, potřebují čas přípravy a já věřím, jakkoli to Sokolky rády evičí, že by je omrzelo a jim také sevednělo, měly-li by evičit a zabývat se ustavičně jedním evičením. Kružný pohyb v postoji záložném vzpřímeném, byl odpočinek a sice proto, že valčík byl 216 taktů dlouhý. Co se týká provedení jeho a zamlouváním se lidu, kteří pohlíželi na něj, jak na tělocvik, (kterým se nelíbí ví asi sám br. referent proč? a bylo jich asi 3×1), bylo mi gratulováno i od Sokolů z druhých táborů a já sám jsem byl překvapen za těch 6 neděl jak bylo pochopeno.

Ještě dále jsem čekal úsudek na kůžele a hry, a sice proto, že to byly též skladby úplně dle metody české. Jak se asi zamlouvaly a odpovídaly-li dětskému vývinu.

Děkuji bratru za upřímně míněný referát, a žádal bych ho, aby mě neměl za zlé, že se točím. Vždyť zde v Americe — každý evičitel — má svoji soustavu.

Se sokolským Na zdar

Rudolf Stýblo,
evičitel Plzeňského Sokola.

Odpověď. Milý bratře Stýblo! Jest to podruhé, co přinesl jsem odborný posudek o tvém cvičení a jest to podruhé, co dobře míněné výtky veřejně odmítáš jako nezasloužené. První odvetu Tvoji (před rokem) pominul jsem mlčením, ať poskytl jsi mi tenkrát sám příležitost sebe ospravedlniti. Vytkl jsem Ti totiž, že jsi v cvičení Sokolek opomenul důležité eviky trupu — a mluvím-li o těchto evicích, mám na mysli evičení svalstva zad a svalů břišních, na jejichž sílení klade se při cvičení žen takový důraz a Ty jsi mi odpověděl, že jsem eviky ty nepostřehl — jinými slovy, že jsem kritizoval, co jsem dosti bedlivě nesledoval. Náhodou jsi mi dal ono cvičení k uveřejnění a já Tě mohl pak jen požádati, aby jsi mi tam ty vydatné eviky trupu laskavě vynašel — ale neučinil jsem tak a v zájmu zachování dobré vůle a bratrské shody snesl jsem mlčky veřejně pronesenou výtku, že jsem kritizoval cvičení, které jsem dobře nesledoval. I tuto Tvoji odvetu bych nechal bez odpovědi, kdyby nebylo té nemístné narážky, že jiné měřítko běru na tvorbu evičitele z Čech a evičitele amerického. Proti této výtce nucen jsem se ozvati poněvadž je neoprávněna, a když již jsi mne výtkou onou k odpovědi donutil, pokusím se ospravedlniti a svůj posudek ještě doplniti. A tu opakuji, že 8-dobé složité cvičení pro tak útlé děti, jaké jsem viděl evičiti v onom oddělení žáků, jest proti všem zákonům výchovného tělocviku! Nebudu se rozepisovati o evičení sletovém — komu na tom záleží, ať si je přehledné a shledá, že nelze je porovnávat s evičením Tvým, které též v tomto čísle Sokola uveřejňuješ. V posudku mluvil jsem o chlapcích 8-letých — ač zdálo se, že tam byli i mladší — ale já schválně raději řekl jsem 8-letí, abych ostří své kritiky spíše zmínil. Děti tak útlého věku, jejich duševní obzor jest posud tak obmezený, že nejsou s to činiti přesného rozdílu o polohách svých vlastních údů, ani nemají cvičiti s nářadím (to jsem pomlkel), neboť kde se žádá na 7—8letém evičení určitá poloha paže a poloha nářadí, kterým evičí, ukládáme mu příliš mnoho duševní práce a to dítě k nám přec jde po škole pro duševní a tělesné zotavení! Což když k tomu přidáme ještě postoje a obraty! Cvičení samo, které



Práce v tělocvičně.



Nepěkné zjevy při veřejných cvičeních.

Nepěkných zjevů při našich veřejných cvičeních zřítí jest posud mnoho, neboť až doposud někteří bratři evičitelé nedovedli pochopiti ten pravý účel našich veřejných vystoupení — až posud zdá se, že hlavním účelem jich jest obecně s'vo baviti — a ne o naší výchovné práci poučovati. Jest sice pravda, že vždy snažíme se přichystati program poutavý, neboť musíme počítati s tou okolností, že chceme shromáždit k našemu vystoupení značný počet lidí — a ti by se nešli dívati na takové cvičení, jaké možno viděti v každé evičební hodině. Ale i tu jest možno připraviti program tak, aby diváky pro naši práci nadehnul, aby je poučoval — hlavně ale, aby je **neodstrašoval**! Řekli jsme, že vyskytuje se posud mnoho nepěkných věcí při našich veřejných — až posud nevidíme v nich zobrazený methodický postup naší práce — ale jelikož nechceme jak se říká „lámati šmahem vše přes koleno“, zmíníme se dnes jen o jednom nepěkném zjevu — ostatní ponecháme si pro dobu budoucí. Řekli jsme nejednou, že divák má odcházeti z našeho veřejného cvičení nadšen, poučen, s probuzenou touhou, býti též v budoucnosti jedním z těch, kdož v těch čilých řadách skládali účty ze své činnosti. Dáme-li ale nevypělým evičencům eviky nad jejich síly, docílíme pravý opak: svoji práci výchovnou u jed-

ných uvedeme v posměch, jiné zase zjevy takovými odstrášíme. Odvážné skoky přes jakékoliv nářadí, kde každý druhý pokus se nezdaří, kde evičenec není nikdy jist, jak doskočí neb spíše dopadne, může některé diváky bavit, neboť pády takové působí často dosti komicky — ale my nechceme, aby evičenci naši počínali si před zraky diváků jako paňácové cirků! Naše práce jest vážná a doba, kdy jednalo se nám též o to, aby se obecnstvo mělo také čemu smát, už dávno minuly. Větším ale zlem jest, že mnoho diváků takovými ukázkami tělesné výchovy odstrašíme: Vidí-li nebezpečné pády, kde jen štěstí náhodě děkovati lze, že evičenec nepřišel k těžkému úrazu, takový zjev nenadehne, takový zjev nám stoupenců nezíská — naopak spíše lid tělocvičné myšlenky odcizí. A proto: at' veškeré evičení na nářadí jest tak voleno, aby bylo přiměřeno vyspělosti a síle evičitelů; at' vše prováděno jest lehce, s jistotou; vystříhejme se úzkostlivě všeho, co v diváku vzbuditi by mohlo jen dosti malou domněnku o stávajícím nebezpečí cvičení tělesných. At' evičenci naši budí obdiv hrdým, nenuceným držením těla, pěkným, uhlazeným krokem, a ladným — byť sebe jednodušším — evičením. Poučujme — ale nesemesňujme — neodstrašujme!

č.

Prostná chlapců pro veřejné vystoupení.

Pro chlapce 12—14 leté sestavil J. Č.

Podávám tuto bratřím evičitelům ukázkou cvičení pro větší počet chlapců 12—14 letých — pro veřejné vystoupení při sletech neb jiných sokolských vystoupeních. Menší děti není radno k vystoupením takovým bráti — a kde tak přece učiniti chceme, at' vyplní v pořadu některé číslo vhodnými hrami.

Cvičení, jak tuto sestaveno, obsahuje veškeré elementy cvičení dětí; eviky paží upraveny jsou tak, aby napomáhaly rozpjetí hrudníku; jsou zde eviky, jimiž snažíme se znázorniti, jak učíme mládež doskakovati — úkroky — pochoď, běh, evičení dýchání — což vše obsahovati má dětská hodina evičební.

Různých cvičení jest zde počet velice obmezený, takže paměť chlapců jest napínána v míře nejmenší — aby ale vyhověno bylo požadavku, na který též nelze zapomínati, a sice, aby poutalo diváka jsou eviky opakovány tak, že v druhé polovici oddílu jednotlivé zástupy provádějí různé eviky a tím rychlým střídáním činí i nejjednodušší cvičení velice příznivý dojem.

Cvičení upraveno jest pro 48 chlapců, kteří stojí v šesti zástupech (obr. I.), ale na základě tomto lze upravit při sletech cvičení pro dvakráté i třikráté tolik chlapců, když postavíme do každého zástupu dvojnásobný počet žáků a zdvojnásobíme počet zástupů. Eviky, kde různé zástupy provádějí různá cvičení, lze snadno přispůsobiti počtu zástupů.

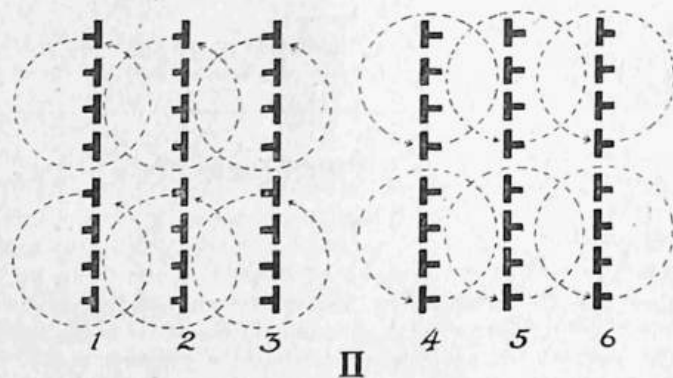
Zástupy odpočítány jsou na 1., 2., 3., 4., 5. a 6.

Základní postavení stoj spatný, připazít. Ruch rychlý, na každou dobu neb jeden polkový takt jeden pohyb. Kde nutno evičiti volněji, neb vydržeti, jest vždy zvlášť udáno v kolika dobách to neb ono cvičení vykonáme. Hudební doprovod polka.

ODDÍL I.

1. Paže skřít úpažmo, ruce na prsou v poloze hřbetní, lokte ve výši ramen, prsty napnutý a špičky těchto lehece se dotýkají, 1! pažema mrštit hbitě stranou (do upažení) 2! paže ohnout, ruce opět na prsa 3! zákl. post. 4! Opakovat Skrát, dohromady 32 doby.
2. Zvolna přejíti v dřep ve čtyř dobách a v téže době, co přecházejí evičenci do dřepu, upažují vzhůru, až na čtvrtou dobu přejdou v hluboký dřep při upažení vzhůru (viz vyobr.) 1, 2, 3, 4! Zvolna vztyk a zvolna upažmo připazovat, takže přejdou chlapci do zákl. post. na 8. dobu. 5, 6, 7, 8. Opakovat 4krát, dohromady 32 doby.
3. Čtyři kroky v před (s potleskem na 1. dobu, nebo-li při prvním kroku) 1, 2, 3, 4, čtyři kroky na místě s 1/2 obrátem v pravo, 5, 6, 7, 8! opět čtyři kroky v před s potleskem na 1. dobu 1, 2, 3, 4! a čtyřmi kroky na místě 1/2 obrat v pravo, 5, 6, 7, 8. (Nyní jsou chlapci zády k původnímu směru obrázení.) Čtyři kroky v před s potleskem na 1. dobu 1, 2, 3, 4! a čtyřmi kroky na místě 1/2 obrat v pravo, 5, 6, 7, 8. Čtyři kroky v před s potleskem na 1. dobu, 1, 2, 3, 4, a čtyřmi kroky na místě 1/2 obr. v pravo, 5, 6, 7, 8! Nyní oetli se žáci opět na svých původních místech. Dohromady 32 doby. (Jest to pochoď ve čtverci.)





4. Na 1. dobu opět ruce na prsa jako při evič. 1. a vydrží do 8. doby. Zvolna předklon 1, 2, 3, 4, zvolna vzpřím 5, 6, 7, 8. Na 8. dobu zákl. post. Hned na to opět ruce na prsa a zvolna záklon 1, 2, 3, 4, vzpřím 5, 6, 7, a na 8. dobu zákl. post. (Předkláníme a zakláníme zvolna ve 4 dobách a vzpřím vykonáme taktéž ve 4 dobách. Každé evičení 2krát, dohromady 32 doby. Hledíme, aby při klonech lokte udržovány byly ve výši ramen.)
5. Paže skrčit ruce na prsa jako při evič. 1, 1! pažema stranou mrštit a podřep 2! paže ohnout, ruce na prsa zbytek 3! zákl. post. 4! Opakovat 4krát, dohromady 16 dob.
6. Paže skrčit úpažmo, ruce na prsou jako při evič. 1, 1! pažema stranou mrštit a stoj rozkročný poskokem 2! paže ohnout a stoj spatný poskokem 3! zákl. post. 4! Opakovat 4krát, dohromady 16 dob. Cvičení 5. a 6. dohromady 32 doby.
7. Opakovat evič. 3., t. j. pochod, ale s obratů v levo. 32 doby.
8. Paže skrčit úpažmo, ruce na prsou jako při evič. 1. a vydržet do 8. doby, úklon v pravo 1, 2, 3, 4, vzpřím 5, 6, 7, a zákl. post. na 8. dobu. Totéž v levo. Opakovat dvakrát, dohromady 32 doby.

Skupina:

- 1., 3., 4. a 6. zástup poskokem stoj rozkročný a upažit dolů, (odpažit) ruce v poloze hřbetní, v tomto postoji vydrží osm dob. Na 9. dobu poskokem do stejné postavy a v dřep, upažit vzhůru (viz obr.) a v postoji tomto setrvávají 8 dob. Opět poskokem stoj rozkročný a upažit dolů, ruce v poloze hřbetní, vydrží 8 dob. Na 9. dobu zákl. post. a setrvat 8 dob., dohromady 32 doby. 2. a 5. zástup: Dřep a upažit vzhůru, ruce v poloze dlanní (viz obr.) vydrží 8 dob. Na 9. dobu poskokem do stejné rozkročné a upažit dolů, ruce v poloze hřbetní, vydrží 8 dob. Opět poskokem do dřepu s upažením vzhůru a vydrží 8 dob., a posledních 8 dob setrvat v zákl. postavení. Dohromady 32 doby, načež hned po 8dobém klidu počnou evičiti dále:
9. 1., 3. a 5. zástup opakují evičení 1. 16 dob, tedy 4krát. 2., 4. a 6. zástup evičení 2. 2krát, tedy též 16 dob. Hned na to si evičení vymění; dohromady 32 doby.
10. 1., 3. a 5. zástup opakují evičení 5. 16 dob; a 2., 4. a 6.

zástup evičení 6. 4krát, 16 dob, načež si evičení vymění. Dohromady 32 doby.

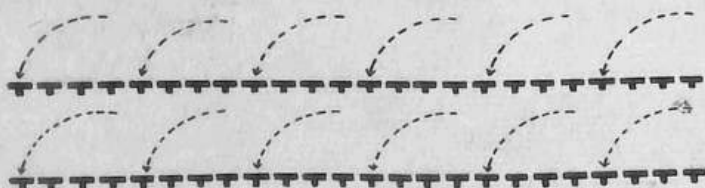
11. Zástupy 1., 3. a 5. opakují evičení 4. a 8., t. j. volné před- a záklony 16 dob, a úklony v pravo a v levo 16 dob. Zástupy 2., 4. a 6. jdou pochodem v kruhu kolem evičících, vykonávají tak 32 kroky. (Tento pochod v kruhu jest naznačen u prvního evičence 2. zástupu na obr. 1.)
12. Výměna evičení 11., t. j. 2., 4. a 6. zástup evičí klony a 1., 3. a 5. zástup jdou v kruhu kolem evičících v levo. Opět 32 doby.

Hned na to bez nejmenší přestávky provedou následující malou rej s průvodem zpěvu, prvních dvou veršů "Hoj vzhůru pestrý Sokole!" . . .

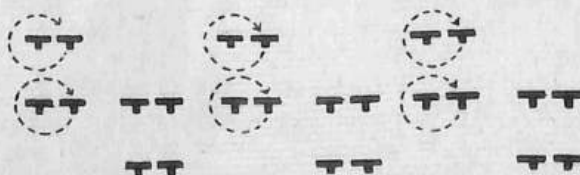
1. Ku předu sestup, 8 kroků.
2. Osmi kroky na místě 1., 2. a 3. zástup obrátí v pravo v bok a 4., 5. a 6. zástup obrátí v levo v bok, 8 dob.
3. Osm kroků v před (obr. II.)
4. Osm kroků na místě.
5. Čtveřice zatočí celé kolo v levo, 16 kroků (obr. II.)
6. Čtveřice zatočí celé kolo v pravo, 16 kroků.
7. Osm kroků na zad.
8. 1., 2. a 3. zástup 8 kroků na místě bez obratu a 4., 5. a 6. zástup 8 kroky na místě celý obrat v levo (čelem v zad), takže jsou všichni evičenci stejným směrem obrázení. (Od původního post. v pravo v bok.)

Druhý verš:

1. Čtveřice zatočí $\frac{1}{4}$ kola v levo, po zatočení 4 kroky na místě (obr. III.) (Zatočení 4 doby a na místě 4 doby, dohromady 8 dob.)
2. Pravá dvojice od každé čtveřice zatočí celé kolo v pravo — 8 kroků — a levé dvojice vykonají 8 kroků v před. (Obr. IV. Pozn. K vůli úspoře místa a práce kresličů jest toto evičení zobrazeno jen třemi čtveřicemi.)
3. Levé dvojice nyní zatočí celé kolo na levo, a pravé dvojice jdou 8 kroků v před. Tím vytvořeny jsou opět čtveřice.
4. Čtveřice zatočí půl kola na levo, 8 kroků.
5. Levé dvojice od každé čtveřice zatočí celé kolo v levo 8 kroků, a pravé dvojice jdou 8 kroků v před.
6. Pravé dvojice zatočí celé kolo v pravo, 8 kroků a levé dvojice jdou 8 kroků v před, čímž vytvoří se opět čtveřice. (Totéž evičení jako 2., jenže jsou evičenci opačným směrem obrázení a levé dvojice začínají zatáčením.)



III



IV

7. Čtveřice zatočí $\frac{1}{4}$ kola v levo, takže se octnou v útvaru, v jakém se nalezaly při skončení prvního verše (evič. 8.)
8. Cvičení, t. j. všichni mimo prvního obrátí v pravo v bok (zády k pův. směru) a vykonavše opět tolik kroků v před, kolik kroků byli vykonali při sestupu, obrátí se rychle v levo čelem v před, a tak octnou se všichni opět na svých místech v základním postavení, načež hned bez přestávky počnou evičiti

ODDÍL II.

1. Paže skrčit úpažmo, ruce na prsou (jako při evič. 1. odd. I.) 1! pažema mrštit stranou 2! rychle obrátit ruce do polohy dlanní a vzpažit 3! rozpažit (ruce v poloze dlanní) 4! opět vzpažit 5! rozpažit 6! paže ohnout, ruce na prsa 7! zákł. post. 8! Opakovat 4krát, 32 doby.
 2. Předpažmo hbitě vzpažit a výpon 1! zapažit a podřep 2! výskok 3! doskok do dřepu a upažit vzhůru 4! vydržet 5, 6, a zákł. post. na 7, 8! (Připažit úpažmo.) Opakovat 4krát, 32 doby.
 3. Hbitě dva úkroky v pravo, 1, 2, 3, 4, a 4 kroky na místě, 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení 1., 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Dva úkroky v levo, 1, 2, 3, 4, čtyři kroky na místě 5, 6, 7, 8! a opět opakovat evičení 1., 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Dohromady 32 doby.
 4. Zvolna vzpažit úpažmo (pohyb z připažení do vzpažení trvá 4 doby) 1, 2, 3, 4! zvolna hluboký předklon na pravo (až konce prstů země se dotýkají) 5, 6, 7, 8! zvolna vzpřím 1, 2, 3, 4, a zvolna úpažmo připažit 5, 6, 7, 8! Opakovat předklonem na levo. Dohromady 32 doby.
 5. Paže skrčit úpažmo, ruce na prsou, 1! pažema stranou mrštit 2! vzpažit a výpon 3! rozpažit a plný stoj 4! vzpažit a výpon 5! rozpažit a plný stoj 6! paže ohnout, ruce na prsa 7! zákł. post. 8! Opakovat 2krát, 16 dob.
 6. Paže skrčit úpažmo, ruce na prsa 1! pažema stranou mrštit 2! vzpažit a unožit v pravo 3! rozpažit a přinožit 4! vzpažit a unožit v levo 5! rozpažit a přinožit 6! paže ohnout, ruce na prsa 7! zákł. post. 8! Dvakrát, 16 dob. Cvičení 5. a 6. dohromady 32 doby.
 7. Čtyři kroky v před 1, 2, 3, 4, a čtyři kroky na místě 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení 5. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Čtyři kroky na zad 1, 2, 3, 4, a čtyři kroky na místě 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení 6. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Dohromady 32 doby.
 8. Zvolna vzpažit předpažmo 1, 2, 3, 4, zvolna zákłon na pravo a rozpažit (ruce v poloze dlanní) 5, 6, 7, 8! zvolna vzpřím a vzpažit 1, 2, 3, 4! a zvolna předpažmo připažit 5, 6, 7, 8! Opakovat zákłonem na levo. Dohromady 32 doby.
- Skupina.**
- Zástupy 1. a 6.: Výpon a vzpažit (ruce pol. pale.) vydržet 8 dob. — Dřep a upažit vzhůru, vydržet 8 dob. — Poskokem stoj rozkročný a upažit (ruce poloha hřbetní) vydržet 8 dob. Základní postavení a setrvat 8 dob. Dohromady 32 doby.
- Zástupy 2. a 5.: Dřep a upažit vzhůru (doskok) vydržet 8 dob. — Poskokem stoj rozkročný, upažit, a vydržet 8 dob. — Poskokem do výponu snožmo a vzpažit, vydržet 8 dob. Základní post. a setrvat 8 dob.
- Zástupy 3. a 4.: Poskokem stoj rozkročný a upažit (ruce v pol. hřbetní), vydržet 8 dob. — Poskokem do výponu snožmo a vzpažit, (ruce v pol. palcové) vydržet 8 dob. — Dřep a upažit vzhůru, vydržet 8 dob, zákł. post. a setrvat 8 dob, načež počnou opět evičiti:
9. 1., 3. a 5. zástup: opakují evičení 1. jednou, 8 dob, a hned na to dva úkroky v pravo stranou a čtyři kroky na místě, 8 dob. Opakují opět evičení 1. 8 dob, načež dvěma úkroky v levo vrátí se na původní místa a vykonají 4 kroky na místě. Dohromady 32 doby. — V téže době evičí 2., 4. a 6. zástup: Dva úkroky v pravo a 4
- kroky na místě, 8 dob. Na to opakují evičení 1. 8 dob. Návrat na původní místa 4 úkroky v levo a 4 kroky na místě, 8 dob, a opakovat evičení 1. 8 dob. Dohromady 32 doby. (Zástupy zde si evičení rychle za sebou střídají a sice, kde jedny zástupy provádějí úkroky a kroky na místě, druhé evičí paže a opáčeně.)
10. 1., 3. a 5. zástup opakují evičení 2. dvakrát, 16 dob. 2., 4. a 6. zástupy poklusem v pravo běží kolem evičících a na 16. dobu doběhnou na svá místa. 16 dob. (Při poklusu paže skrčit zapažmo a na 16. dobu připažit.)
 11. Výměna evičení 10. též 16 dob, takže evičení 10. a 11. dohromady 32 doby; 1., 3. a 5. zástup poklusem v kruhu v levo.)
 12. Všichni společně: Zvolna vzpažit úpažmo, zraky sledují ruce a hluboký vdech 1, 2, 3, 4, úpažmo připažit, hled ku předu obrátit a výdech, 5, 6, 7, 8. Opakovat 4krát, dohromady 32 doby.
(Cvičení toto položeno bylo zde, poněvadž evičení předcházející, t. j. běh a skoky jest evičení poněkud namáhavé, a volným a hlubokým dýcháním přispíváme k uklidnění srdce.)
 13. Zástupy 1., 2., 5. a 6. čtyři kroky v před a 4 kroky na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Opakovat evičení 5. 8 dob. Opět čtyři kroky v zad a 4 kroky na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! a opakovat evičení 6. 8 dob. Dohromady 32 doby. V téže době zástupy 3. a 4. opakují evičení 4., ale počínají klony dovnitř, t. j. 3. zástup v levo a 4. zást. v pravo.
 14. Zástupy vymění si evičení 13., t. j. 3. a 4. zástup evičí z místa, co byly evičily zástupy 1., 2., 5. a 6. a 1., 2., 5. a 6. zástup evičí klony, taktéž dovnitř a zevnitř.
 15. Zástupy 1., 2., 5. a 6. opět čtyři kroky v před a 4 kroky na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Opakovat evičení 6. Opět čtyři kroky na zad a 4 kroky na místě 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a opakovat evičení 6. 8 dob. Dohromady 32 doby. Zástupy 3. a 4. opakují evičení 8., počínat opět do vnitř a končit zevnitř 32 doby.
 16. Zástupy vymění si evičení 15.
 17. Zástupy 1., 3. a 5. opakují evičení 12. (vdech a výdech) 2krát 16 dob. Cvičení zástupů sudých, t. j. 2., 4. a 6. poklusem běží v kruhu v pravo kolem evičenců zástupů lichých, vykonavše tak 16 kroků.
 18. Zástupy vymění si evičení 17. Cvičení 17. a 18. dohromady 32 doby.
Odechod za zpěvu druhých dvou veršů písně "Hoj vzhůru" atd.

Malou rej, která jest vložena mezi oddíl I. a II. provést lze za zpěvu "Hoj, vzhůru pestrý Sokole!" Počítejme na každou řádku osm dob, dva verše 20 řádek, tedy dohromady 160 dob, dle toho jest rej upravena pro první dva verše. Možno ale rej zkrátiti, když vynecháme kroky na místě a možno prodloužiti, když opakujeme zátoče neb evičíme větší počet kroků na místě; vůbec lze rej přispůsobiti písni jakékoliv.

Má-li míti evičení žádoucí účinky, nutno dbáti přesného provádění, tak aby evičení nejen lahodilo oku, ale aby mělo i účinky fyziologické. Ohneme-li paže, at' záloktí přeměně s rameny, čímž napomáháme k rozpětí hrudníku. Kde záci pohybují se z místa, buď' přísně dbáno pěkného kroku a přímého držení těla. Též at' zachováván jest rozstup a zákryt. Při vzpažení at' záci snaží se dosáhnouti prsty nejvyššího bodu. Při poklusu at' došlapují na špičky a ohybají nohy připatmo a at' klušou přesně v polkovém rytmu, při čemž budiž hrud' vypnutá, hlava vzpříměna. Při vdechu ústa zavřena, a vydechnutí můžeme pootevřenými ústy. Při výdechu a připažování úpažmo (oddíl II., evič. 12.), paže jsou co nejvíce napnuty, ramena na zad šinuta. Klony v před konáme až do pravého úhlu, nohy v kolenou napjaty, každý pohyb trvá 4 doby. Znázornění doskoku zvláště at' prováděno jest

přesně — není to evik obtížný, jsou-li žáci zvyklí při evičních skoků do dřepu doskakovati. Zpěv naevičme zvlášť a rej také zvlášť — teprv když si žáci obé osvojí, a provedou rej dle počítání, evičme s průvodem hudby, aby si žáci navykli, kdy která změna je prováděna, a pak teprv provádějme se zpěvem. Naevičme druhou polovici oddílu, kde zástupy provádějí různé eviky, pokud nemáme vzorně naevičenou polovici první. Jakmile toho docílíme, provedem druhou polovici hravě. Kde evičí více chlapců, jako na př. při sletech a p., možno sestup ku předu provést tak, že odpočítáme žáky v zástupu na 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. a 8. a sestup ku předu vykoná se pak vždy k prvnímu žákovi.



Cvičitel'ský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

IV. Různé podpory, postoje, polohy a mety.

Pod tímto záhlavím vyskytují se mnohé eviky, které jsou totožné se eviky prostnými, jež však pro nesnadné naevičení aneb pro těžší spojitost řadíme do různých.

Praktické příklady:

1. Ze stoje spatného do dřepu pravonož při výdrži přednožmo levonož; totéž opáčně.
2. Ze stoje spat. do dřepu pravonož při výdrži únožmo levou (bez doteku země) a opáč.
3. Ze stoje spat. do dřepu levonož při výdrži zánož. pr., a opáč.
4. podp. ležmo v předu zánožmo
5. podp. ležmo v zadu přednožmo
6. podp. ležmo v pravo, v l. stranou
7. podp. ležmo v zadu prohnuté.
8. ručkování v podp. ležmo v předu střídnuř, souruř,
9. Ručkování v podp. ležmo v předu v kruhu stranou, tak že ehodidla neopouštějí středu kruhu, ruce pak pohybují se po obvodu kruhu buď střídno paž nebo soupaž; evičení jednotlivě nebo s více evičenci.
- 10=8. v podporu v zadu,
- 11=9. v podporu v zadu.
12. ručkování v podporu ležmo v předu pod zástupem roznožmo stojících evičenců.
13. ze stoje spat. v sed
14. hopkování v sedu
15. vzklopka.
19. **Mety.** I. z podp. ležmo v předu zánožmo:
 - a) přešvih pravou do podp. ležmo v pr. stranou,
 - b) přešvih pravou do podp. ležmo v zadu předn.
 - c)=a, b) na levo,
 - d) kolo přednožmo (odbočmo) na pravo,
 - e) přešvih odchylmo v pr. (l.) do vzp. v zadu,
 - f) přešvih skřmo do vzp. v zadu,
 - g) přešvih roznožmo do vzp. v zadu,
 - h) přešvih přemetmo do vzp. v zadu prohnuté.
- II. z podporu ležmo v zadu přednožmo obdobné mety jako u I.; rovněž:
- III. z podporu stranou.
- Další mety:
 17. Stříž skřmo.
 18. Skřka jednonož.
 19. Výskok skřmo z prosta z rozběhu na záda stojícího.
 20. Skřka přes paže dvou se držících.
 21. Výskok roznožmo na zad na ramena stojícího.
 22. Výskok roznožmo na zad na ramena stojícího se strany.
 23. Výskok roznožmo na ramena stojícího z lehu na znak (ve dvojici).
 24. Výsed roznožmo z rozběhu na ramena stojícího (ve dvojici).

25. Výsed roznožmo na chodidla druhého ležícího evičence.
26. Roznožka jeden přes druhého.
27. Roznožka jeden přes druhého z předu.
28. Mety přes dva evičence (roznožka).
29. Kotoul na před.
- 30=29. ve dvojicích, které se drží v podpaží.
- 31=29. v řadách naproti sobě, rozstup mezerný.
- 32=29. kotoul na před v kruhu čelem dovnitř,
- 33=29. kotoul na před v kruhu čelem zevnitř,
- 34=29. v kruhu totéž, liší čelem dovnitř, sudí zevnitř,
- 35=29. v kruhu totéž, jedním bokem dovnitř,
- 36=29 v několika kruzích soustředných, střídavě jeden pravým, druhý levým bokem dovnitř obrácení (ku středu),
37. Kotoul na před bez dohmatu,
38. Kotoul na před ze stoje do stoje,
39. Kotoul na před z kleku, z podporu ležmo v předu.
40. Kotoul na před z prosta z rozběhu.
41. Kotoul na před přes zástup klečících,
42. Kotoul na před přes zástup klečících (dohm. za evič.)
43. Kotoul na před zvednutím
44. Kotoul na před na rukou druhého evičence.
45. Kotoul na před na zad.
46. Překot na zad,
47. Kotouly na před ve dvou za sebou,
48. Kotouly na zad ve dvou za sebou,
49. Kotouly na před ve třech za sebou,
50. Kotouly na zad ve třech za sebou.
51. Kotouly na před proti sobě.
52. Překot na zad pomocí dvou,
53. Převaly ve třech vedle sebe,
54. Překot na zad odmrštěním ve dvou,
55. Překoty na zad ve dvou,
56. Překoty na zad ve dvou, kteří jsou zády k sobě obráceni a ruce mají pevně zavěšeny v loktech. Překot na zad vykonává se na zádech evičence spodního, který silným přitřhnutím paží a hlubokým předklonem překotí evičence svrchního, jenž napomáhá odrazem nohou.
57. Přemet přes klečícího.
58. Přemet přes paže dvou se držících evičenců.
59. Přemety na před stojem o rukou ve dvou.
60. Přemety z rozběhu,
61. Přemety jednorož z rozběhu,
62. Přemety stranou,
63. Přemety na stojícím evičenci.

V. **Odpory.** Odpory jsou evičení jednotlivých částí těla, které odporují tlaku, tahu, kroucení atd. samy o sobě bez pomoci jiné části těla. Dle toho rozeznáváme odpory:

- a) paží,
- b) nohou,
- c) trupu,
- d) hlavy (krku).

a) **paží:**

napínání paže skřčené, ohýbání paže napjaté, odpor různým směrem v pohybu paží napjatých — jako: z předpažení (pěstě se dotýkají) do upažení, z upažení do připázení atd., ve stoji vzpřímeném neb v lehu. Odpor při pažích napjatých může býti dvojí:

1. buď jest snahou odporujícího zamezit změnu polohy paží (z připázení do upažení).
2. nebo ji provést.

Sem řadíme dále vyprostění z rukou evičence druhého, zachycení náručí, vykroucení tyče, kruhu a pod. aneb zachycení.

b) **nohou:**

skrčování a natahování nohou (jedné neb obou) pažema, oddalování a sblížování nohou napjatých rukama neb nohama, ve vzpřímeném postoji, lehu (nohy na půdě aneb v přednožení).

(Pokračování.)

"Milujme rovnost, milujme svobodu!"



Velký, krásný, vznešený jest úkol Sokolstva v životě národním. Chovejmež jej v srdci nadšeném, tužme se a jednejmež každým dnem, jak on nám velí, a hlasmež se k němu uvědoměle, směle a hrdě před světem veškerým. — —

bylo nad síly evičenců, neodpovídalo ani živému temperamentu dětí — to jsem také pomlčel, nechtěje činiti výtek příliš mnoho. Musíme i při tělocviku hlavně počítati s náladou dětí — a kde evičení jest bezmála samá výdrž, hodí se evičení takové pro členstvo, neb dorost — ale malé děti musí míti pohyb čilý, rychlý, jen tu a tam pro změnu a k vůli rozmanitosti možno vřaditi výdrž. Tak jako evičení žen má míti svůj zvláštní ženský ráz, tak i v evičení dětí má zrcadlit se pohyblivá, po čilém, rychlém pohybu toužící přirozenost dětská! Tělocvičná paedagogie nás učí, že i přirozená touha dětí po rozmanitosti musí ukojena býti (to jsem též v referátu svém pomlčel) a sud' sám, zdali evičení ona vyhovovala této podmínce evičení dětských. Cvičení možno upravit jednoduše, vydatné, možno v něm čilým pohybem zobraziti čilou letoru dětí a změnami, které nevyžadují žádné zvláštní duševní námahy, lze ukojiti i vrozenou touhu po rozmanitosti. A těmto požadavkům evičení dotyčné naprosto nevyhovělo. Cvičíme-li v postavení čelném, můžeme býti dětem tu a tam pokynem, pohybem nápomocni, což při obrazech možné není. Vezmeme i vyspělejší děti, obrátíme je v různé směry a shledáme, jak obtížno jest pro ně rychle hned věděti, který směr jest v pravo a který v levo. — Vůbec, milý bratře, jsem jist, že by jsi 8-dobé složité evičení s obraty pro tak útlé děti nebyl s to obhájeti před žádným učitelem, před žádnou odbornou komisí a tu nedopatření jsem vytkl, ne snad, jak Ty se domníváš, že bych si Tebe vážil méně, ale že mi na pokroku v tělocvičnách našich záleží více! Výrok, že evičíš tak dle české soustavy, kterou uznáváš za nejlepší, je nešťastně volený. Česká soustava tělocvičná až posud málo zabývala se tělesnou výchovou dětí a mluvíme-li o české soustavě, míníme tím vždy jen soustavu členstva, tedy evičení dospělých. Čteme podnes často opakované stesky na přepínání sil dětí v tělocvičných školách v Čechách, čteme stesky na akrobatické eviky žen — chtěl by jsi to také přičísti na vrub české soustavy? Zajisté že ne — a špatně by jsi české tělocvičné soustavě zde před cizími odborníky posloužil, kdyby jsi chtěl 8-dobé složité eviky pro 7—8 leté děti sváděti na naši soustavu! Tvoje úcta k přednostem soustavy české není větší mojí — ale dětský a ženský tělocvik jest posud v Čechách v době svého vývoje a posud spatřiti tam lze mnoho, co nelze schvalovati, ale stále častěji se opakující hlasy, volající po nápravě, jsou nám zárukou, že i tomuto oboru tělesné výchovy bude vytčena určitá dráha. Také nemohu souhlasiti s tvým porovnáváním žáků z různých škol. Takový posudek, kdybychom dle jednoho žáka soudili na schopnosti evičitele, byl by nanejvýš nespravedlivý, neboť i žáci, kteří jsou pod dozorem jednoho a téhož evičitele, nevykazují stejné výsledky. Takový, který si přinesl již na svět značný fond síly a zdraví, bude vždy vykazovati lepší výsledky, nežli ten, který zdědil po rodičích slabost, neduživost. A jako v tělesném vývoji, tak nalezneme rozdíl i ve vývoji duševním a proto neposuzujeme nikdy spůsobnost a schopnost evičitele dle jednotlivých případů! — Posudek o "valčíku" byl tak mírný, jak jen býti mohl — neboť provedení bylo nedostatečné a změny provedené evičení na uhlazenosti a kráse nepřidaly. Vím, že vyžaduje to čas, podobné evičení vzorně naevičiti, a proto jsem radil: nemůžeme-li tyto eviky provést vzorně, abychom je raději vynechali, až do té doby, kdy si eviky ty naši evičitelé sami náležitě osvojí — a to učinil jsem jen v zájmu pěkných evičení těchto, aby, když na veřejnosti učiněna jest zmínka o "tělocvičném tanci", mohlo si obecnstvo učiniti pojem o jich pravé hodnotě, jich důležitosti v tělocviku ženském a nemělo na mysli takové nezdařené pokusy! — Tím končím. Neupírám nikomu práva, ozvati se, kde se domnívá, že mu učiněno bylo bezpráví — ale také sám ponechávám si právo hájiti se, kde se činí narážky, jako bych měl pro různé evičitele různá měřítka. Nečiním a nečinil jsem nikdy rozdílu v osobách —

svůj život věnoval jsem myšlénce tělesné výchovy — její pokrok, zdokonalení mezi námi kladu vždy nade vše a kdykoliv uložena bude mi povinnost podati posudek o našem vystoupení, budu vždy řídit se tím pravidlem, kterým jsem se řídil až doposud: poukazovati na veškeré nedostatky a nesprávnosti, at' pak dotknu se nemile osoby kterékoliv! Na zdar!

č.



POVINNÉ CVIKY

k závodům Župy Východní v Long Island City, ve dnech 22. a 23. července 1911.

HRAZDA—I. TRÍDA.

Cvičení švihová.

1. Ze svisu v předu pobok nadh. z kmihu vzepř. vzkl. — toč na zad — přemýk do visu — vzepř. vzkl. — odbočka na pravo.
2. Z kmihu nadh. u zakmihu vzepř. — přemýk předem do visu — výmyk zadem s celým obratem v levo do vzporu v předu pobok nadh. — přemýk do stoje na zemi.
3. Z kmihu nadh. — výmyk předem — podmetmo obrat v levo (v pr.) — vzpeření jízmo v pr. — uvnitř přehmat do podk. toč jízmo napřed — přešvih únožmo v levo napřed a spojitě celý obrat v pr. do vzporu v předu pobok nadh. — přemýk předem do visu — u zákmihi vzepření — podmet.

Cvičení tahová.

1. Ze svisu pobok nadh. — vzepř. tahem střídnuře do vzporu — sešín napřed do visu vznesmo — průvlek — výšin zadem nadhmatem — přehm. do podporu v zadu, v klik podhmatem — vahou zvolna do visu v zadu — a zpět průvlekem do přednosu — seskok.
2. Ze svisu v předu nadh. — přednos — výšin předem — sešín na zad do visu vznesmo v předu — průvlek — výšin zadem — celý obrat v levo (v pr.) do vzporu v předu nadh. — sešín na zad — přednos — průvlek do váhy — seskok.
3. Ze svisu v předu dvojh. — průvlek do visu vznesmo v zadu — vzepření praporem do vzporu v předu — sešín napřed do přednosu — svis — vzepření střídnuře — odbočka v levo (v pr.).

BRADLA—I. TRÍDA.

Cvičení švihová.

1. Z rozběhu náskok do visu uprostřed bradel — vzepř. vzkl. do stoje o rameni — kotoul napřed prohnuté do podporu vznesmo o pažích — vzpor vzkl. — odsun na zad do podp. o pažích — kotoul na zad do kliku — vzpor — mezikmihem u zák. přednožka přes obě žerdě.
2. Náskok do podporu o pažích v předu — přítrhem vzpor u předkmihi — kmihem stoj o rukou — předkmihi kolo přednožmo v pravo s celým obratem v pr. střídnuře nad pr. žerdí — zákmihi stoj o rameni — rozpažit — kotoul na zad rozpažmo — u předkmihi vzpor závěsem podkolení v levo na pr. žerd', přešvihem zanožmo v pr. a ½ obratem v levo vzpor ležmo pobok za rukama — skrčka.
3. Náskok do podporu o pažích — při zákmihi vzpor — odsun na zad do podporu o pažích — kotoul na zad rozpažmo — u předkmihi vzpor přítrhem — spád na zad do podporu o pažích vznesmo — vzpor vzkl. do stoje o ramenou — vzpor a u předkmihi celý obrat v levo souruče — přednožka v levo.

Cvičení tahová.

1. Z podporu o pažích uvnitř bradel — zvolna kotoul nazad do stoje o ramenou — zvolna do váhy pobok opor o pravý loket — zvolna zpět do stoje o ramenou — zvolna kotoul na před do přednosu — výdrž v přednosu a tahem

souruč vzpor — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo v přednosu do vzporu pobok na pr. žerd' — seskok napřed.

2. Na začátku bradel dovnitř z visu stojmo v předu — vzepření tahem — zdvihem v stoj o rukou klikem — stoj o rameni — zvolna kotoul napřed do vzporu v přednosu — dvojný obrat stínoruč (v přednosu) — kotoul na pravo do stoje na zemi, pr. bokem ku bradlům.
3. Na začátku bradel dovnitř ze stoje ruce na žerdích — přešvih přednožmo snožmo na pravo přes pr. žerd' do vzporu v přednos — klikem zákmihem do stoje o rukou vzporem — zvolna vahou zpět do přednosu — roznožka na zad.

KUŇ NA ŠÍR—I. TŘÍDA.

1. Ze vzporu v předu na madlech — výšvih únožmo v pravo — kolo odbočmo v levo — kolo odnožmo v pravo — kolo únožmo v levo — přešvih odbočmo v levo — výsed odnožmo v levo na hřbet — vzos v pravo — přednožka na pravo.
2. Z náskoku dohm. na m. přešvih odbočmo na pr. — přešvih odnožmo v pr. na zad — stříž odbočmo v pr. — přešvih únožmo v levo na před — kolo odbočmo v pravo — výsed únožmo v levo po předu na hřbet do sedu jízmo pokos — dohmat na hřbet za tělem — střež přednožmo v levo do stoje na zemi, zády ke koni.
3. Z podporu v předu na madlech — kolo únožmo v levo na před — přešvih odbočmo v levo napřed — přešvih únožmo v pr. na zad — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo v pr. na zad — přešvih odbočmo v levo napřed — spojitě kolo přednožmo snožmo na pravo po předu nad hřbetem do stoje na zemi levým bokem ke koni.
4. Dohmat pr. na přední madlo l. na krk — s odrazem — kolo odbočmo v pr. kolo únožmo v pr. s celým obratem v levo do vzporu v zadu na madlech — přešvih únožmo v levo na zad — stříž odbočmo v pravo — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo v pr. na zad — kolo odbočmo v levo napřed s půl obratem v levo do stoje na zemi levým bokem ke koni.

KUŇ NA DÉL—I. TŘÍDA.

1. Z rozběhu dohmat na hřbet — stříž bočný v pr. (v l.) do výsedu pokos před rukama — stříž přednožmo v levo (v pr.) — kolo zánožmo v pr. — přešvih zánožmo v pr. s $\frac{1}{2}$ obratem v pr. do podporu pobok — skrčka.
2. Z rozběhu dohmat na hřbet — přešvih přednožmo snožmo na pravo spojitě výsed zánožmo v levo do sedu jízmo pokos za rukama — stříž zánožmo v pravo — přešvih přednožmo v levo do sedu snožmo pokos na pravo — kolo zánožmo snožmo na levo do stoje na zemi levým bokem ke koni.

Přeskoky.

3. Z rozběhu dohm. na krk — veleskok skrčmo.
4. Z rozběhu dohmat do sedla — veleskok roznožmo.

HRAZDA—II. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. Z visu v předu pobok nadhm. — výmyk předem — toč na zad — odkmih na zad do visu vznesmo — spojitě průvlek pr. uvnitř — vzepř. závěsem podkolení pr. seskok únožmo v levo napřed.
2. Z visu v předu pobok podhm. — z kmihu vzepř. závěsem podkolení v pr. uvnitř — toč napřed — přešvih únožmo v levo napřed a spojitě celý obrat na pr. do vzporu pobok nadhm. spád na zad do svisu vznesmo v předu — vzepř. vzkl. — přemyk do stoje na zemi.
3. Z kmihu v předu pobok nadhmatem — u předkmihu celý obrat souruč na levo (na pr.) — vzepř. vzkl. toč napřed v podporu v předu — odbočka v pr.

Cvičení tahová.

1. Z visu: zvolna do visu vznesmo v předu — průvlek do visu střemhlav — výšin zadem — přehmat do podhm. — sešin napřed do visu v zadu — průvlek do přednosu seskok.
2. Výšin předem — sešin na zad do visu vznesmo v předu — průvlek do visu střemhlav v zadu — vahou do svisu v zadu — seskok.
3. Z visu: závěs podkolení v pr. vně — zvolna vzepř. závěsem — přešvih únožmo v pr. na zad — sešin na zad do svisu vznesmo v předu — výšin předem — sešin na zad do přednosu — seskok.

BRADLA—II. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. V středu bradel pokos — z náskoku do podporu o pažích vznesmo vzepření vzkl. do sedu roznožmo před rukama — kotoul na zad do podporu o pažích — u předkmihu podporu o předloktí — u zákmihu vzpor — přednožka s celým obratem v levo.
2. V středu bradel: Z náskoku do podporu o pažích — kotoul na zad — u předkmihu stříž do výsedu roznožmo za rukama — zášvihem spád na zad — vzpor vzkl. — zánožka s celým obratem zevnitř v l. (v pr.) do stoje na zemi.
3. Z náskoku do kliku uprostřed bradel — z kmihu kotoul napřed — u zákmihu vzpor a současně stříž zánožmo do sedu roznožmo před rukama — předšvihem spád na zad — kotoul na zad — u předkmihu vzpor vzkl. do výsedu snožmo na pr. žerd' — $\frac{1}{2}$ obrat v levo do podporu ležmo za rukama — odbočka v levo.

Cvičení tahová.

1. V středu bradel pokos — náskok do vzporu — přednos — vysazeně zvolna stoj o ramenou — zvolna překot napřed do výsedu snožmo na pr. žerd' pokos před rukama — váha pokos oporem o pr. loket — zpět do vzporu — $\frac{1}{2}$ obrat v pr. do vzporu pobok napr. žerdí — odbočka v pr. přes pr. žerd'.
2. Na začátku ze svisu stojmo v předu — vzepř. tahem ve vzpor přednosmo — zvolna kotoul napřed do podporu o pažích — vzpor tahem — přednos — $\frac{1}{2}$ obrat v pr. do vzporu pobok na pr. žerd' v přednosu — seskok napřed.
3. Uvnitř bradel pokos — z podporu o pažích přednos — tahem do vzporu — zvedáním trupu vysazeně zvolna do stoje o rameni — zvolna kotoul napřed do podporu o pažích — vzpor tahem — výsed přednožmo snožmo na levou žerd' — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo do podporu ležmo pobok za rukama — odbočka v pravo.

KUŇ NA ŠÍR—II. TŘÍDA.

1. Z náskoku dohm. na madla — přešvih odbočmo v pr. — přešvih únožmo v levo na zad — přešvih únožmo v pr. na zad a spojitě kolo odnožmo pr. napřed — odbočka v levo.
2. Z náskoku dohmat na madla — přešvih roznožmo napřed do vzporu v zadu na madlech — přešvih odnožmo v pr. na zad — stříž odbočmo v pr. — přešvih odnožmo v pr. na zad — odbočka v pr.
3. Ze vzporu na madlech — výšvih únožmo levou spojitě kolo odnožmo levou — přešvih únožmo pravou napřed — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo v pr. napřed — přešvih odbočmo v levo na zad — a spojitě zánožka přes hřbet.
4. Z náskoku dohm. na madla — přešvih odbočmo na levo do vzporu v zadu na m. — kolo odnožmo v levo na zad — přešvih odbočmo na pr. na zad do vzporu v předu na madlech — přednožka na pravo přes krk.

KŮŇ NA DÉL—II. TŘÍDA.

1. Dohmatem na hřbet z rozběhu — výsed střížmo přednožmo — kolo zánožmo v pr. výšvihem zánožmo podpor ležmo pokos za rukama — seskok střížmo do stoje na můstek čelem ku koni.
2. Dohmat. na hřbet z rozběhu — výsed pozpátku roznožmo (s libovolným obrátem v pr.—l.) — kolo zánožmo v pr. — přešvih zánožmo v pr. a spojitě přednožka na pravo.
3. Veleskok roznožmo — dohmat na krk.
4. Přednožka na pravo s celým obrátem na levo, dohmatem do sedla.

HRAZDA—III. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. Z visu v předu pobok nadh. — výmyk předem — toč na zad ve vzporu — přešvih únožmo v pr. dovnitř — přehmat v pr. do podh. — seskok zánožmo v levo.
2. Z kmihu nadhmatem — vzpeření závěsem podkolení v pr. vně — toč na zad v závěsu — přešvih únožmo v levo napřed do vzporu v zadu — toč na zad závěsem pokolení snožmo (uvnitř) a spojitě seskok napřed.
3. Z kmihu nadh. — v předkmihu celý obrat v pr. (v l.) střídnuře do nadhmatu — výmyk předem — přešvih únožmo v pr. napřed (dovnitř) — toč na zad závěsem — přešvih únožmo v pr. na zad do vzporu v předu — podmet.

Cvičení tahová.

1. Ze svisu v předu nadh. — přednos — průvlek skrmo do visu v zadu — a zpět do přednosu — seskok.
2. Ze svisu v předu nadh. — průvlek do visu v zadu — puštěním pravé ruky dvojný obrat v pr. na zad do visu nadh. v předu — přednos — seskok.
3. Ze svisu v předu nadh. — závěs v podkolení v pr. vně — zvolna tahem vzpeření závěsem — přešvih únožmo v pravo na zad — sešín na zad do svisu v předu pobok — seskok.

BRADLA—III. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. Uvnitř bradel pokos — výskok do vzporu — výsed roznožmo před rukama — výšvih přednožmo a spojitě výsed přednožmo v levo na pr. žerd' — přešvih zánožmo v pr. přes pr. žerd' s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo do podporu ležmo pobok za rukama — přešvih únožmo v pravo a spojitě výsed přednožmo v pravo do výsedu roznožmo před rukama — zánožka v pravo.
2. Uvnitř bradel pokos — výskok do kliku — mezi kmihem u zákmihi stříž do výsedu roznožmo před rukama — přešvih přednožmo v levo přes pr. žerd' s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo do podporu ležmo pobok za rukama — odbočka na levo.
3. Uvnitř bradel pokos — Z náskoku do podporu o pažích — u zákmihi vzpor — mezi kmihem stoj o pravém rameni — vzpor — u předkmihu výsed přednožmo snožmo na pr. žerd' — přehmat do předu — přešvih zánožmo snožmo dovnitř a spojitě přednožka v pravo.

Cvičení tahová.

1. Na začátku bradel dovnitř — výskok do vzporu — přednos — výsed přednožmo snožmo na pr. žerd' — přehmat do předu — váha oporem o pr. lokti pokos — zpět vzpor — přednos — přednožka na pravo.
2. Na začátku bradel dovnitř: Výskok do vzporu — celý obrat na pr. střídnuře — podpor ležmo pokos za rukama — klik — vzpor — stříž zánožmo do výsedu roznožmo před rukama — sesed přednožmo na pravo.
3. Na začátku bradel dovnitř: Výskok do vzporu — přednos — vzpor — ručkování střídnuře doprostřed bradel — přednos — seskok zánožmo na pravo.

KŮŇ NA ŠÍŘ—III. TŘÍDA.

1. Z náskoku doh. na madla — přešvih skrmo v pr. — stříž skrmo — přešvih únožmo v pr. napřed — celý

obrat v levo do vzporu v předu (pravá ruka dohmátne na krk) — kolo únožmo v pravo s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo do stoje na zemi pr. bokem ke koni.

2. Z náskoku doh. na madla — přešvih odnožmo v pr. napřed — (přehmat v l. do obráceného hm.) kolo únožmo v pr. pozpátku do výsedu jízdo pokos na krk — stříž přednožmo v levo — sesed zánožmo na levo.
3. Ze vzporu na madlech — kolo únožmo v levo napřed — přešvih odbočmo na levo do vzporu v předu — přešvih únožmo v pr. na zad — přešvih únožmo v levo na zad — odbočka na pravo.
4. Ze vzporu v předu na madlech — výšvih únožmo v levo — kolo odnožmo v levo na před — přešvih únožmo v pravo na před s celým obrátem v levo — přešvih únožmo v pr. na před a spojitě odbočka v levo na zad.

KŮŇ NA DÉL — III. TŘÍDA.

1. Z rozběhu: dohmat obouruč na hřbet — výsed přednožmo v pravo za rukama — stříž zánožmo v pr. — sesed roznožmo do stoje na můstek.
2. Z rozběhu dohmatem na hřbet — výšvih zánožmo a výsed snožmo za rukama pokos na pr. stranu — kolo zánožmo v levo s $\frac{1}{2}$ obrátem v levo do vzporu pobok v předu — odbočka na levo.
3. Přednožka na pravo — dohmatem v pravo na hřbet odrazem levonož.
4. Z rozběhu dohmatem na hřbet — výskok skrmo na hřbet do stoje vzpřímeného — podpor ležmo za rukama dohmatem na krk — stříž zánožmo do stoje na zemi.

HRAZDA. — IV. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. Z kmihu v předu pobok nadh. — závěs podkolení v pr. (l.) vně vzepř. závěsem — přešvih únožmo v pr. (l.) na zad — podmet.
2. Z kmihu v předu pobok nadh. — celý obrat jednoruč v pr. neb v levo do podhmatu — mezi kmihem vzepř. závěsem podkolení uvnitř v pr. neb v levo — přešvih únožmo v pr. neb v levo na zad do vzporu v předu podmet.

Cvičení tahová.

1. Ze svisu v předu nadh. — přednos — vis vznesmo — zpět do přednosu — svis — seskok.
2. Ze svisu v předu nadh. — přednos — průvlek do visu střemhlav v zadu zpět do visu vznesmo v předu — přednos — svis — shyb — svis — seskok.

BRADLA. — IV. TŘÍDA.

Cvičení švihová.

1. Uvnitř bradel pokos — náskok do podporu o pažích — u zákmihi vzpor — u předkmihu výsed v levo na pravou žerd' přednožmo — sesed zánožmo na pravo.
2. Uvnitř bradel náskok do podporu o pažích — z kmihu vzpor vzklopmo do výsedu roznožmo v předu — výšvih přednožmo — u zákmihi stoj o ramenou — zpět do vzporu — přednožka na pravo.

Cvičení tahová.

1. Na začátku bradel dovnitř — výskok do vzporu — přednos snožmo — přednos roznožmo — zpět do přednosu snožmo — výsed roznožmo za rukama — přehmat do sedu za rukama výšvih zánožmo a přednožka v pravo.
2. Ve středu bradel pokos — výskok do vzporu — podpor ležmo za rukama — ručkování souřuč v podporu ležmo na konec bradel — roznožka odrazem do stoje na zemi.

KŮŇ NA ŠÍŘ. — IV. TŘÍDA.

1. Z náskoku doh. na madla — kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou na před — seskok únožmo v levo s $\frac{1}{2}$ obrátem v pravo.

2. Z náskoku dohm. na madla — kolo únožmo pravou — přešvih odbočmo v pr. výsed únožmo v pr. po předa do sedu roznožmo na krk — stříž zánožmo v levo — dohmatem na krk — sesed zánožmo na pravo.
3. Z náskoku dohm. na madla — přešvih skřemo snožmo na před — kolo odnožmo v levo na zad — přešvih odbočmo v pr. na zad — přešvih únožmo v levo na před — seskok únožmo v pr. na před.
4. Z náskoku dohm. na madlo — přešvih odbočmo v levo na před — přešvih odnožmo v levo na zad — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo v pr. na před — odbočka v levo na zad.

KÚŇ NA DÉL — IV. TRÍDA.

1. Výsed přednožmo v pr. do sedla — kolo zánožmo v pravo — podpor ležmo za rukama — roznožka přes krk.
2. Výsed roznožmo pozpátku obrat v levo — stříž zánožmo v pr. — dohmat za tělem — přednožmo sesed na pravo.
3. Přednožka na pravo dohmat do sedla.
4. Výskok skřemo na hřbet — dohmatem na krk roznožka přes krk.

Franta Štětka, náčelník Župy Východní.



DOPISY.



České vítězství v Turině.

Turin, 15. května.

Účast českého Sokolstva na mezinárodním zápolu v našem Turině byla slibena před delší dobou a Č. O. S. po vítězství jejího mužstva v Londýně dokázala znovu, jak dovede pracovati pod svou korouhvi a hájiti barvy téže. Naši byli připraveni znamenitě, ba zdálo se jedné chvíle, že odčiníme porážku svou v Lucemburku, protože výkony našich lidí na náradí byly přímo skvostné, za nimiž zůstávali i Francouzi v údivu přátel společně věci nejlepší. Hned ale zase Francouzi nás o několik bodů předhonili a pak již zachovali jsme si na náradí primát, který ovšem podceňovati nelze, povážíme-li nepatrný jen rozdíl bodů, mezi mužstvem českým, francouzským a našimi junáky. Výsledek byl jak následuje:

Sokolové	974.69
Francouzi	934.41
Italové	899.86
Slovinci	881.56

Pátými v řadě vítězů jsou pak Lucemburští, šestí Belgiečané, evičilo jich pouze pět následkem nehody, Chorvátí sedmými a Rumuni osmými. Toto vítězství českých Sokolů bylo však silně zasloužené a získalo Vaši práci řadu nových přátel i zájem o národ, jenž pochlubiti se může takovými zdatnými hochy. Závod v tělocvičně gymnasia v ulici Maganti trval včera od osmé hodiny ranní do deváté večer s přestávkou dvou hodin. Účast lidu byla slušná v gymnasiu a také úřední kruhy a kruhy odborné byly čestně zastoupeny, třeba jsme i zmokli. Jednotlivé výkony hochů francouzských a českých budily pravý úžas, ba stalo se několikrát, že netleskal jen rozradostněný lid, ale družstva závodní svým soupeřům, hostům. Sbor soudců byl 15-členný, předseda Cuperus. Přihlášeno bylo deset družstev, z těch však Holanďané zůstali doma a Maďaři po prohlídce náradí, vlastně ale asi po přehlídce řad svých soupeřů zápolu se nesúčastnili. Promiňtež, nemluví tu ze mně nikterak předsudek vůči nikomu, ale dlužno podotknouti i tolik, že Rumuni závodili pouze jen v tělocviku prostém. Viděl jsem již Sokoly v prostných v Praze o pátém sletu, jako četl jsem o jejich "londýnských" v listu našeho společného přítele Mr. Eugene Sullyho "Physical Education", však to co viděl jsem opět zde přesahuje vše co do elegance, přesnosti a ladnosti. Proto také v prostných byli Vaši první a za nimi teprve jsme přišli my a Slovinci. Zajímavo, že i bratři Vaši

Slovinci měli družstvo nanejvýš zdatné, jež činilo pravé divy, snažíc se vyrovnati na hrazdě i bradlech Francouzům, již měli tu převahu, kdežto my neměli mnoho dohánět. Netrvalo dlouho, přátelé naši francouzští dostávají se za Sokoly a my těmto jsme takřka v patách a již předskokem 7.55 bodů ocitujeme se v řadě prvé na náradí. V závodu prostém však ustupujeme opět Čechům a to hned po vrhu koulí. Starý, však jej znáte, hodil více, nežli celé naše družstvo a tu již následovaly ukázky práce znamenité Sv. Svobody, Steinera a Czady a Čechové jsou vítězi, ano i ve skoku o tyči byli nejlepšími. Na konci evičili Sokolové rovněž lépe našich i Francouzů. Slovinci v závodu prostém také se drželi a jejich Kovačovič podal skvostný vrh koulí. Po závodu gratulovalo se Sokolům a jejich vedoucímu Dr. Vaníčkovi a ti naši rozrušení i s trpkým pocitem nad svou porážkou podávali vítězům pravice na důkaz, jak sobě váží soupeřů tak mohutných těl a takového výcviku všestranného. Chlad vůči vítězi mizel. A jsem si jist, že myslí jejich táhlo, že na příště bude se třeba hodně připraviti, pakli soudruzi čeští, Sokolové budou znovu zápoliti. Každý přiznával, že vítězství soudruhů českých bylo nanejvýš čestné a pak ostatně i tabulky soudcovské a jednotlivé body mluví řečí nejsrozumitelnější.

Vaše Sokolstvo dokázalo, že koná za dost svému poslání. Výcvik jeho družstva byl naprostý. Byli tu muži zdatní a pilní: Starý, Steiner, Erben, S. Svoboda, Čada, Pittel a náhradník V. Svoboda a v záloze Vácha. Malé, svižné a mrštné postavíčky našich hochů oproti těmto lidem Vaším zoceleným cviky závodními a nad míru silnou přípravou byly věru zajímavé. Volná našich na naše náradí zvyklých budila úžas, ale také Sokolové drželi se statečně: Čadův veletuč nazad se skříženým přehmatem a dvojím obratem byl kousek bravurní, kdežto z veletuče napřed přešvih odbočmo do visu vzhodu Pittla, Steinerova roznožka ze stoje jednoruč, na bradlech Erben a Steinera kola zánožmo snožmo přes obě žerďe s přehmatem střídnoruč do přednosu, aneb cviky jejich v kruzích utvrdili nás v tom, že práce tělocvičná Sokola naší jest všestrannější. Sokolové měli tři vážné nehody.

Některé cviky našich byly zrovna krkolomné a náradí jen lupalo. A tu slovíčko, to jest, že ta předzávodní dřina, při které někteří borei odpadli a jiní docela onemocněli ukázala nám, že soudruzi čeští v tom ohledu byli nad nás. Po Londýně a výsledků tamních prohlásil prezident francouzské Unie soudruh Charles Gazelet: "Že bude třeba zvýšiti požadavky na družstvo France, jež až dosud se sestavovalo ze všech částí a krajů země, aniž by se bral ohled na soulad vlastního vývinu mužstva, jen když dovedlo dřít. Odporučoval tehdy více soustavnosti a jednotnosti. A za tím účelem, že státi se musí náležité kroky vzhledem na nastávající zápol v Turině." Tolik vystihli soudruzi francouzští; kdežto u nás dřelo se poměrně moe, ano nad síly jednotlivců. Takové příležitosti, nesoustavnosti odsuzují se samy sebou, at' již ve výkonech síly, vytrvalosti, aneb rychlosti. Musíme ovšem uznati snahu na příklad v těch "nových volných", přímo úžasných, kde jeví se uznání hodná síla vůle a vytrvalost těch, kteří se pro jediný výkon na hrazdě, bradlech a koni podrobí přípravě přímo neuvěřitelné a plně odříkání, však pro celek nevím jak takové jednostrannosti vlastně prospívají a v čem. Pobídkou k tělocvičné práci nejsou a nemohou býti, protože spíše odstrašují a ze zdravotního ohledu není takové trainování bez nebezpečí na jednotlivé orgány, jako srdce a p. V tom ohledu se mi české družstvo spíše zamlouvalo a práce jeho vystupuje z rámce obyčejnosti, byla soustavnější a jednotnější i v celku souladnější. A jako Gazelet varoval po Londýně mužstva svá, tak připomínám našim na těchto místech, protože Čechové ukázali opět, že jsou vzory mužnosti a vzory toho pravého výcviku.

Odehová-li instituce jako je Vaše Sokolstvo takové mužstvo svému národu, jestli taková malá a přec tak krásná Vaše zem poskytne světu takové borce, pak jen se tomu můžete těšiti a radovati se poctivě nad novým tímto vítězstvím Sokolstva. Mužstvo, které se snaží, aby všechen lid bez rozdílu prošel jeho výchovou musí buditi naši úctu, a to ještě více i proto, že na tvářích těch osmi Sokolů a toho jejich vedoucího viděls nejen mužnost, odhodlanost a pevnou vůli charakteru, ale mohls vyčísti i z toho jasného jich oka, že ani mysl zanedbána není, že jsou to junáci praví, prošli školou tělocvičnou. Nedivíme se, že Sokol u Vás doma tolik vykonal, ani se nedivíme, že lid si Sokolů váží docela. Vždyť Sokolstvo budí zájem pro život ostatních národů, vedle druhých soudruhů svých z federace a činem tímto zapsalo se znovu v srdce všech, kdož přejí silnému člověku všech národů. O slavnostech a různých banketech, jež následovaly a vlastní počín na velkolepém našem cvičišti předeházely psáti nebudu, o tom dozvíte se z veřejného tisku. Na shledanou o šestém sletu sokolském v té Vaší drahé, slovanské Praze.

Dr. G. Tocca.

Howells, Neb., 5. května.

Trvá ten vzletný, bystrý, vtipný, srdnatý pták Sokol ve svém hnízdě v Howells, Neb., již po šest roků; postavil si svoje hnízdo, podobné takové krásné residenci, jak jen za velké peníze dá se zbudovati. Nevlastní úplně svojí síň, ale má značný podíl v krásné Česko-Národní síni. Dále má své vlastní nářadí ku cvičení. A dobrý, jak se říká, kredit mezi českým obecnstvem v celém okolí, mimo jednoho černého ptáka kdes z horního patra. Však ten ostuda pták si onehdy také do svého hnízda nakálel. Nu, prý se dá zas vyčistit. Zápach nebude, ale řeči ano. Náš zábavní výbor pořádati chtěl zábavu na pondělí velikonoční, která se měla dobře jako obyčejně osvědčit. Však ouha, to ne. Bylo v neděli týden před tím hlásáno z kazatelny, že prý se na tu zábavu nesmí nikdo opovážít, ba ani vkročit. Že pekelného trestu se každému dostane, kdo se jen okem opováží do síně, kde tato zábava se odbývá, nahlédnouti. A jak s hůry řečeno, stalo se! Uposlechlo se všem slovům rozkazu. Zábavní výbor, věrné ovečky poslouchající všechny zákony a pravidla Spojených Států, a i ještě více, poddali se, že šli a ztrhali všechny plakáty, které již rozvěšeny byly. Že prý místo odbývání velikonoční zábavy v pondělí, tato se bude odbývat až v sobotu. Dětská plénka by se tímto činem hrozným mohla pomazat po vrchu, zevnitř nebývá příliš čista. Sokolové, kteří řídí zdar zdejší jednoty jsou obrnění, takže báli se toho, že velebný pán bude dělat ještě větší rámus, když bude ona zábava v pondělí a zalezli. Což nebyla odbývána též v loni? A nebylo účastenství značné? Aneb co po čertech to bylo platno na poslední masopustní den, kdy se pořádal maškarní ples a také bylo lidem všude zakazováno, aby se tam nedostavili, a nebyla tu největší návštěva té sezony? Ovšem že v Americe. A my se zde už teď pomalu budeme více báti nežli ve staré vlasti, jen abychom někomu nespůsobili nějakou urážku, která vůbec nebyla míněná a u volných lidí nemohla být.

Což neříkají naše matky, jak za svobodna si rády zatanečily, at' to bylo na velikonoce, o posvícení a ve svátek? A zvláštěně, když tam byl katolické neb evangelické církve správce? To že se i s nimi točily slušně, a páni že si také rádi zatanečovali. Ani jinonárodovci s tímto nehodným činem výboru našeho nesouhlasili. Proč, když mohlo být v loni, nemůže být dnes? Což již ten Sokol není tak ušlechtilým a volným jako byl dřív? Mám za to, že ještě ušlechtlejším. Podporoval bych, aby tento výbor náš dostal důtku, když bez dovolení starosty, ani koho jiného vezme na se takovou moc a takovou ostudu. Bojácnost byla a Sokolu nesluší! Když všichni tak na ten svět budeme hledět a všeho se strachovat,

pak nebudeme dlouho se moci pod perutí Sokola scházeti. Musíme být vytrvalí, smělí, stateční a beze strachu kráčet přímo a v před.

Frank Boháč.

Baltimore, Md., 22. května.

K velké radosti již po dva měsíce pozoruji, že mám v plnění svých povinností dopisovatele pomocníka, vlastně pomocníci, a jak se zdá, pomocníci zdatnou, která se nejen poctivě rozdělí se mnou o práci, ale i o ty radosti a slasti nejlepší ze všech úřadů. Je ovšem trochu zpropadená náhoda, když rodný bratr se sestrou si mají dělat konkurenci, ale my as oba věříme v prospěch ušlechtilého zápolení bratrského. Tož budeme tedy zápolit aspoň tím, že nedáme těm brkům odpočívati aspoň potud, pokud jsou nám svěřeny. Na osobě dopisovatele ovšem nezáleží, hlavní věc je, když činnovníci každé jednoty pracují za dobré a poctivé vůle. S největším potěšením proto vítám dopisovatelku našich Sokolek, ne proto, že mi je tak blízká, ale proto — že vyplněno dávné přání mé. Býval jsem nucen mnohdy sám referovati o činech sboru Sokolek, névěda, zdali dovedu se dívat na vše ze správného hlediska. Vím též, že sestry naše mají také časem něco k pověděni nejen vůči nám, ale vůči celému našemu sdružení, a tu rádně zvolená dopisovatelka je jen na místě, jak u nás, tak i jinde.

O nových projektech naší jednoty nemohu se mnoho rozepisovati, protože mnohé nejsou dosud určitě formulovány. Je mně tudíž jen zaznamenati naši činnost za měsíce květen, o níž snad i bratři z jiných jednot rádi zvědí.

Dne 1. května konalo se poslední divadelní představení našich ochotníků, kteří nám předvedli obraz z národního života "Josef Kajetán Tyl". Návštěva byla malá a málo potěšila ochotníky. I když připustíme, že volba dne nebyla právě vhodnou, přec nemožno vše sváděti na pokročilost doby jarní. Ochotníci jednoty tak silně početně, pod jejíž prapor hlásí se výkvět mužstva celé naší osady, nemělo by nikdy býti tak zklamáno ve svých dobrých snahách, zvláště když podává nám kus, jehož název má sám přivábiti kdekterého dobrého Čecha. Nepříjemný dojem malé návštěvy divadla byl však brzy zahnán. V neděli, dne 7. května konala jednota naše svůj první výlet, spojený s místními závody. Při té příležitosti nejen bratři, ale celá naše osada česká nám vynahrádila to divadelní zklamání. Účastenství o závodech i výletu bylo neobyčejně veliké, Český háj se jen hemžil krajanů. Výsledek mravní byl velký, jak jsme se sami přesvědčili a i hmotný výtěžek přišel velmi vhod cestovnímu fondu našich boreů.

Výsledek zápolení je tento: V prvním oddělení zvítězil první Anton Urban, druhým byl Stanislav Pavlis, třetím Frant. Český. V druhém oddělení cvičil dorost. Prvním byl Hájek, druhým Cvrček, třetím Elsnic.

V sobotu, dne 20. května, měla jednota naše opět št'astný a slavný den. V dohodě s parkovními úřady městskými pořádala veřejné na velkém tělocvičném poli v Patterson Parku, kteréž bylo též zahájením tělocvičné činnosti na veřejných hřištích vůbec. Mohu přímo říci, že úspěch tohoto našeho vystoupení před širší veřejností byl znamenitým v každém ohledu. Správa parku vyšla nám velice ochotně vstříc, vše bylo náležitě upraveno a ničeho, co by k pohodlí našich sloužit mohlo, nebylo opomenuto. Superintendent Patterson parku obě. Jones sám osobně na vše dohlížel a cítil se št'astným, že v parku jeho dozoru svěřeném, konalo se tak skvělé vystoupení nejpřednější organizace tělocvičné. Projevil přání, aby se tak dále častěji. Jednotlivá čísla pořadu byla vesměs dobře volena i provedena a velmi četné diváctvo, čítající na několik tisíc osob, dávalo na jevo svoji uznalost často projevanou pochvalou. Veřejnému byl přítomen i mayor města, obě. James H. Preston, dále městský kontrolor obě. James F. Thrift, radní za šestou wardu obě. Henry Rapp a radní osmé wardy obě. William Stockham. Mimo nich přítomno

bylo ještě mnoho jiných osob, vynikajících ve veřejném životě, jichž jména zde uváděti nemohu, dále zástupci tisku, odborníci atd. Uznání, jakého se Sokolkám, evičičím členstvu i celé jednotě dostalo od mayor, předních městských úředníků a členů městské rady, bylo velmi lichotivé a dlužno konstatovati, že nebylo to uznání jen liché, neboť dobře patrným byl opravdový zájem, jaký si naši dovedli svými výkony vynutiti. Že jméno české, zvláště jednot sokolských ve veřejnosti americké značně bylo povzneseno, a že dobré následky našeho vystoupení dostaví se v době nedaleké, o tom není sporu. Je však hlavně povinností tisku veřejného zdůrazniti tuto stránku našeho vystoupení. Sám větší váhu kladu na to, že jednota, která může něco podobného podniknouti, dává svědectví o plné síle své a rozkvetu, jež mohou sice býti časem zatlačeny do skromného pozadí, které však za příznivých okolností dovedou se náležitě uplatnit. Není péc jen maličkostí, když jednota může vystoupiti na proslaveném evičišti s programem vlastním, zahrnujícím v sobě pouze to, co k vlastní výchově sokolské směřuje a pomíjejícím vše, co jen pouhou modou dnešní atletiky. A hlavní věc při tom jest, že i s tím pořadem ryze sokolským upoutali jsme nejen veřejnost, ale získali i uznání v kruzích, které nám nikdy nebyly zvláště nakloněny. My zde jsme početně příliš slabí, pouhým pískem v moři a nemůžeme počítat na spolupůsobení vysoce postavených osob, aneb úřadů z pouhých politických ohledů. Co námi dobyto, vše pochází jen z poctivé práce! Uznání zaslouží si celá naše osada, která byla velmi čteně zastoupena. Potěšení krajanů nad našim úspěchem bylo velikým a upřímným. Dobrá vůle při svorné práci divy tvoří, jest bratři tudíž pouze na nás, abychom si nekazili výsledky šťastného činu.

V neděli, dne 28. května, pořádá Velkořád Č. S. P. S. slavnost "Zdobení hrobů" na Čes. Nár. Hřbitově. Naše jednota byla pozvána ku spolupůsobení, a pozvání ovšem s díky přijato. Leží tam na tom hřbitově těch bratrů našich tolik, mnohá dobrá srdce tam již ztrouchnivěla a my dosud vzpomínáme — nemohouce na ně zapomenouti, na činy jejich, jimž prospěli českému lidu. Br. Jar. Cihlár vhodně promluví o památce těch mrtvých, jsa jednotou úkolem tím pověřen.

Právě, co tyto řádky píší, obdržel jsem pozvání od pluk. Jerome Joyce, abych účastnil se schůze výboru pro pořádání rozumné oslavy čtvrtého července, a abych přijal na se členství užšího komitétu a podal své návrhy. Slavnost slibuje býti jednou z nejlepších, jaké kdy u nás pořádány byly, a nebylo by na škodu, kdyby i jednota naše brala účastenství v průvodu všech národností. S podílením na přípravných pracích ovšem sečkám až jak jednota rozhodne.

Nežli skončím, jsem nucen ještě upozorniti na jednu nemilou věc. Lidé, kteří v Baltimore jednou přespali, a to ještě u osob, jež mají osobní příčiny haněti vše, co se zde dobrého koná, cítí se oprávněnými psáti kritiky o zdejších poměrech. Nebudu s těmi "bystrými pozorovateli" polemizovati, jen žádám čtenáře, aby spatřili-li podobné kritiky v jiných listech — třeba sokolských, brali je za to, čím ve skutečnosti jsou — totiž za nemístné a beztaktné mísení se do záležitostí, jimž dotyčné osoby ani nerozumí. Je dávno známo, že domácnost každé klepny bývá nejvíce zanedbána.

Dle všech známek, ten náš hlavní kurs tělocvičný nějak zamrzl. Toho upřímně lituji, neboť všechny uvedené důvody k jeho oddálení nedovedly mne přesvědčiti. Necht' ale již bude rozhodnuto tak či onak, nezapomínejme, že výchova učitelů je dnes hlavní otázkou naší. Otázka ta neústupně žádá svého řešení, nových sil je třeba, aby ujaly se míst nově vzniklých aneb opuštěných. Budoucnost jednot našich spočívá pouze na dobrých evičitelích. A těch potřebujeme, tak aby ztrátou jediné síly nebyly jednoty vrhány v nebezpečí úpadku právě činnosti sokolské.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Chicago, 26. května.

Opětne uplynul již skoro měsíc květen, tak jako všechny ostatní a ani se nenadějeme a 11. června bude co nevidět. Na tento den jest uchystáno T. J. S. Chicago veřejné, zároveň spojeno se slavností položení základního kamene budoucí budovy. Slavnost odbýváti se bude v Parku Plzeňského Pivovaru. Jak dopadne veřejné? Velké přípravy pro ně, tak jako jindy bývalo, nejsou a evičení jest vůbec nedbalé. To snad, že nejsme ve svém, že musíme evičiti v cizím. Bratři si stěžují na špatné roztrídění evičebních hodin. Potom ono "cestování" každý pátek také nemilují. Uznávám, že jest velice nepřehledné evičiti jednou v "Parku" a podruhé v T. J. S. Tábor. Jakáž pomoc, do veřejného vydržíme a pak se nám snad podaří učiniti změnu. Ale což, když se nám nepodaří ukázati se na veřejném dosti čteně? Někteří přijdou do evičení jeden den a když je br. Langer "prodě" s přípravkou, druhý den přijdou zcela jiní, totiž ti, kteří nepřišli první den. Tak to chodí stále a tak snad přece jenom musíme sebrati jen jednu četu a to bude vše. To by nás bylo asi patnáct. Nestydím se napsati, že u tak silné jednoty jest jen tak málo členů evičících, ale omrzelo mně pobízení, kárání a pod. Psáti stále jen chyby a o špatné docházce, chování v evičebních hodinách psáti jen nadarmo, jenom proto, aby snad v časopisu Nár. Jed. Sok. "Sokolu Americkém" bylo vytištěno, že je dopis od T. J. S. Chicago! Jest smutná ukázka, jak málo se pamatuje na povznesení Sokolstva amerického; pak bychom mohli udržeti sokolský ruch a pak by po píru rostlo, až by křídla jeho nabyla velkého rozpjetí a... jak daleko jsem se pustil. Jak krásné by bylo býti spojení v obrovskou jednotu sokolskou. To jest ovšem jen naděje a rád bych se dočkal toho dne, kdy se uskuteční.

Na zdar!

Miloslav Francel.

New York, 26. května.

Již přes rok, co prý z našeho sboru nebyl dopis v Sokole Amer., jak píše v posledním čísle br. Mička; mám za to, že tak dlouho přece není, ačkoliv uznávám, že výtka jest poněkud správná. Píšeme do "Sokola" velmi zřídka, na čemž ale musím říci, nesou také trochu vinu někteří bratři, neboť přinášejí sami zprávy, které náležejí nám, abychom podávaly. Kdyby si nás tolik nevšímali, co se dopisů týká, snad bychom se tolik nespolehaly, že se o nás někdo postará a zaslaly si dopisy o naší činnosti samy. Velký rozruch způsobilo naše usnesení z naší mimořádné schůze, kde bylo odhlasováno velkou většinou hlasů, nevyslati evičenky do Čech na příští slet všesokolský. U nás převládá náhled, že dostačí, když budeme zastoupeni na sletu jednou za 10 let a pak — myslíme, že zde v naší nové vlasti máme též úče, kde můžeme naše jméno obětovati a prospěti věci sokolské. Celé 4 roky trvalo, než naše finanční poměry přišly na totéž stanovisko, nežli jsme vyslaly Sokolky do Čech. Mimo to evičenky samy s velkou námahou vyzískaly na zábavách přes \$600. Jest přece jen velká částka, spojená s velkou prací, kde náš sbor se má obětovati jen pro slety v Čechách. Zde naše mládež se dusí celá leta v uzavřené tělocvičně, v letních parných měsících, nebylo by lépe koupiti aneb najmouti pozemek pro naši drobotinu, aby mohla evičiti na volném vzduchu? Tak bychom mnohem více prospěly věci sokolské, nežli vynaložiti většinu našeho jmění na slety ve vlasti. Jsem jista, kdyby předléhal návrh ve schůzi na nějaký podobný účel sokolský, zajisté by žádná sestra proti nebyla. Ve sboru našem se podporuje vše, co souvisí s výchovou sokolskou, i pro úče národní se obětuje dosti, proč jest nám tedy vytýkána honba za dollarem? Snad, že máme zavedenou podporu nemocných? Často jsem slyšela podobný výrok některých bratří i sester, což se mne vždy nemile dotklo, jelikož vím, jak náš sbor pracoval i dosud pracuje. Bylo by sesterské, abychom členkyně, jež mezi námi sestárly, jednoduše odhodily proto, že k nám jen pro tělocvik patřit nemohou? Sestry, které k nám patří leta,

již nám pomohly zbudovati náš sbor a prodělaly dosti krušné začátky, neboť jest známo přece, jak musely jsme a musíme i dnes pracovati vůči předsudku proti ženskému těloviku vůbec. Jsme po většině pracující třída lidu, která musí počítati a většina sester, kdyby si měla vydržovat mimo Sokolek ještě jeden podpůrný spolek, zajisté by nám odpadla. Cheeme si ty sestry udržeti, již i z té příčiny, že jsou to většinou matky našich malých Sokolů i Sokolek. O činnosti ve cvičení se musím zmíniti. To jest, že založen byl opět znovu sbor cvičitelek, sestávající ze 4 sester a dvou náhradnic; sestry obdrží po \$12 ročně. Doufáme, že bude lépe pokračovati, nežli v době dřívější, kdy se sbor taký, žel, rozpadl. Musím pro nedostatek času dopis ukončit; slibuji ale, že se polepším a zašlu nyní častěji dopis do Sokola Amer. Se sesterským pozdravem všem bratřím a sestrám

M. Šimůnkova.

Detroit, Mich., 27. května.

Není zajisté mnoho, napsati jednou měsíčně dopis do našeho orgánu o činnosti naší jednoty, ale přece se tak neděje, to byla by asi kritika o dopisovateli. Však vzdor tomu, že přiznám, že jest částečně netečnost, musím též říci, že není vždy dosti látky užitečné. Jednota naše podílela se na zápase o ceny, jež vypsál zdejší časopis "News Tribune". Celkem úspěšně se zápasu kuponového o největší počet hlasů, 70 spolků, mezi nimiž jediný český "Sokol Podlipný". Výsledek uspokojil nás a všechny Čechy zdejší, kteří pomáhali, neboť dobrou vůli a společnou snahou Sokolů a našich příznivců (bez bratrů červených), dostalo se nám z desíti cen, šesté ceny, piano v ceně \$350.00, mimo menších premií peněžních. Stůž za důkaz, co docíliti možno společnou snahou.

Dále dlužno zmíniti se, že vyjednávání na spojení naší jednoty s jednotou Budovoj jest zmařeno na nedozírnou dobu, ne-li skončeno! Jelikož bylo zde již psáno o tomto spojení, musím těm, již brali zájmu na té sokolské práci, zdělit aspoň můj osobní úsudek, že totiž zbylo z toho spojení tolik jako z pověstných tehdy punktů v Čechách.

Stavební výbor, který zahálen po dobu 4 měsíců, zahájil opět další činnost a sice tím, že sepsal si, co přeje si v novém budoucím svém stánku mít, aby vyhovoval dnešní sokolské práci, rozhodl se postaviti moderní stánek bez nádhery, ale za to líbící se našim boreům i podal své návrhy architektovi k vypracování plánů. Dále usneseli jsme se, že obujeme zase ty boty, jež jsme odložili před 4 měsíci a budem nadále pokračovati v příjemné cestě, dovršiti obnos co možno největší do \$20,000.00, což má příští stánek Sokola Podlipný as státi.

Vedle činnosti dramatického kroužku, jenž sehrál, dne 14. května "Furianti", kterýžto kus byl obecně uznán za výtečně sehraný, založen byl zde odbor pěvecký. Občan F. S. Šimek, jenž prošel hudební konservatoř v Praze, kam se před lety odebral odtud, a nyní již po delší dobu jako učitel hudby zde jest znám, ujal se vyučování našeho pěveckého kroužku s tou největší pílí a největší ochotou zdarma. Tím docílen vlastní účel, neboť náš dorost, zvláště více dívek ztráví večery v našem kruhu a cvičí s tou největší láskou české zpěvy, připravující se na první pěvecký koncert, jenž určen byl na červen.

Tělocvična naše oživěla tím, že více dívek počalo opět cvičiti; naši borci pak připravili sobě letní cvičiště, na němž zajisté budou nám chtít provést své veřejné, neboť mělo-li býti v tělocvičně, pak bylo by již po něm.

Cvičení v naší tělocvičně navštěvuje též Sokol V. Levý z Clevelandu od Sok. Cleveland, dostav zde zaměstnání rád navštěvuje Sokolovnu, a jak vidět dává svými cviky příklad borci a činí jen čest své jednotě.

Tak to by vše, jak se říká, ucházelo, až na tu činnost činných členů v jednotě samé. Naším bratrům jsou zajisté známí Češi, kteří při příjezdu sem byli hned získáni cizími spolky, arcit' podpůrnými, a ti Češi opět své nové známé tá-

hnou tam, kam oni sami patřiti nemají. Nečiní dobře, ale ten příklad měli by si bratři vzít z toho, že agituji pro to, v čem jsou. Naše jednota vyplácí 4 dollars týdně podpory v nemoci, pohřebné a jiné a jiné výhody, vše za \$4.92 ročně příspěvků. Nezaslouží si tedy jednota naše, by bratři agitovali a své známé za členy ve prospěch jich samotných dostati hleděli?

Naše jednota mohla by získati 50 členů v tom nejkratším čase, jen kdyby bratři chtěli, a ztratili tu a tam jen dobré slovo. Agituje-li Sokol ve své jednotě pro různé kluby, bude těm členům, již o tom se dozvídají, zajisté s potěšením, přivede-li tentýž bratr též dobré členy ku své jednotě, neboť špatný by byl to pták, by své hnízdo nechránil aneb nechválil. Ve schůzi často není možno přijíti k takovému rozjímání, někdy pro malou návštěvu bratří, jindy zas k vůli věcem nedůležitým, které se do schůze vplíží a ztráví celý čas, určený pro schůzi. Proto upozorňuji na tomto místě, že jsem vždy pro řádnou povinnou agitaci ve prospěch získání největšího počtu dobrého lidu do našich kruhů. Na zdar! Em. Hanzlík.

Chicago, Ill. 27. května.

Pořád, že nic a najednou, jak to u nás jde, nebudeme cvičiti pouze v Riverview Parku, ale též se podíváme i do Cedar Rapids. Věru se již na to těšíme. Vše jde u nás trochu ku předu, jen ti naši ochotníci nemohou nijak z místa, neb to vždy ku konci sezony nedotáhnou dále, než na nějaké ty "Ševce". A letos dokonce jeden z nich je prý "Arcišvec", jak v opakování divadla "Náš Pepíček" zpíváno (přidáno). Hra tato je spíše rozpustilá, než veselá, a pro některé výrazy, jak mně bylo některými staršími návštěvníky zděleno, by se neměla bráti na "ochotnické jeviště." (Proto snad ta druhá návštěva, — to zde je slíbená kritika z minulého dipisu.) Též jsem slyšel při jisté ochotnické rozpravě v naší síni prohlásiti ústy mnoha ochotníků, že "je to a bylo" pouze ochotnictvo, jež vychovává český lid a českou mládež zde v Americe, a v naší síni že toho byl počátek. Ale ti páni zapomněli při řeči, že byli v Sokolovně a Sokol to byl, který založil u nás Matieci Školskou a že Sokol přejímá a vychovává žactvo od nejútlejšího mládí, teprve když dorostou, že jsou schopni prken jeviště, a že oni sami se jmenují Ochotnický Odbor Sokola Slovanská Lípa atd. Touto dobou právě naskytá se ochotníkům příležitost vycvičiti si z naší mládeže nové síly, neb když se na ty naše ochotníky podíváme, musíme doznati, že kvapem stárnou i řídnou a jest věru na čase, aby nám opatřili pro jeviště nové síly, pro případ, až jich tu nebude. Pak jistě též nebude ukazováno, že naše mládež, když ji vychováváme, pak odejde jinam. Dejte jí příležitost a ona zůstane u nás. Tuto práci by mohl a zajisté nejlépe by provedl Sokol a ochotník Jos. Lang. Též pro příští sezonu by jistě odpadlo br. cvičiteli dovolávati se u ochotníků, jak dlouho má dovoleno cvičiti ve velké síni. Že se to u nás kutečně hnulo, svědčí zpráva v "Den. Hlasateli", že dne 22. května t. r., kde nalezal se stručný přehled dějinný naší jednoty. Dne 29. dubna t. r. hostila naše síň opět po dlouhých letech jednu z nejvybranějších společností. A sice u příležitosti oslavy stříbrné svatby Sok. Jos. Langa a jeho et. choti a manželů Fliglových, pořádané Ochotnickým Odborem Sokola Slovanská Lípa. Oslavenům dostalo se krásných darů a četných projevů přátelských. Sokol Josef Lang je jeden z nejstarších a nejvytrvalejších ochotníků naší jednoty a až sám neměl času ku cvičení, neb již od útlého věku věnoval se výhradně ochotnictví, proto přece dnes posílá do cvičení pět dítek. Jest mně líto, že jsem neměl nikdy příležitost seznámiti se blíže s obě. Fliglem, abych též o něm mohl podati zprávu.

K. Tittel.

Granger, Texas, 28. května.

Zpátečnické živly, Sokolstvu pokrokovému nepřátelské, těší se (k naší radosti), že prý ty národní "krdely" sokolské v Texasu budou už brzičko "černým ptačtvem" či alias

“Orly” rozmeteny. Ani z nás prý mrva nezbude. Tak totiž pomlaskuje si orgán všech klerikálních chudých duchem a převeliký žurnál z “boží milosti” v Texasu — “Nový Domov”. A my z toho máme překruntou radost, že nám “Nový Domov” se všemi panpátéry vyzvání “umíráčkem”. Tak ve Waller, Tex., přibyl zase “krděl” upřímných a nadšených bratří. Jest malý hlouček nových bratří, ale žádných překážek se lekati nehodlají. V Bartlett, Tex., rovněž v život se uvádí nová jednota. I v několika jiných městech taktéž ku založení hnízd sokolských dojíti má. Nyní bude na celé Župě Jižní, aby v zájmu celku vzhledem ke evičtelským silám bylo něco podniknuto. Na vydržování stálého společného evičitele jest Župa Jižní trochu slabá, ale i tento oříšek dal by se snadno rozluštíti. Župa Jižní čítá nyní kol 400 členů. Což, kdyby každý člen platil 5 nebo 10 centů měsíčně na vydržování župního evičitele, aby mohla býti nově založeným jednotám poskytnuta síla evičtelská aspoň po několik měsíců v roce? Co tomu říkáte, bratří? Uvažujme o tom! Při dobré vůli a obětivosti dá se mnoho v Texasu pro myšlenku sokolskou vykonati. Pravda, přílišný kvap se zakládáním nových jednot se neosvědčuje, ale zde budiž povinností organisátora a bratří vůbec, aby vždy naše snahy pokrokové byly patřičně vysvětleny, neboť jest jen povinností naší vždy všude přiznati barvu, rozumně šířiti ideu sokolskou a hrdě hlásiti se k snahám volným a pokrokovým, k zásadám opravdu svobodomyslným! Všeříké ramenářství, bezzásadnost, unitářství, nemístná snášenlivost a všechny podobné “ismy” vůbec u nás rozhodně místa nalézati nemají. Je-li kdo židem atd. a nechce se držeti a jednati podle zásad N. J. S., — dobrá, at’ jím zůstane — ale at’ mezi nás neleze. Bude dobře, budeme-li v navrhování a přijímání členů opatrnější, aby do řad našich na Jihu dostali se lidé zásadní, charakterní, kteří upřímně pracovali hodlají na poli sokolském, již nemají na zřeteli třeba nějaký ten “byznis”. — T. J. S. Granger získala usazením se společného evičitele br. Fr. Chuděje v Granger upřímného pracovníka na poli sokolském a sílu evičtelskou nad jiné dobrou. A v poslední době evičtelské členstvo a žactvo učinilo značný pokrok ve evičení v naší jednotě. Proto bude jen na nás, abychom pilně evičení navštěvovali a bude nám poskytnut výevik všestranný. V Granger připravujeme se k veřejnému a podle všeho T. J. S. Oenaville nám ku zdaru téhož svými silami přispěje. — Upozorňuji bratry, hlavně však “parádní” bratry, že schůze T. J. S. Granger se odbývá prvou neděli v měsíci dopoledne. Nedostačí-li tu uvědomění poštovním lístkem, pak již věru nevím, co. Mohou-li bratři navštěvovati schůze podpůrných jednot, tu v Sokole výmluvy a vykrucování neplatí a platiti nesmí. Je nenechme zakořeniti u nás liknavost a lhostejnost. Máme stejná práva, ale i **stejně povinnosti**. — Mám toho ještě mnoho na srdci, ale ponechám na příště, abych místo drahé v “Sokole” příliš nezabíral. Na zdar!

B. Hatka.

Chicago, Ill., 29. května.

Nevím ani z které strany začít. Pročetl jsem orgán celý od začátku až do konce a od konce až zase do předu. U dopisů zaráží, jak br. pořadatel trefně vystihl, všeobecný stesk bud’to na slabé návštěvy schůzí, ale ještě více na malý zájem v tělocvičně a též, jak v redakčních úvahách jest podotknuto, že jest mnoho bratrů, kteří věnují malou neb i žádnou pozornost našemu orgánu, a to jest jedna z největších chyb. Kdyby každý bratr věnoval 2—3 hodiny času na přečtení listu svého, bral by jistě větší zájem jak na schůzích, tak na evičeních i na jednání, ale to se leckterý bratr zkrátka vymluví, že na to ještě neměl čas, ale za to s chutí sáhne po novinách a již se pase na všelijakých novinkách, často bezúčelných, ale věnovat několik hodin v měsíci na sledování věci sokolské a přečíst si “Sokola”, trochu se zahledat a přemýšlet, se poučit a informovat, jak pokračujeme,

na to nemá ani chvilky času, potom ovšem ty stesky na malý zájem. Ovšem máme opět bratry i sestry, jež se nemohou orgánu často ani dočkat, kteří se věnují ve prospěch jednoty i celku se zápalem, nehledě, že mnohdy místo uznání sklídí často i nezaslouženou výtka a obzvlášť je-li trochu pokrokový a prozíravý, často se mu předhodí: když to bylo dřív dobré, tak to ještě tak může jít. Ale na to žádný zásadní Sokol ničeho nedá, ač i často se stává, že dobrý pracovník se někdy nabaží, proto máme-li dobré a obětavé pracovníky, máme si jich vážit a jejich práci jim co možná ulehčit a býti jim nápomocni. V naší jednotě Sok. Praha v Town of Lake máme několik dobrých sil jak v tělocvičně, tak i mezi staršími bratry, kteří se věnují se zápalem a energií práci a hledí ve prospěch jednoty i celku, ale podotýkám, že jich jest jenom několik, většina členů se ve schůzi málokdy ukáže, a přece schůze jsou takřka vzpruhou každé jednoty. Je-li malý zájem o schůze, potom to vážne všude, i v tělocvičně. Ale stesk nic nepomůže, zde pomůže jediné soustavná práce a hlavní věc, dobrá vůle. — Hezký článek, jenž zasluhuje bedlivého uvážení a podporu, jest uveřejněn pod názvem “Odměňujeme krásu těla”. Kdybychom si vytkli za cíl onen návrh a uskutečnili, tak bychom mnohé docílili. Jenom chtít a nepovolit, dobrou vůli a vytrvalostí docílí se mnoho.

Na zdar!

Ottokar Ratchovský.

Chicago, Ill., 29. května.

V posledním dopise jsem zvala bratry a sestry, aby přišli na naše veřejné a náš ples, ale opomenula jsem podotknout, že náš Dámský Odbor Plz. Sokola vždy pořádá své zábavy v síni naší bratrské jednoty na Ashland ave. blíž 18. ulice v Chicago, Ill. A tak se stalo, že mnozí bratři a sestry museli jít v týž večer do jiných síní do plesu, a tohle mám nyní vše sama na svědomí. Kdyby byli cizinci, to by mne tak netrápilo, ale naši! Doufáme, že se vícekrát nestane. Ples se však vydařil uspokojivě, co se týče návštěvy i pobavení. Zde se osvědčilo pořekadlo: držíme všichni, je nás málo; tak se společnost bavila při hudbě br. Rubringera až do rána. Též růžový valčík, při kterém sestry prodávaly růže po 10c. kus, přispěl mnoho finančně. Zpráva o evičení byla již v minulém čísle “Sokola Amer.” podána bratrem dopisovatelem. Jedno si však dovoluji podotknouti, že Sokolek evičilo na náš počet členkyň poměrně málo, což mne nemile došlo. — V poslední schůzi (12. dubna) jsme měly opět zábavní pořad. Sestra náměstka, Martha Fialová, přednesla jednu z nejtěžších básní Vrchlického, “Ginevra”, s takovým pochopením a přednesem, že sestry žasly (inu ovoce nepadlo daleko od stromu). Dále sestra Victorie Hurtova též přednesla pěknou báseň, pro novičku je dost; jen se tužte, sestry, jak fysicky, tak v myslích svých. Byla jsem mile překvapena, jak dopisovatelka sest. sboru Sokolek Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md., se zmiňuje v č. 5. našeho listu, že čítá moje dopisy, píše takto: “Povězte nám, sestry, kde čerpáte tu vzpruhu ku své činnosti, která jistě by mohla býti vzorem mnohým odborům sokolským.” Praví dále: “A obdivuji se té činnosti vzdělávající sester těch.” Milá sestro Marie Česká, zde moje odpověď: Náš odbor sobě vzal za účel mimo evičení tělesného, evičiti se i v mysli, což by mělo být (aneb jest) účelem každého sokolského sboru. To jest, aby nebyly naše schůze tak jednotvárné, jako jsou na příklad spolky výpomocných, do kterých se jen platí. Dále sbory podpůrné, které mají dosti těžký úkol starati se o nemocné sestry. A tak pořádáme vždy po ukončení schůze přednášky, probíráme kalendář pamětihodných událostí, velkých mužů a žen a všech výtečnicků jak českých, tak amerických. Mimo to nějaké číslo hudební a zpěvní; též ve čtvrtletních schůzích máme nějaké zákusky a kafičko aneb zmrzlinu (aby měl též žaludek požitky), bez čehož bychom my ženy se snad ani

neobešly, a to jen "proto", že se tak stávají naše schůze zábavnějšími. My starší členky se musíme starati o to, abychom sobě ty mladé členky v našich kruzích udržely, tak aby neměly příčiny dávat se k nějakým klubům a tak se nám neodnárodňovaly. Žel, že musím podotknouti, že znám mnoho našich bratrů a sester, jež mají dcery a nepřivedou je do našeho kruhu, ba i jejich manželky, ač sami jsou dobrými Sokoly. Bylo vidět při minulém plesu, že přišli ti starší k nám, kdežto jejich synové a dcery šli jinam, totiž do klubových místností. Bude-li to tak nadále pokračovat, bude brzy naše Sokolovna pro nás až moc velká, jak pro cvičení, tak i pro zábavy, kdežto jiným sborům sítě již nestačí, že musí stavěti větší. — Dne 11. června pořádá naše bratrská jednota výlet, oznámku mohou bratři a sestry čísti v denních listech. Opět se bude letos tábořit, na což se již těším. — Zajisté že bude každou sestru a snad bratra zajímat, když se zmíním o naší sestře Františce Davidové, která mešká v Novém Mexiku k vůli zdraví (tuberkulóse plic). Sestra je tam již několik roků, dříve tam byla sama a před dvěma roky si přijela pro svou 8letou dcerušku, by se jí samotné nestýskalo. Tak občas nechává o sobě vědět. Minulého roku prý ztravovala mužstvo, které tam bylo pro zavodňování pozemků a dále se živí chovem ovce. Váží prý nyní sto třicet pět liber, když tam přijela, měla devadesát osm. Toto píšu proto, že máme jiné sestry, které cestují aneb cestovaly, ale na sbor sobě ani nevzpomenou ani pohlednicí, a když se někde dobře pomějou, tak o tom píšou do jiných listů, na místě co mají psáti do sokolského listu. Jak jsem v jednom dopise podotkla, že půjdu přímo. Víím, že sobě takto moc přízně nezáiskám, však držím se slov jednoho bratra dopisovatele, kterýž psal, že prý dopisovatel má právo kritizovat, když ví, že má pravdu. — Též náš výbor byl navštívit bratra Viléma Kroužilku, který jest již delší dobu v nemocnici, a daří prý se mu lépe, což jest zpráva potěšitelná. Sestry si na něho vzpomněly o plesu a poslaly mu "vejšlužku", což obstarala sestra Karolina Fialová, neb jest jeho sestra slečna Kroužilkova u ní na bytu. — Příští schůzi bude opět zábavný a poučný program, též zmrzlina.

Na zdar!

Marie Fialová.

Cedar Rapids, 29. května.

Jest zajisté jednou z prvních povinností dopisovatele jednoty, v jejíž sídle se jakákoli slavnost, někuli slet pořádati má, aby v čas se o tom v listu zmínil, a nejen to, i jakýsi nástin předvedl, tak aby ti, kteří se účastniti zamýšlí, nešli — jak se říká — úplně na slepo. Poněvadž pak jsem této povinnosti dopisovatelské dosud nevyhověl, nepřekvapila mne ani dost málo stížnost a důtka, již jsem v min. schůzi jednoty našel — zvláště když pomyslím, že odkládal jsem s dopisem trochu tuze dlouho, neboť by se mohlo teď stát, že bych jej do "Sokola" ani nedostal. — Však na straně druhé protiví se mi (a myslím, že většině bratrů) zbytečné o věci mluvení i jednání, a z té jediné příčiny ponechal jsem si dopis tento až do čísla přímo před sletem. Mimo toho, jsem takřka jist, že i kdyby to, co zde říci chci, nikdy se v listě neoctnulo, nemělo by na průběh celé, pro nás tak významné události sletové, zajisté velikého vlivu, ač přál bych si opak toho ve směru nejednom. Hlavně ovšem přál bych si, a se mnou ne snad jen výbor župní, nýbrž celá jednota, každý její člen, by dostavili se k nám ze sborů svých jednot nejen ti, jež jejich jednota k zápalu vyšle, ale by hleděli přijeti i bratři a sestry ostatní, které všechny s radostí uvítáme a pohostíme.

Výbor sletový pracuje teď plnou parou. Odbývát valnou schůzi každého čtvrtku — mimo toho však najdete většinu jeho den co den v místnostech sletových. — Tam zvláště pravidelně slétají se výbory: zábavní, tiskový a ubytovací. Výbor tiskový vydá u příležitosti sletu nákladný Věstník sletový "Na zdar" nejméně o 50 stranách

a věřte, že oznámky se doň — ovšem pilnou prací a přičiněním úsilovným br. Jossa — zrovna hrnou. — Výbor zábavní činí pilné přípravy, by bratrům a sestrám nás navštívivším u nás nebylo smutno. Zjednávat kapela nejlepší ve městě a — ale ouha! — vždyť si výbor zakázal prozrazování svých úmyslů — nu podrobuji se! — Výbor "ubytovací" prý stále nařiká, že má "prázdné byty". — Proto měli by si přespolutí bratři i sestry vzít jeho nářek k srdci a slíbiti (ale také splniti) návštěvu nejhojnější. — Přijdete?

Slavní dnové zahájeny budou 4. července pochodem do Alamo Parku, kde odbude se veřejné. Bude-li počasí jen trochu příznivým, bude návštěva parku obrovská — jet' Sokol dobře vepsán do srdcí nejen českého, ale i amerického lidu, o což zvláště sestry Sokolky nemalou mají zásluhu. Stalo-li by se však a počasí cvičení na venku nedovolilo, postaral se technický výbor o vhodné místo pod střechou, a najal na ten den "Auditorium".

Závody odbývány budou 5. a to co možno z rána, a sice na prostranství u Coe College. Výbor doufá — poněvadž bude dosti nářadí po ruce, a žádného dlouhého zdržování — že by závody mohly být odbyty v týž den, však dušuje se také, že si pro to zoufat nebude zbudou-li mimořádné na šestého. —

Večer pak chystá výbor — však zde jsem zase u té samé mety, na kterou prý se nemám opovážiti! — Nu již mlčím! — Naše Sokolky se tuží. Nejen že vedením sestry Engelthalerovy pilně cvičí, ony v poslední schůzi své zvolily i výbor, který výboru sletovému ve všem nápomocen býti, a vůbec s ním ruku v ruce pracovati má. — Vůbec vše až dosud navštěvuje tomu, že bude-li návštěva taková, na jakou se každý Rapičák těší, že přibude nám o jeden lístek lípový.

A aby tomu tak bylo volá "Na zdar!"

J. Halq.

Little Ferry, N. J., dne 29. května.

S velkou radostí píšu dnes, abych také veselou zprávu podala. Tuším, že i každý dobrý pracovník a Sokolky uznají tu práci za dobrou. Sokolovna byla zničena ohněm, a teď máme prozatím pronajmutou místnost v hostinci u obč. A. Holze. Bratři naši budou míti Bazar ve prospěch fondu nové Sokolovny, a sice dne 3., 6., 7. a 10. června. Mám za to, že každý pochopí, jak se všichni těšíme až budeme míti novou Sokolovnu. Doufáme, že dlouho nebudeme muset čekat, poněvadž bratři naši se velmi tuží a my pomůžeme. Ve cvičení dosti pokračujeme, zapsáno Sokolek cvičících 11 a čekánek 6. Na zdar!

Františka Lumbova.

Chicago, Ill., 30. května.

Upozornění bratrům Plzeňského Sokola v Chicagu.

Bratři Sokolové!

Jak je vám známo, připadají nám na měsíc července velké slavnosti jak zde v Chicagu, tak i též slet a závody Župy Střední v Cedar Rapids, a tudíž vás upozorňuji, abyste se všichni účastnili pořadového cvičení. První pořadové je určeno, na den 20. června, v úterý o 9. hodině večerní, a druhé, 27. června, též v úterý v 9 hodin. Doufám, že všichni se cvičení účastníte, abyste byli připraveni na průvody a aby se předešlo všem nehodám. Povinností naší jest účastniti se následujících průvodů a slavností:

2. července, neděle. — Výletu spojeného s veřejným cvičením, pořádaného všemi jednotami chicagskými, k N. J. S. patřícími.

4. července, úterý. — Slet a závody Župy Střední v Cedar Rapids. Kterí bratři miníte se účastniti, oznamte vaše jména bratru J. L. Voborskému, neboť týž má na starosti zvláštní vlak, který vyjede v pondělí z Chicaga.

4. července, úterý. — Průvodu pořádaného na oslavu neodvislosti, jakž bude v Chicagu.

30. července, neděle. — Slavnosti odhalení pomníku Karla Havlíčka Borovského.

Všech zde uvedených slavností a průvodů jest naší sokolskou povinností se účastniti a protož, bratři, vemte na vědomí. Odkud a kterým směrem průvody ony vyjdou neb půjdou dozvíte se v denních časopisech aneb předběžných oznámeních.

Bratřím závodníkům naší jednoty!—Všichni již víte, kteří závodů se účastníte a protož vás bratři upozorňují, abyste byli připraveni jak na prostná, tak i na povinná a volná cvičení na nářadí a též hlavně skoky. Hled'te pilně naevidovat a brousit vaše výkony na všem, abyste byli prvními, čímž byste svoji jednotu čestně zastoupili a ukázali svoji vyspělost a bude pro vaši radost i nás. Hlavně, bratři, opatřte si čistý cvičební úbor jak vám stanovy nařizují, a bylo by lépe, kdyby každý z vás měl 2 neb 3 cvičební košile, byste při každém vystoupení byli čistí a nebylo na vás ukazováno. Nuže, hled'te se připravit, at' dostojíte čestně úkolu vám určeného.

S bratrským Na zdar!

Frank Macák, náčelník.

Chicago, Ill., 30. května.

Usmyslil jsem si, že třeba, abych také napsal pár řádek o naší T. J. S. Vlast, o naší činnosti. Poslední čas se u nás nevíčelo až začátkem dubna, a to snad proto, že bude v Riverview parku společné cvičení všech jednot, patřících k Národ. Jednotě Sokolské. Naše jednotu bude o cvičení zastoupena 6 členy, proto že jich více nemá, žaetvo žádné, Sokolky máme na papíře, neboť ony již ani neodbývají schůze a k poslední, kdo ví, jestli existují. Dne 17. května jsme měli schůzi. Jednotu se usnesla poslat četnu na slet a závody do Cedar Rapids do 3. oddělení, takhle nám velkou práci nedalo vybírání boreů, když nás jen 6 eviči. Setva asi první cenu odnese, leda bychom tam byli sami. Naše jednotu však nevysílá na závody družstvo, aby tam něco získalo, ale aby se měli mladší členové na příště na co těšit a měli větší zájem o cvičení vůbec. Dále bratři naší jednoty by si měli vzít na vědomí, že dne 2. července se pořádá společné cvičení všech jednot, patřících k Nár. Jed. Sok. do Riverview parku. Připomínám ještě jednou, protože na naši jednotu připadá 10-členný výbor na obsluhu hostů. Bratři, kteří budou na výbor zvoleni, at' si "nedají vše za hlavu" a dostaví se na místo v čas. Bratři, mějte zájem o naší jednotu, co dobrého učiníte, nečiníte pro jednoho, ale pro naši celou jednotu a pro to, by neměl ani jeden Sokol na tomto velkém veřejném scházet. Ti, kdož nemají lístků ještě v předprodeji, necht' se přihlásí u br. starosty Karla Moravce, 2852 Union. — Jest prvý můj dopis do "Sokola Amerického", až se drobet osmělím a rozhlédnu bedlivě pak budu psát více. Tož vzhůru, dne 2. července do Riverview parku a 3. července zvláštním vlakem Ch. M. St. Paul dráhy na slet do Rapids! Nezapomeňte vzít s sebou vaše přátele a známé. I tam i sem, at' zas' jednou zamává si ta naše perut' sokolí! Na zdar!

M. Pešek.

Chicago, Ill., 31. května.

Na závody Župy Střední v Cedar Rapids, Ia., vyšle Plzeňský Sokol dvě čety a F. Paula jako závodníka ve vyšším oddělení. Na kolik bude hostů, bratři a sester na zvláštním vlaku Ch. M. St. Paul nevím, ale těšíme se.

Výbor náš pracuje horečně na úspěchu společného výletu jednot chicagských v Riverview Parku, dne 2. července.

Jednota naše účastní se slavnosti odhalení pomníku Karla Havlíčka Borovského v Chicagu a sice společně s ostatními jednotami N. J. S.

Táboření se bude opět v New Buffalo, Michigan, a započne se as poslední týden v červnu aneb první v červenci. Kdo by si přál podrobnějších zpráv a pokynů, může se obrátiti na majora tábora br. Jos. Babku aneb jeho famulusa J. Dvořáka. Další informace na br. jednatele A. Hallera v Sokole každý čas. —

Usneseno, aby členové Plz. Sokola účastnili se průvodu na oslavu 4. července dle možnosti s ostatními Sokoly N. J. S. Zdá se, že bude letos toho pochodování trochu moc a mělo by se bráti ohled na to, aby sokolské jednoty účastnily se pouze pochodu výhradně se sokolskou-myšlenkou souvisejících. Parádování po ulici pouze a stále jen k vůli okázalosti, fáboru, atd. snižuje cenu vystoupení sokolského, a mohlo by se po případě státi, že by si veřejnost konečně zvykla vytloukati se Sokoly všechny možné i nemožné slavnosti, což by nám asi moc neslušelo, obzvláště při tak prachmizerném pochopení, jaké nám širší veřejnost věnuje. Zdá se, že sokolská myšlenka budí v našem obecnstvu, obzvláště v tom "lepší" zájem jen tenkrát, když jej potřebují, aby jim dělalo národní špalír, aby mohli cizonárodovcům ukázati — "He, to jsou naši vojáci, těmi my vládneme a jestli nedáte pozor, pustíme je na vás (totiž pouze politicky), tu gardu naši mocných paží a svižných těl!"

Ukázku onoho pochopení a uznalosti dobré snahy okusily též minulý měsíc naše Sokolky při svém výročním májovém večírku. Ač osobně jsem byl rád, že byla síň na polo prázdná (poněvadž jsem mohl pohodlně tančiti) a ač byla zábava nad obyčej nenucená a příjemná, přece ta prázdnota jaksi hlodala u srdce, jelikož byla nadmíru neoprávněná. Obecenstvo naše vytlouká všelijaké dupandy, ale když jim připravíme zábavný požitek v pravdě sokolský, není jej tuto. Možná, že měl jeden náš bratr pravdu, když děl, že se to snad zdá některým moc "fajn". Inu, u nás ovšem nesmí žádný žvýkat tabák, pít po podlaží, tančovat "kan-kán" nebo "Salome", namazat se a řvát jako píchnutý vepř a dvojsmyslně pokřikovat, a proto že se snažíme býti slušnými a tu slušnost též u jiných hledíme vyžadovat, proto jsme snad moc "fajn" čili "swell". Aspoň bratři Sokolové měli by hojněji zábavy naše navštěvovati a tím sestrám Sokolkám dobrou vůli a uznání na jevo dáti. Musím doznat, že mužská návštěva letos sestávala takřka vesměs ze členů, ale bylo jich přece jen mnoho, kteří scházeli.

Dne 11. června pořádáme výlet. Jak to dopadne, povím příště.

Stav br. Kroužilky se lepší, ovšem velice zdoluhavě, ale máme naději, že vše dobře dopadne. Br. Krajíc již též opustil nemocnici a jest u svého povolání úplně uzdraven.

V úvaze, že pořádáme výlet na tentýž den, kdy zamýšlí Sokol Chicago položit základní kámen svému přístavku, budeme nuceni as vyslati pouze zástupce — jinak bychom vyšli bratrské jednotě na pomoc hromadně.

Potřebujeme peníze a moc — bratři a sestry jsou žádáni, aby si hleděli zabrat díle v našem výpomocném spolku, čímž prospějí jednotě a sobě zvláště. Na zdar! J. Dvořák.

Cedar Rapids, Ia., 31. května.

Setká se slet Župy Střední s úspěchem? Mnohý se táže. Není pochybnosti, jest naše odpověď. Síly ty nejschopnější jsou na všech výborech. Slétáme se každý týden do Sokolny ku poradní schůzi. Plně věřím, že sletové výbory konají své povinnosti (ač občas je důtky třeba) a budou hledět všechny naše minulé závody předčítí jak z technické i mravní stránky. Jednotám, zastoupeným ve Střední Župě, bych rád vložil na srdce malé připomenutí, t. j. nemyslete bratři, že jste vykonali vše, když odhlasovány byly závody do Cedar Rapids. Nebyli jste sprostěni práce vám stanovami vytknuté. Přihlášky jaksi pomalu jdou ku předu a žádal bych vás všechny, by vysílání závodníků z vašich milých jednot dělo se trochu vážněji. Obecenstvo zde i v okolí dychtivě očekává naše svátky a neradi bychom je zklamali. Povídám ještě jednou; není snad úspěch závodů pouze ziskem naším, nýbrž celkovým. Zdali nás bude 3 anebo 5 set, o každého závodníka bude postaráno. Bratři chicagští byli jste pro závody v Cedar Rapids, tedy vzhůru na západ 3. července! Přátele svoje neopomeňte vzít s sebou a necht' dostaveníčkem nejen Sokolům, nýbrž všem Slovanům jest město naše na 4. čer-

vence. Nezklamete sebe ani své známé, budeme se těšit všichni pospolu.

U nás v tělocvičně všechno běží jak parou hnané. Někteří bratři evičí až do únavy. Br. evičitel a sestra evičitelka nacvičují samé novinky a tudíž rádi bychom vás zde měli nás souditi.

Trochu se musím pozastavit u naší první čety, ta — ta nebude, aneb lépe řečeno doposud nemá soupeře. To kouká bledě. Střední Župa a pouze jednu četu ve vyšším. Dle toho by mohl jeden soudit, že na hlavní závody by byly as 2 čety a což na hlavní zkoušku do Čech?

Město naše poskytne vám vše jen to nejlepší, neboť můžeme se směle pochlubit, že trochu té vlády městské máme i my v rukou. Na zdar!

Rud. Novák.

St. Louis, Mo., 31. května.

Nebýti našeho vždy pečlivého br. redaktora, nebyla by bývala v našem orgánu ani zmínka o našem veřejném, dne 16. dubna odbývaném, vzdor tomu, že jednota naše má pravidelného dopisovatele a vzdor tomu, že se směle může zařadit mezi ty nejlepší. To byla příčina proč jsem naléhal na náš nově založený evičitelský sbor, aby sobě zvolil technického dopisovatele, který by takové a podobné události náležitě popisoval. Cvičitelský sbor nejen že přání mému vyhověl, nýbrž i úřadem tím mne na dobu 6 měsíců pověřil. Budu tedy hledět, abych úkolu svému dostál.

A nyní se vrátíme k veřejnému. Pravidlem naším vždy bylo, že před zahájením evičení nastoupí celá tělocvičná škola na evičiště, načež starosta jednoty je jakož i přítomné obecnostvo přiměřeným proslowem osloví. Tak se stalo i letos, však náš starosta br. Fr. Šinko následkem churavosti nemohl se dostavit, takže vážný tento úkol na poslední chvíli připadl br. náměstkovi Fr. Šeděnkovi. Br. náměstek jinak nadšený Sokol jest slabým řečníkem a tak se stalo, že jsme neobdrželi toho na co jsme si byli zvykli. Učinil však co za podobných okolností nejlépe mohl, začož zasluhuje pochvalu. Nástup sestával ze šesti bočných řadů a sice: uprostřed Sokolové a Sokolky, na pravé straně žačky a na levé žáci. Po odehodu nastoupili ihned malí žáci od 6—14 let ku evičení s kroužky vedením pisatele. Bylo jich pouze 10 a evičili v trojstupu. Původně sestavil jsem pro ně evičení v kruhu, ale shledal jsem příliš pozdě, že jsem učinil velikou chybu, neboť prováděli-li jedni evičení v levo, protější omylem prováděli v pravo a tak téměř před samým veřejným musil jsem od kruhu upustiti, ano i poslední 2 oddíly, které se mohly provádět pouze v kruhu, pozměniti. Cvičilo se s malým kroužkem as 7 palců v průměru ve čtyřech oddílech. Každý oddíl sestával z 8 dob se 4 pohyby a opakoval se čtyřikrát v pravo a čtyřikrát v levo. Provedení odpadlo nad moje očekávání. — Číslo 2. bylo "Májový tanec", provedly malé žačky vedené br. Tesařem. Na vysokém okrášleném stojanu, který představoval máj, zavěšeny byly dlouhé červené a bílé hedvábné stužky pro každou žačku jedna. Cvičení sestávalo hlavně z tanečních kroků a sice: v kruhu, v dvojném kruhu, v zapletání, vypletání a p. Stále se měnící barvy činily na pozorovatele dojem velice působný. Provedení bylo velmi dobré. — Číslo 3. evičení s činkami, větší žáci, vedení pisatelem. Sestávalo ze čtyř oddílů, každý oddíl 16 dob a opakoval se dvakrát v pravo a dvakrát v levo vyjma posledního, který obnášel 32 doby a evičil se pouze jednou v pravo a jednou v levo. Jako novinku předvedl jsem zde u nás úplně nový nástup, který se velice zamlouval. K vůli rozmanitosti volil jsem též různé základní postavení jako ku př. v II. oddílu stoj rozkročený upažit, do kterého se přišlo při prvním zvuku předehty; taktéž na poslední dobu v každém oddílu přišlo se do pohovu. Nejlépe se líbil oddíl 4., který obsahoval pohyby používané při veslování a sice: vstup do loďky, dřep, sed a pak veslování. Provedení bylo dobré. Číslo 5. Skupinové evičení; s kužely větší žačky a s tyčemi

menší žačky vedené br. Tesařem. Žačky s kužely evičily ve 4 řadách a žačky s tyčemi ve 3, rozestavené mezi prvými, takže v celku bylo 7 řad. Mezi tím co větší žačky vykonávaly evičení s kužely, evičily menší žačky výdrže s tyčemi. Soulad byl velice krásný a provedení velmi dobré. Cvičení toto pokládám za vřehol tělocvičné tvorby a svědčí jen co všechno naše tělocvičná soustava může dokázat, když jest ovládána odborníkem. Číslo 6. mělo býti evičení s činkami čekaneň, ale několik jich šlo na stávku k vůli nedorozumění s evičebním krojem a br. Burshek, jejich evičitel, uznal za nejlepší od evičení úplně ustoupiti. Zde se naskytá látka k přemýšlení, jak bychom příště podobným stávkám učinili přítrž. Bratři uvažujte! Na to nastoupily Sokolky, vedené br. Trískou. Cvičily se švihadly ustanovenými pro závody Župy Střední. Provedení bylo velmi dobré. Číslo 7. bylo opakování tělocvičných tanců z posledního veřejného evičení v jiné úpravě. Provedly větší žačky vedením br. Tesaře. Každý oddíl proveden s jiným nářadím, jako tamburiny, evakačky, šátečky a p. Sestava vynikala bohatostí proměn v různé obrazy, které obecnostvo strhovalo k bouřlivému potlesku. Provedení velmi dobré. Poslední číslo byli členové. Cvičili prostná župní a první četa na bradlech a druhá na koni na šíf, vedení br. náčelníkem Zavadilem. O evičení prostném nemohu podati správný úsudek, poněvadž jsem evičil s sebou, ale soudě dle potlesku mohu směle říci, že jsme drželi znamenitě. Cvičení na náčiní skončila skupinami. V první četě čtyři dělali stoj o rukou na bradlech soudobně. Při rozstupu na prostná odevzdala nám starostka našich Sokolek sestra Šmakalová krásný český prapor, který jsme s díky a nadšením přijali a na vždy budeme míti v mysli pamětlivost našich upřímných a hodných sestřiček. Taktéž br. Tesař a Tríska obdrželi každý od svých evičenek milou upomínku — krásnou růžovou kytici. Příště veřejné Dalma-tinského Sokola. Na zdar!

F. Vůch.



CVIČENÍ S ČINKAMI,

provedené denními žáky "Plzeňského Sokola" o veřejném evičení dne 16. dubna 1911. Sestavil R. Stýblo.

Základní postavení: stoj spatný připážit (v každé ruce činka.

Ruch: střední. — Časomíra: 1—2.

Cvičí se dle dvoučtvrtečního taktu oboustranně.

I.

1. a) skrčit zapažmo; b) výdrž.
2. a) třeit do předpažení; b) výdrž.
3. a) skrčit zapažmo; b) výdrž.
4. a) třeit do vzpažení; b) výdrž.
5. a) upažit; b) výdrž.
6. a) ohnout upažmo — stoj úkrocný v levo; b) výdrž.
7. a) mrštit do upažení — $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje zák. v pr.; b) výdrž.
8. a) přísun l. ku pr. stoj spatný — připážit.

II.

1. a) Předpaž. vzpažit; b) výdrž.
2. a) upažit — v dřep; b) výdrž.
3. a) ohnout upaž. do vnitř (náraz činek) — výskokem stoj rozkrocný; b) výdrž.
4. a) pr. mrští do upažení nahoru l. odpaží — úhyb ve výpad v pr. stranou; b) výdrž.
5. a) ohnout upaž. do vnitř=3. (náraz činek) — vzpřím ve stoje rozkrocném; b) výdrž.
6. a) l. mrští do upažení nahoru pr. odpaží — úhyb ve výpad v l. stranou; b) výdrž.
7. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje zákrocn. v pr. předpažit pr. dol. obl. (náraz činek); b) výdrž.
8. a) přís. pr. ku l. stoj spatný — připážit; b) výdrž.

III.

1. a) Zapažit, dvakrát náraz činkami.
2. a) skrčit úpažmo; b) výdrž.
3. a) třít do vzpažení, náraz činek, stoj překročný v levo; b) ještě jeden náraz.
4. a) předpažit, klek v pr.; b) výdrž.
5. a) výdrž v kleku, předklon, činky narazí na podlahu; b) ještě náraz.
6. a) $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do stoje úkročného v l. — upažit — pr. hor. obloukem; b) výdrž.
7. a) přís. l. ku pr. stoj spatný, skrčit vzpažmo, náraz činek nad hlavou; b) náraz opakovat.
8. a) Připažit upažením (zákl. post.); b) výdrž.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

konané dne 1. května 1911.

Náměstek br. J. Kadlec zahájil v nepřítomnosti starosty br. K. E. Hrbka schůzi; ze členů scházeli br. K. E. Hrbek a E. Wokál, kteří zaslali omluvy.

Zápis ze schůze, konané, 3. dubna, byl po přečtení přijat. Do schůze této se dostavil výbor T. J. S. Little Ferry, který žádal V. V. N. J. S., aby jim byla zapůjčena částka \$200.00 na zakoupení náčiní. Jejich Sokolovna a veškeré náčiní bylo ohněm zničeno. Usneseno, aby žádosti T. J. S. Little Ferry bylo vyhověno, musí ale dát úpis na onu částku.

Br. M. Pilnáček, zástupce firmy Brodský a Sovák se dostavil do schůze této, a sice v záležitosti výpravy k VI. sletu do Prahy, vyslovil přání, aby Výk. Výb. N. J. S. dal výše uvedené firmě pověřující dopis, jímž by byla oprávněna onu výpravu uspořádat. Usneseno, aby se podobný dopis poskytl, a sice ve znění, že borci a oprávnění zástupci, kteří budou Výk. Výb. N. J. S. k VI. Vsesokolskému Sletu do Prahy vysláni, pojedou s výpravou nadzminěné firmy, jakž tato uspořádá.

T. J. S. New York žádá o záslužní listiny následujícím bratřím: J. Beneš, jest členem od 5. ledna 1891; F. Křivanec, členem od 2. února 1891; V. Křížek, členem od 2. února 1891; F. Třešňák, členem od 6. dubna 1891. Žádosti má být vyhověno.

Župní Výbor Župy Východní zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti; zároveň zasílají jména soudců o závodech Župy Východní.

Župní Výbor Župy Severo-Východní se táže, zdali by Výk. Výb. N. J. S. nevěděl o evičiteli, který by mohl být vyslán do Saginaw, Mich. Dopis byl přijat a věc má být odkázána evičitelskému sboru T. J. S. New York.

T. J. S. Oklahoma žádá Výk. Výb. N. J. S. o prodloužení lhůty na dluhující částku jím Výk. Výb. N. J. S. zapůjčenou; žádosti má být vyhověno, musí ale dát patřičný úpis.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný list, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti; zároveň doporučuje, aby V. V. zakoupil jistý počet výtisků "Padesát let českého tisku v Americe", zpracované dílo T. Čapka. Usneseno, aby se zakoupil pro každou jednotu jeden výtisk do knihovny.

T. J. S. Slovanská Lípa zasílá obšírný dopis, jenž byl přijat a jednatelem bylo uloženo, aby záležitost tuto vyřídil.

T. J. S. Hallettsville, Tex., zasílá dopis, v němž oznamují, že se opět vzpružili a žádají, aby jim byl vrácen majetek jím Výk. Výb. N. J. S. odebraný. Dopis byl přijat a jednatelem má vyříditi, má se vyčkat času, až přijde podrobná zpráva v záležitosti této.

T. J. S. St. Louis a T. J. S. Praha, Okla., zasílají dopisy, jež byly přijaty a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Los Angeles, Cal., a Sbor Sokolek, Omaha, zasí-

lají stanovy ku schválení; obojí přijato a odevzdáno výboru ku prozkoumání.

Jednatel oznamuje, že mu došla zásoba platebních knížek; usneseno, aby se jich 6,000 kusů objednalo, zároveň oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Newark, Cedar Rapids, Bohemia a Cleveland.

Následující účty byly předloženy: Účet za zaslání tělocvičných knih a rozličných tiskopisů T. J. S. Hawthorne, Ill., \$1.75; za štočky pro "Sokola Amer." \$15.35; účet br. Malého za fotografie \$2.00; předplatné na "Truth Seeker" \$3.00. Veškeré účty byly přijaty a k vyplacení odkázány.

Br. J. Štěrba z Omahy zasílá dopis, v němž oznamuje, že se mu podařilo zorganizovat novou jednotu v Milligan, Neb. Dopis byl s díky přijat.

T. J. S. Milligan se hlásí v počtu 25 členů za člena N. J. S. Zároveň zasílají jména členů a patřičný poplatek. Žádají o přijetí do svazu N. J. S. Žádost tato byla přijata a T. J. S. Milligan byla dnešním dnem členem N. J. S. prohlášena.

Dle usnesení posledního sjezdu má být tento rok odbyván hlavní kurs N. J. S. Usneseno, aby bylo dopsáno všem jednotám v záležitosti této a stanovisko V. V. objasněno a vše náležitě vysvětleno.

Usneseno jednohlasně, aby bylo dopsáno T. J. S. New York a oznámeno, že br. K. E. Hrbek co starosta Výb. Výb. N. J. S. schůze pravidelně nenavštěvuje a mají býti požádáni, aby v záležitosti této zakročili a hleděli k tomu, aby br. K. E. Hrbek schůze pravidelně navštěvoval a na se vzaté povinnosti zastával.

Finanční výbor podává zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pokladníka a vše shledal v úplném pořádku. Ze zprávy vysvítá následující stav jmění N. J. S.:

Přeneseno z posledního sčítání \$4,433.11; příjem za první 1/4letí \$2,122.51; úhrnem \$6,555.62; vydání za první 1/4letí \$1,656.67; zbývá na hotovosti \$4,898.95.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Philadelphia \$13.40, do fondu na sjezd \$4.30; T. J. S. Fugner-Tyrš, Omaha, \$59.30, do fondu na sjezd \$18.40; T. J. S. Fugner \$7.20; T. J. S. Seio \$5.70; T. J. S. Fugner, poplatek \$23.30; Sokolky Baltimore \$2.00; T. J. S. Oakland, Cal., \$9.00; T. J. S. Hawthorne, Ill., vstupné \$5.00; T. J. S. Chicago \$106.90; Tábor \$55.20; New York \$156.50; Little Ferry \$24.40; Black Wolf \$8.10; Sb. Dívek a Paní, L. I., \$1.55; Milwaukee \$49.00; Howels \$12.30; Sb. Sokolek Libuše \$2.15; San Francisco \$27.10; Budivoj \$27.10; Praha, Chicago \$70.70; Granger, Tex., \$24.70; Podlipný \$28.60; Cedar Rapids \$53.50; Ravenna popl. \$12.20, na sjezd \$7.60; Bohemia \$12.60; Lucas \$6.90; Oklahoma City \$7.50; Č. A. Sokol, Chicago \$31.60; Havlíček, Milligan, \$5.00; Svornost \$20.20; T. Sb. Dívek a Paní, New York za knihy "Tělocvik" od Čermáka \$8.00.

M. Grabenstein, zap.



PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC KVĚTEN 1911.

Příjem.

2. Připsáno na půjčku Župě Střední.....	\$ 75.00
Č. A. S., Chicago, Ill., na I. 1911.....	31.60
T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb., za vstupné..	5.00
T. J. S. Svornost, N. Y., na I. 1911.....	20.20
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., do fondu pro sjezd za r. 1911.....	7.20
Za čtyry knihy Tělocvik, T. S. D. a Paní, N. Y.	8.00
T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa., na IV. '10	10.50
3. Splátka na oznámku v Sok. Amer.....	10.50
4. T. J. S. Rozvoj, Chic., za vstupné.....	7.50
5. Plzeňský Sokol, Chic., za I. 1911.....	111.50
9. Předpl. na S. A. od Těl. klubu, Mandan, N. Dak.	2.25
Č. S. T. J. S. Bayonne, N. J., za IV. '10 a na I. '11	16.00
T. J. S. Wallis, Tex., za vstupné.....	5.00

T. J. S. Plattsmouth, Neb., za II., III., IV. 1910 a na I. 1911	50.70
Sb. Sok. Vlastenky, Schuyler, Neb., přeplaceno	.45
11. Sb. Sokolek, San Francisco, Cal., za IV. 1910 a na I. 1911	2.05
13. T. J. S. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., na I. '11	13.40
T. J. S. St. Louis, Mo., za I. 1911	59.70
15. T. S. D. a Paní, Newark, N. J., přeplaceno	4.00
16. Předpl. na S. A., V. Čermák, Chic., W. B. Urban, St. Louis, Mo.	1.50
17. Č. A. S. Manitowoc, Wis., za I. 1911	11.70
18. Úroky z 19. Ward. Banku	40.00
19. Za plateb. knížky od T. J. S. Portland, Oreg.	.75
22. T. J. S. Dodge, Neb., za I. 1911	16.50
23. T. J. S. Schuyler, Neb., za I. 1911	18.80
24. Předpl. na S. A. od Bank of Europe, N. Y. pro K. Kohoutka	1.00
25. Za 25 Pamět. spisů z Chic., T. J. S. San Francisco, Cal.	12.50
29. T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J., za I. 1911	2.75
Předpl. na S. A., E. Dvořáček, Racine, Wis.	2.25
Předpl. na S. A., D. A. S. Baltimore, Md.	2.25

\$ 550.55

Hotovost z minulého čtvrtletí

4,898.95

Úhrnem

\$5,449.50

Vydání.

2. Dluhující částka za cest. D. Novákovi, Žup. Střední	\$ 75.00
5. Za exp. knih, stanov, atd., T. J. S. Hawthorne, Ill.	1.75
Předpl. na The Truth Seeker pro redakci S. A.	3.00
Za fotograf., J. F. Malý, Chic., pro S. A.	2.00
Za štočky pro S. A., The Franklin Co. Chicago.	10.28
6. Půjčka na těl. nářadí T. J. S. Little Ferry, N. Y.	200.00
13. Br. Fr. Lierovi od T. J. S. Oakland, Cal.	6.00
18. Za 6200 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro dub., N. T.	299.80
24. Pořad. S. A. za květen, Dr. J. R. Jiřínský.	35.00
Pořad. S. A. za květen, Jos. Čermák.	25.00
Za vyplnění 5 diplomů pro nové jedn., A. Šedivý	5.00

Úhrnem

\$ 662.83

Příjem

\$5,449.50

Vydání

662.83

Hotovost

\$4,786.67

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.

\$1,651.09

Fond pro příští běh cvičitelský

54.85

Fond základní N. J. S.

300.00

Záloha na nářadí u Žup a jednot.

299.74

Půjčky u župních výborů

247.50

Na Union Savings Banku

\$1,000.00

Hotovost na banku a v pokladně N. J. S.

3,786.67

\$4,786.67

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

Následující jednoty nezaslaly čtvrtletní zprávy:

T. J. S. Bayonne, N. J.; T. J. S. Westfield, Mass.; Sokol Cleveland, Clev., O.; Sokol Čech, Clev., O.; T. J. S. Nová Vlast, Clev., O.; T. J. S. Tyrš, Newburg, O.; T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; T. J. S. Tábor, Chicago; T. J. S. Vlast, Chicago; T. J. S. Oak Park, Ill.; T. J. S. Kar. Jonáš, Abie, Neb.; T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.; T. J. S. Omaha, Neb.; T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.; Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; T. J. S. Ord, Neb.; Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; T. J. S. Jonáš Wilson, Kans.; T. J. S. Taylor, Texas; T. J. S. Shiner, Texas; T. J. S. San Francisco, Cal.; T. J. S. Oakland, Cal.;

T. J. S. Brainard, Neb.; T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md. — Tyto jednoty musí zaslati zprávy během tohoto měsíce. Na zdar! Jan Černý, jednatel.



ZÁPIS

ze společné schůze V. V. N. J. S. a Ú. V. D. A. S., pořádané dne 23. dubna 1911, v Tělocvičné sboru D. A. S., New York.

Předseda br. Kadlec. Zápis vede F. Hrbek.

Br. Černý čte nabídku, obsahující podmínky N. J. S. ku sloučení českého Sokolstva v Americe. Tato jest po slovní změně odst. 6. přijata, jak následuje:

1. Nár. Jed. Sokolská, Župa Fügner-Tyrš a Jed. Dě. Amer. Sokolů sloučí se v jeden celek pod názvem Čes. Amer. Obec Sokolská.

2. Jednoty Nár. Jed. Sokolské podrží svoji ústavu i řízení a jich úřední časopis, a sdružení Župa Fügner-Tyrš a Jed. Dě. Amer. Sokolů taktéž.

3. Tak budiž až do příštího sjezdu Čes. Amer. Obec Sokolské, jenž budiž odbýván na místo příštího sjezdu Nár. Jed. Sokolské, kdy sejdou se zástupci všech zastoupených sborů v sdružení, dle průměrného zastoupení, kde další podrobnosti se vypracují, buď ve stejném duchu neb ve formě změněné.

4. Ústřední těleso Č. A. O. S. tvoří nynější předsednictvo N. J. S. s doplněním zástupců ze Župy Fügner-Tyrš a Jed. Dě. Amer. Sokolů.

5. Zástupci Župy Fügner-Tyrš a Jed. Dě. Amer. Sokolů nechtě přehlédnou nynější stanovy Nár. Jed. Sokolské a vytknou články z nich, na které by nemohli přistoupiti. Požadavkům rozumným budiž vyhověno.

6. Kdo u některého ze zastoupených sdružení byl vyloučen pro mravní přestupek, nemůže býti do svazu přijat.

Zástupci J. D. A. S. se zavazují zjednatí rozhodnutí sborů svých i Župy Fügner-Tyrš během tří měsíců.

Potom schůze po mnohých projevech vzájemné přízně a dobré vůle ku společnému postupu, ukončena, a zástupci obou výborů hromadně navštívili bazar Dě. Amer. Sokolek v New Yorku.

Fr. Hrbek.



ZE ŽUPY JIŽNÍ.

Zápis z první mimořádné schůze T. J. Sokol Karel Havlíček Borovský, jenž svolána k účelu dohodnutí se o přeložení Župy Jižní do Ennis, Texas, 1. ledna 1911.

Schůze zahájena br. starostou F. Toupalem u přítomnosti většiny členů.

Dopis od V. V. Nár. Jed. Sokolské, v němž oznamují, že přeložili sídlo Župy Jižní do Ennis a tudíž žádají, aby se ujali dalšího vedení Župy Jižní, čten a přijat, až na jeden hlas. Na to přikročeno k volbě nového činnovnictva župního.

Výsledek voleb: Frank Toupal st., starosta; F. Trojáček, náměstek; Karel Moučka, jednatel; L. O. Hošek, pokladník; Ant. Brožek, náčelník; Fr. J. Vrba, prvý podnáčelník; Jar. Houdek, druhý podnáčelník. Další výboři: Alois Šedivý, Frank F. Toupal, Joe Škroch.

Nově zvolení činnovníci zavázali se čestně, že vždy schůze pravidelně budou navštěvovati a o dobro Župy se starati. — Na to nastala čilá debata o majetku Župy Jižní, při kteréž dáno několik návrhů, však ničeho nepřijato, neboť jest třeba vyčkati, až majetek Župy Jižní bude předsídlm do Ennis.

Frank Toupal, starosta; Karel Moučka, jednatel.

Zápis ze schůze Ž. J. v Ennis, Tex., 3. 2. 1911.—Schůze v patřičný čas zahájena br. starostou Fr. Toupalem za přítomnosti všech činnovníků. Čten zápis z poslední schůze a přijat, jak zněl. Došlý dopis od dřívějšího jednatele Ž. J. z Prague, Okla., v němž oznamuje, že celý majetek Ž. J. za-

silá. Tých skládá se: knihy prot., knihy pokl., razítka, papíru psacího s ohlavením a obálky. Hotovost \$13.10. Dále oznamuje, že jednota Granger dluží Župě obnos \$10, jež půjčeny k závodům odbývaným v Granger r. 1910. Přijato. Bratr jednatel oznamuje, že dotyčné věci obdržel, až na oněch \$10. Jelikož více dopisů nestávalo, přikročeno k rozhovorům. Usneseno dopsati ještě jednou, které jednoty jsou pro mimořádné závody a které nikoli, aby konečně vědělo se, zda-li v práci započaté má se pokračovati. Dále mají se upozornit jednoty, aby zapravily župní poplatky a připomenout jim, aby lépe dbaly povinností k Župě, neboť jsou jednoty, které dluží za celý rok 1909—1910. Přijem: Praha, Okla., \$13.10. Vydání: Za express od župního majetku \$1.85.

Frank Toupal, starosta; Karel Moučka, jednatel.

Zápis ze schůze v Ennis, Tex., 5. 3. 1911.—Schůze za nepřítomnosti star. F. Toupala zahájena náměstkem T. Trojáčkem. Čten zápis z únorové schůze a přijat. Došlé dopisy za poslední měsíc: T. J. S. Hallettsville, v němž oznamuje, že příspěvek za druhé půlletí 1910 jest zaplacen. Br. jednatel předkládá knihu, v níž zaznamenáno, že jest zaplacen pouze půlletí první 1910. Dopis od V. V., v němž vyzývá Župu, by oznámila v krátkosti V. V., zda má borce první třídy; pakli ano, tu aby konány zkoušky a pak vybráni borci k hlavním zkouškám, jež odbývány budou v Chicagu v měsíci srpnu. Usneseno dopsati jednotám. — O mimořádných závodech v Ennis odpověděla jednot Hallettsville, která podíliti se nemůže, neboť mnozí bratři odcestovali. Jednota Oenaville oznamuje, že hodlá vyslati 8 boreů. — Jelikož dopisů více nebylo, přikročeno k volným návrhům. Návrh br. Brožka, by dopsáno V. V. stran rozpadlé jednoty Hallettsville, aby náradí, jakož i obnos, jenž vybrán na stavbu, kterou zamýšleli podniknouti, dáno do Ennis na tak dlouho, než nová jednota v Hallettsville svou činnost opět zahájí. Přijato. — Návrh br. K. Moučky, jenž pokazuje, že za stávajících poměrů není možno závody v Ennis pořádati, důvody jsou: Divadelní místnost města vyhořela a místo, kde odbývány hry, přišlo po novém roce k rozprodání na stavby nových budov. Pak siň, již používáme za těloevičnu, na žádný způsob nevyhovuje. Odloženo do příští schůze. — Přijem žádny; výdej žádný.

Fr. Trojáček, starosta; Karel Moučka, jednatel.



ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 27. května.

Schůzi zahájil starosta br. Jos. Frčka. — Zápis z minulé schůze přijat jak čten. — Dopis od V. V. vzat k vědomí. — Dopis od br. J. Fryše čten a přijat, týkající se založení nové jednoty. Usneseno br. Fryšovi odepsat, aby ono město měl na zřeteli a agitoval dále. — Br. Jos. Vozka oznamuje, že úřad drahého podnáčelníka přijímá.

Dopis od T. J. S. Lev čten a přijat; žádá se o více náradí. Usneseno odepsat, že ono náradí, o němž se jednota Lev zmiňuje se nalezá u jiné jednoty, a jelikož jest pokladna vyčerpána, aby bři. hleděli trochu sečkat, později zajisté jednota bude silnější a prostřednictvím župního výboru více náradí obdrží.

Br. jednatel oznamuje, že opět dopis mu byl vrácen, jenž byl psán T. J. S. Toledo. Usneseno požádat br. Hejduka, jelikož má cestu do Toleda příští týden, zdali by některému br. tamnějšímu onen dopis osobně dodal, a tímto možná obdržíme adresu na jednatele dotyčné jednoty. (Není milé, když v "Sokole Americkém" není správné adresy, kam se má župní jednatel obrátit?)

Br. Havelka oznamuje zpráva týkající se poukázky na \$3.00 T. J. S. Lorain, br. J. Štíbr přislíbil, že do příští schůze se vyrovná.

Účet za 500 psacích papírů pro Župu na \$2.00 poukázán k vyplacení.

Dále bylo jednáno o veřejném vystoupení místních jednot v Brookside Parku, 4. července. — Br. Havelka si bere na starost oznámit ono vystoupení v anglických a německých časopisech a br. Frčka ve zdejších denníku "Svět". — Br. Havelka si též bere na starost objednat 2 stany; bři. Sokola Nová Vlast náradí, bradla, koně a hrazdu; br. Pánka a Čermák hudbu, zároveň vypíšu výkony, by se mohly v čas nacvičit.

Jelikož nebylo více k jednání schůze skončena.

Výdej \$2.00.

Na zdar!

Emil Šapák, jednatel.



PÍSEMNICTVÍ.

Jar. E. Salaba Vojan:— "Česko-Americké Epí bly". Vyšly v Chicagu jako svazek třetí "Knihovny Literárního Kroužku". Tisk Národní Tiskárny. Cena 50 ctů. Zajímalá kniha, jež obsahem svým má raziti cestu skutečné, vážné a opravdové práci národní a povznesení našeho lidu. Byť dnes mnohé náhledy spisovatele lišily se hodně od těch, jež měl před lety a jeho nové názory nedaly se provést všeobecně, pokud se týče jednotného postupu našeho v zemi této, tož jsou tu jen přec i mnohé myšlenky velice dobré. Chyb ovšem jest několik, jako naivního povídání o tom, že co mezi námi pár nových sil "spasitelských", že bude lépe, musí být lépe, třeba se krácelo a každý ten nový pokus byl jen věcí u nás již známou, cestičkou hodně vyšlapanou. Celkem vyšly v té české Americe asi prý tři knihy, nad nimiž v Čechách páni nemuseli útrpně stáhnouti ret a zatím z těch našich řad mohli bychom posloužiti praeemi dobrými, na příklad, jež dnes v Čechách z našich se překládají aneb podle našich pořizují a to nejen v těloeviku ženském, ale i v jiné práci. Netřeba mluvit ani o zašlém "Bohemian Voice", protože i před ním cizina seznamována byla brky písmáků našich, pravda, dosti nesoustavně v těch kterých městech, kde naši jsou a byli a tu také odborné práce naše v těloevičnách a jiné ve styku s cizinou netřeba zvláště uváděti. Styky se starou vlastí v našich kruzích pak udržovali jsme pravidelnými dopisy v největších listech českých své doby, o "Sokolu" ani nemluvě. A co ze všech těch styků bylo? Kdo zavinil, že znechucena byla práce tak mnohým činovníkům našim na této straně té velké louže nás dělicí? Tažte se těch, kdož byli v "Národním Výboru" a pak se ptejte u těch pánů tam v Praze, již dnes třímají — mnozí z nich — i otěže tak zvané Národní Rady. Ano, ta na příklad ve své neprozřetelnosti, nedotazujíc se ani organisací našich, dala nám sem kdys parvenue nejhoršího druhu a vyrabitele "hořké" za našeho zástupce, čili z našeho lidu humbukem zbohatlého patentního vlastence za amerického "pana radu". Víme, že před dollarem se naši v Čechách a ti z té tak zvané "zelené vlny" vždy třásli jako huspenina a víme z posledních zkušeností našich s tou "pravou svobodomyšlností", že i zde leckde nejnak. Podle toho pak se píše, slevujeme a horujeme, zapominajíce poměrů, jiného prostředí a povinností našich občanských i vůči této naší nové vlasti, té vlasti našich dětí. . . Vlasti našich dětí, toho přehlížení nelze, ba co, toho přehlížení nesmíme, vážíce si republikánských zřízení země této a národa, jehož tvoříme část. Již jednou řekli jsme si na těch to místech, že páchatí dobrovolné národní sebevraždy, bylo by nesmyslným, ale také nemůžeme zapomenouti, co víze nás k naší ženě, co víze nás tam k té staré matce naší, dětech našich babičky, již ani nepoznaly. Pochopujete? Souhlasíme se spisovatelem díla toho v mnohém a těšíme se z práce jeho, však zdar další, jako všude, závisí hlavně od dokonalosti, vzdělání a vyučovatelské zdatnosti našich vůdčích sil u časopisů a pak hned ve společnostech našich a orga-

nisaech. Tu jest naše budoucno a dáme-li našemu dorostu příležitost, aby poznal nás z lepší stránky života, spíše s námi zůstane. Ta naše výchova musí obsahovati plnost života, ona musí vésti k plnému životu. Život každé skupiny lidí jest však jevištěm tolika změn, že výchova stala by se bezradnou, kdyby neměla určitého cíle. A takového cíle máme právě my, ne sice dollarového, ale nad vše jasný. A ku podivu té naší práce, z níž jiná vznikla ochotníků, pěveů atd., té naší výchovy, těch našich cílů kniha nezná čili jednoduše přechází, ačkoliv bylo právě Sokolstvo, jež i zde na tisíce toho dorostu šikům našim zachránilo, snažie se vychovati zdravé, krásné tělo, vychovati jarou a volnou mysl, toužící a hájící mravnost, pravdu a dobro. Jednoty za minulých téměř padesát let ukázaly, že mají k úkolu tomu také dosti síly i zde, jsouce průkopníky národní výchovy lidu pokrokového, jenže nedostalo se jim vždy žádoucí podpory a co hlavního, ještě dnes se jim tříštěním sil mnohý klacek hází pod nohy a bagatelizuje se ten jejich těloevik. — O organisaci dělnické a našich snahách v tom ohledu rovněž ani zmínky... Vsaak dosti již! Kapitola "Zelená vlna" se nám zvláště líbí, tak jako "Adresováno za oceán". Kniha jest psána pěkně a ve směru, pro nějž jsme i my vždy horovali a řídí se především pravidlem: "Ze života pro život" a to ceny plný život. Dílo hodí se do našich knihove znamenitě. V článku "Kolik jest nás" spisovatel uvádí zajímavé číslce a v následující stati "The Bohemians" přesvědčuje nás, abychom se přidrželi názvu našeho "Bohemians". Velmi pěkná stat' jest i ona "Naše děti, či lépe: Naši rodiče". Zeela správně tvrdí, že v rodině si nejvíce posloužíme pro výchovu toho našeho budoucna, kde vážnost, klid a vyvarování všech nepřístojností a rozpaků, pokud se týče školy veřejné, jest hlavní podmínkou úspěchu, který i se stanoviska praktického, znalosti dvou místo jedné řeči, bude tím větším, čím všude více bude dobré vůle a přičinění.



DO CLEVELANDU, O.!

T. J. Sokol Nová Vlast na straně západní pořádá na den 6. července veřejnou přednášku na téma: "Upálení Mistra Jana Husa". Přednáška stanovena přesně na 8. hod. slunce. Času do zahrady České síně Sokol, na Clark ave. S. W.

Protož upozorňujeme bratry Sokoly, by se určité dostavili v čas do spolkové místnosti, zároveň, abyste, bratři, upozornili vaše přátele a přivedli je s sebou. Výbor postaral se o pozvání všech svobodomyšlných spolků i spoléhá na jejich účast. Doufáme, že povinnost svou sokolskou vykonáte a všichni se dostavíte. Na zdar za výbor K. Kvarda.



LISTÁRNA REDAKCE.

Na zdar!: Právíš, abych Ti pod značkou touto odpověděl. Ani nevíš, jak mně dlaň svrběla po přečtení zvěsti Tvé, ale použití nelze. Proč se jen nepodepíšeš, když myslíš, jak pozoruji, upřímně?

F. V.: Co na tom, když se k nám podíváš o týden dříve, aspoň nám budeš moci trochu pomoci v práci sletové.

Br. K. Bernreiter: U nás za časté měli jsme hosty nečleny ve schůzi, projednali jsme předměty, o které se zajímali. Spolkem tajným nejsme a co se v sokolské schůzi děje, může věru slyšet každý. Kdo hosta uvádí, musí ovšem starostovi napřed oznámiti a ten se dotáže členstva přítomného. To dá jistě své svolení, není-li jednání čistě soukromého, sborového, jež veřejnost by vylučovalo. Kde v jednotě v domácích stanovách mají nějaká opatření v tom ohledu, tam ovšem jest jináče.

Sanitas: U lidí, kteří musí mnoho státí při práci a kteří málo mají pohybu, tvoří se pro tlak krve a tíži její na žilách dolní poloviny těla trvalé žilní rozšíření na nohou — kře-

čové žíly —, aneb na žilách konečníku — zlatá žíla. Porad' se se svým lékařem.

Fr. H., Chicago: Pravidla jsem obdržel a přečtu si důkladně. Prozatím posudku nutno se zdržeti.

Tittl: Promiň, ale místo nedovoluje, abychom použili onoho obrázku a pak bylo by více méně rázu soukromého. Jsou přátelé naši i mohlo by se někdy vytknouti nám, že — Nu, však již asi rozumíš.



ČESKO-AMERICKÁ MATICE ŠKOLSKÁ.

(Schůze 3., dne 20. května 1911.)

K Matici se přihlásila a do středu jejího přijata byla škola "Patronátu Rolnický Spolek Přemysl Otakar Přemysl pro Newfield, N. Y.", která oznamuje úplnou zprávu od založení roku 1911.

Zprávy ze škol zněly příznivě i ustanoveno, by v příštím školním roce podávány byly zprávy pouze 3krát do roka a sice: **Počátkem školního roku** (zpráva úplná, souhrn zaetva, jména úředníků patronátů, je-li přírůstek zaetva, jakým směrem ve škole ubývá.) **Druhá v půlletí**, a třetí konečná v uplynulém roce.

V poslední době přišlo více dotazů, jednak aby se vyučovalo systematicky, aby byla určena pro školy svobodomyšlné rámcová osnova vyučovací, aby zpracován byl zpěvník a souhrn básní, co pomůcka pro učitele, aby byly pořízeny mapy království Českého a celého soustátí Rakouska, i ustanoveno v tom, co nejvíce pracovati a v příštím školním roce všem školám hotově zaslati.

Návrh na diplom v odměnu žákům a žačkám, kteří řádně vychodili českou školu, ponechán k vypracování "Reklamním podnikům Českým v Čechách" a provedení jeho bude v národních barvách. Pro tento rok používáno bude prozatímních diplomů, o které možno se dnes již přihlásiti.

K volbě delegátů cestovních pro zřizování Českých Svobodomyšlných Škol nemohlo býti přikročeno, jelikož Matice Česko-Americká strádá nedostatkem finančním a jest již nyní úplně vyčerpána. — Počalo se pracovati na založení škol ve **Westchesteru**, v **Passaic** a v poslední přednáškou Svazu Svobodomyšlných, dne 21. května 1911 oběm Zichou dán byl v **East Islip** dobrý základ k založení školy, která v příštím školním roce opět povstane k činnosti.

Přehlédneme-li činnost Matice Č.-Am. v poslední době, kdy rozmnožena byla na 25 škol, kdy na mnohých místech dala základ školám svobodomyšlným, dívíme se, jak a z čeho bylo jí možno tak činně pracovati, když vydržována byla milodary. V poslední době — sluší podotknouti, — že se jí nedostávalo podpory omdkud a tu dostala se, kam nikdy neměla přijít v době, kdy hlásá se v straně svobodomyšlné heslo: "Ni jedné duše ztratit národu!"

Proto ustanoveno, aby požádány byly spolky svobodomyšlné a korporace, aby přispěly tam, kde jedná se o celou massu, o dorost náš v celé Americe. Příspěvky laskavě zasílejte na tajemníka, který rovněž přijímá dotazy a přihlášky škol, B. O. Vašků, 316 E. 73. St., New York.



OZNÁMENÍ CHICAGSKÝM JEDNOTAM.

SLAVNOST UVEDENÍ DO NÁR. JED. SOKOLSKÉ pořádá T. J. SOKOL HAWTHORNE v sobotu, dne 24. června 1911 v síni br. Frant. Soukupa, roh 50. Court a 29. Place, v Hawthorne, Ill., zrovna na hranicích města Chicago. — Bratři a sestry chicagští jsou žádáni, by se dle možnosti slavnosti té účastnili. Začátek je v 8 hod. večer. Vezměte z Chicago káru Blue Island Ave. a 26. ul., jed'te až na konec a pak se dejte po Ogden Ave. až ku 50. Court pěšky, odtud pak na jih dva bloky ku 29. Place, kde jest Sokolovna. Cesta od káry trvá pouze 15 minut. **Přijď'te jistě!**

Slet a závody Střední Župy

Nár. Jed Sokolské v Cedar Rapids, Ia.

ve dnech 4., 5. a 6. července, 1911

ZVLÁŠTNÍ VLAK DRÁHY CHICAGO-MILWAUKEE A ST. PAUL

Odjezd z Chicaga: V pondělí, dne 3. července 1911 o 10:30 dopol. Příjezd do Cedar Rapids: v 5 hodin odpoledne.

Sokolové a hosté z jiných měst mohou použití této výhody a jeti s námi.

Draha Chicago, Milwaukee & St. Paul vypraví zvláštní vlak zpět, dne 7. července, aneb návštěvníci mohou odejeti kterýkoliv jiný čas neb den po téže dráze — dle libosti.

Sokolky, Sokolové a hosté necht' se přihlásí u dopravního výboru: Josef L. Voborský, 1428 záp. 18. ulice, Jan Šiman 1133 záp. 16. ul., Sokolové a hosté župy Fuegner-Tyrš u Ant. Doležala roh 24. ul. a Kedzie Ave. aneb u jednatele v Plzeňském Sokole, v Chicagu, Ills., poštovním lístkem.

Pro pohodlí návštěvníků výbor vypraví zvláštní káru (Buffet Car), kde bude lze dostati nápoje a zákusky.

Nádraží Chicago a Milwaukee dráhy jest na rohu Adams a Canal Str. (Union Station), Chicago, Ills.

Požádejte si o "Folders", jež byly vydány k tomuto sletu.

Úřední program slavností, závodů a různých zábav:

V pondělí, dne 3. července

Hudba odpůldne prochází městem. O páté hodině bude okázalé uvítání zvláštního vlaku z Chicaga na nádraží Chicago, Milwaukee & St. Paul. Ubytování boreů pod jednou střešou v Sokolovně, Sokolek v soukromých bytech a hostů v nejlepších hotelích za snížených cen. Večer uvítací večírek v Sokolovně.

V úterý, dne 4. července

V 6 hodin ráno zkoušky na prostná a společná dopoledne. Závod v prostných. Společná snídaně a oběd pro boree a soudce v Sokolně. Odpoledne veliký průvod městem a veřejné evičení v Alamo Parku. Ukázky práce tělocvičné družstev vzorných. Prostná evičení, společná. Žactvo a Sokolky. U večer oslava čtvrtého tamtéž a společná večeře.

Ve středu, dne 5. července

Závody na evičišti Coe College. Společný oběd tamtéž. Závody započínají časně ráno i pokračuje se odpůldne i v zápolu zvláštním. U večer slavnostní akademie a vínek sokolský.

Ve čtvrtek, dne 6. července

Ráno vyjíždí ka po Interurban dráze na venek do Iowa River Parku a k návštěvě bratrské jednoty v Iowa City, v městě universitním. Návrat k večeru. Tábor lidu v River Parku v Cedar Rapids k uctění památky mistra Jana z Husince. Dobří řečníci čeští i angličtí. Pořad velice vhodný. Rozdávání cen vítězům a loučení.

V pátek, dne 7. července

Odjezd domů v 10 ráno.

Jízdné: Jedna cesta \$4.55. Obě cesty \$9.10

Za Střední Župu Národní Jednoty Sokolské

Se sokolským "Na Zdar"

Dr. J. Rudiš-Jičínský, starosta,

Fr. Filip, jed.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y. — J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůňek; výbor finanční: št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnác. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnác. Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětko, 2010 Ashland Ave.; 1. podnác. Karel Neuman; 2. podnác. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbyvají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 78 E. 28th St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N. J.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little

Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/23. odpol.; taj. Ant. Smietansk, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnác. Ant. Čermák, 2. podnác. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka. Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy buďtež zasílány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasiš, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34½.

T. J. S. Toledo, O.; taj. Fr. Drlík, 2230 Caledonia St.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank., pokl. Jos. Woičišek; náčelník Rudolf Štýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnác. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnác. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halq, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plezeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1303 So. 41. Court.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj. O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolov-

ně, 515—517 DeKoven St.; taj. Karel Tittle, 2121 S. Homan ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Taj. A. Lisý, 4634 N. Harding ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St.; taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1 a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 695 Stewart Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Fr. Line, 710 Chicago Ave.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764—15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Vimer, 1036 Emmett St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. V. Štěrbá, box 627.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni C. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopic, 5026 W. 29. St., Cicero, Ill.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Spalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Til. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johannes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Spalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2 hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. středu. Taj. Vlasta Souček, 1457 So. 14. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pon-